

د عیسی مسیح په هکله د لوقا انجیل

د کتاب پېژندنه

د لوقا انجیل د ۶۰ نه تر ۷۰ میلادي کلونو پورې د لوقا په نامه یو سړي لیکلی دی. لوقا یو غیریهودي ډاکتر او د پولوس رسول د نژدې ملګرو څخه ؤ. لوقا د پولوس سره د عیسی مسیح د زېږي په رسولو کې مرسته کوله او زیات سفرونه یې ورسره کړي دي. هغه دا زېږي چې د عیسی مسیح په هکله دی، د تیوفیلوس په نوم یو سړي ته چې یو لوړ رتبه مامور ؤ، لیکلی ؤ (لوقا ۱: ۱-۴). لوقا د څو عیني شاهدانو څخه معلومات راټول کړ او د روح القدس په لارښوونه یې د هغه څخه یو منظم او سم راپور د عیسی د ژوند په هکله جوړ کړ. لوقا په دې انجیل کې دا بیانوي چې انسان څرنگه د عیسی مسیح په وسیله خلاصون وموند. وروسته له هغې چې اولني انسان گناه وکړه او د خدای څخه لېرې شو، هغه الهي نقشه چې د انسان د خلاصون په خاطر جوړ شوی ؤ او نبیانو د هغه په هکله نبوت کړی ؤ، د عیسی مسیح د ژوندانه په پېښو کې عملي شو.

د لوقا انجیل د عیسی مسیح په ژوند کې د هغه د زېږېدنې د وخت نه د اسمان تر ختلو پورې مهمې پېښې بیانوي. په دې انجیل کې عیسی هم د یهودیانو او هم د نورو خلکو د خلاصونکي په توګه ورپېژني. همدارنگه د لوقا انجیل د ټولني د ټیټ موقف خلکو لکه غیریهودیانو، بنځو، کونډو، د ټولني نه شړل شویو خلکو، غریبانو، محتاجو او معیوبو خلکو ته د عیسی په خدمت باندې ټینګار کوي. ټول انسانان مینې ته اړتیا لري او عیسی د مینې او محبت سرچینه ده. د انسان ډېر مهم او اساسي درد گناه ده او عیسی انسان ته د گناه څخه خلاصون ورکوي. همدارنگه د لوقا په انجیل کې په دعا، روح القدس، د عیسی په ماموریت

يا خدمت كولو كې د ښځو په رول او د خدای له خوا د گناهونو په بڅښنې باندې زيات
ټينگار شوی دی.

د لوقا په انجيل كې اساسي ټينگار د خدای په پاچاهۍ باندې دی. دا هغه وخت دی چې
خدای په خلكو باندې حكومت كوي چې د خلكو او د ټولني په ژوند كې مهم بدلونونه
رامنځته كيږي. عيسى د خدای په حكومت يا واكمنۍ كې ځانگړی رول لري. هغه د مسيح
يا وعده شوي پاچا په توگه راغی ترڅو په نړۍ كې د خدای حكومت رامنځته كړي.

د موضوعگانو لست

سريزه: ۱: ۱-۴

د تعميد وركوونكي يحيى او عيسى مسيح زېږېدنه او ماشومتوب: ۱: ۱۵ - ۲: ۵۲

د تعميد وركوونكي يحيى ماموريت: ۳: ۱-۲۰

د عيسى تعميد او ازمايښتونه: ۳: ۲۱ - ۴: ۱۳

په جليل كې د عيسى مسيح ټولنيز خدمتونه: ۴: ۱۴ - ۹: ۵۰

له جليل څخه تر اورشليمه: ۹: ۵۱ - ۱۹: ۲۷

په اورشليم او د هغه په شاوخوا سيمو كې وروستنی هفته: ۱۹: ۲۸ - ۲۳: ۵۶

د عيسى بيا راژوندي كېدل، رانېكاره كېدل او پورته ختل: ۲۴: ۱-۵۳

ډېرو خلکو کونښن کړی دی ترڅو هغه پېښې بیان کړي چې زمونږ په منځ کې رامنځته شوې دي.
 ۲ هغوی هغه څه لیکلي دي چې مونږ ته د عیني شاهدانو او د خدای د کلام د خدمتگارانو له خوا رارسېدلي دي. ۳ ښاغلی تیوفیلوسه، ما هم په خپل وار سره دا ټولې پېښې له پیل څخه په غور سره وڅېړلې، نو دا راته ښه ښکاره شوه چې هغه تاسو ته په ترتیب سره ولیکم. ۴ دا کار د دې دپاره کوم ترڅو ته د هغو ټولو شیانو په هکله چې ورڅخه خبر شوی یې، په حقیقت پوه شې.

د یحیی د زېږېدنې په هکله پېشگويي

۵ د یهوديې د پاچا هیروودیس په زمانه کې یو یهودي کاهن ؤ چې زکریا نومېده او د ایيا د ډلې څخه ؤ. د هغه ښځه الیزابت نومېدله او هغه هم د هارون کاهن د کورنۍ څخه وه. ۶ هغوی دواړه د خدای په نظر کې رښتیني خلک وو او په پوره توګه یې د څښتن په ټولو قوانینو او حکمونو باندې عمل کاوه. ۷ خو هغوی اولاد نه درلود، ځکه چې الیزابت شندې وه او دواړه ډېر زاړه وو.

۸ کله چې د خدای په کور کې د خدمت وار د زکریا ډلې ته ورسېده، نو زکریا د کاهن په توګه په خپله وظیفه کې بوخت شو. ۹ د کاهنانو د دود له مخې هغه د پچې په وسیله غوره شو، ترڅو د خدای کور ته ننوځي او خوشبويي وسوځوي. ۱۰ د خوشبويي د سوځولو په وخت کې ګڼ شمېر عبادت کوونکي دباندې ولاړ وو او دعا یې کوله. ۱۱ په دې وخت کې د څښتن یوه فرېښته زکریا ته وربښکاره شوه چې د قربانۍ د ځای ښي خواته چې خوشبويي په کې سوځېدله، ولاړه وه. ۱۲ کله چې زکریا هغه ولیدله نو ټکان یې وخوړ او وېره ورباندې راغله. ۱۳ خو فرېښتې هغه ته وویل: «ای زکریا، مه وېرېږه! ستا دعا قبوله شوې ده او ستا ښځه الیزابت به تاته یو زوی وزېږوي او ته به په هغه باندې یحیی نوم کېږدې. ۱۴ هغه به ستا دپاره د خوښۍ او خوشحالی سبب شي او ډېر خلک به د هغه په زېږېدلو خوشحالي وکړي. ۱۵ ځکه چې هغه به د څښتن په نظر کې لوی سړی وي. هغه باید هېڅکله شراب او یا داسې کوم شی ونه څښي چې ورباندې نشه شي. هغه به د مور د ګېډې نه د روح القدس څخه ډک وي، ۱۶ او ډېر اسرایلیان به د خپل څښتن خدای خواته راواړوي. ۱۷ یحیی به په هماغه روح او قدرت سره چې الیاس نبي درلود د څښتن په مخکې روان وي،

ترخو پلرونه او اولادونه سره پخلا کړي، سرکښه کسان د نېکانو د حکمت نه ډکې لارې ته راوگرځوي او خلک د څښتن راتللو ته تيار کړي.»

١٨ زکريا فرښتې ته وويل: «زه څنگه په دې باور کولای شم چې داسې به وشي؟ ځکه چې زه زور سړی يم او ښځه مې هم زړه ده.» ١٩ فرښتې په ځواب کې وويل: «زه جبرائيل يم چې د خدای په حضور کې ودرېږم. زه رالېږل شوی يم چې ستا سره خبرې وکړم او دا زېری درته درکړم. ٢٠ خو گوره، ته به گونگ شې او د دې شيانو تر پېښېدو پورې به خبرې نه شې کولای، ځکه چې تا زما په خبرو چې په ټاکل شوي وخت کې به رښتيا شي، باور ونه کړ.»

٢١ په دې وخت کې خلکو د زکريا دپاره انتظار کاوه او حيران وو چې هغه ولې د خدای په کور کې دومره زيات وخت تېر کړ. ٢٢ کله چې هغه راووت، د هغوی سره يې خبرې نه شوې کولای. نو دوی پوه شول چې هغه د خدای په کور کې کومه رويا ليدلې، ځکه چې هغوی ته يې په لاسونو اشارې کولې خو خبرې يې نه شوې کولای.

٢٣ کله چې د خدای په کور کې د زکريا د خدمت موده پای ته ورسېدله، نو هغه بېرته خپل کور ته لاړ. ٢٤ څه موده وروسته د هغه ښځه اليزابت اميدواره شوه او پنځه مياشتې يې خپل ځان د خلکو څخه پټ وساته او د خپل ځان سره به يې ويل: ٢٥ «څښتن اوس زما دپاره دا کار وکړ او په ما يې رحم وکړ او زه يې د خلکو په مخکې د شرم څخه خلاصه کړم.»

د عیسی مسیح د زېږېدنې په هکله پېشگويي

٢٦ د اليزابت د اميدوارۍ په شپږمه مياشت خدای جبرائيل فرښته د جليل په ولايت کې د ناصري په نوم يو ښار ته ولېږله، ٢٧ ترخو يوې پېغلې ته چې د يوسف نومي سړي سره يې چې د داود پاچا د کورنۍ څخه ؤ کوژدن شوې وه، ورشي. د هغې پېغلې نوم مريم ؤ. ٢٨ فرښته هغې ته راغله او ويې ويل: «سلام په تا چې ډېر فضل درباندي شوی دی، څښتن ستا سره مل دی.» ٢٩ مريم د فرښتې په خبره ډېره وارخطا شوه او په فکر کې ډوبه شوه چې د دې خبرو معنی به څه وي. ٣٠ فرښتې هغې ته وويل: «ای مريمې، مه وېرېږه! خدای په تا مهربانه شوی دی. ٣١ گوره، ته به

امیدواره شي او زوی به دې وشي او د هغه نوم به عیسی کېږدي. (۳۲) هغه به لوی شخصیت وي او د خدای تعالی د زوی په نوم به یاد شي. څښتن خدای به د هغه د نیکه داود تخت هغه ته ورکړي. (۳۳) هغه به د تل دپاره د یعقوب په اولادې باندې پاچاهي کوي او د هغه پاچاهي به هېڅکله نه ختمیږي. (۳۴) «مریم فرښتې ته وویل: «داسې څنگه کېدای شي؟ زه لا پېغله یم او تر اوسه واده شوې نه یم.» (۳۵) فرښتې په ځواب کې وویل: «په تا به روح القدس نازل شي او د خدای تعالی قدرت به په تا باندې سیوری وکړي او له دې امله به هغه سپېڅلی ماشوم د خدای تعالی د زوی په نوم یاد شي. (۳۶) وگوره، ستا خپلوانه الیزابت به هم په زاړه عمر کې زوی راوړي. سره له دې چې هغې ته شنډه او بې اولاده ویل کېدله، خو اوس شپږ میاشتې کیږي چې امیدواره ده. (۳۷) ځکه چې د خدای دپاره هېڅ کار ناشونی نه دی.» (۳۸) مریم وویل: «زه د څښتن خدمتگاره یم. تا چې څه وویل هماغسې دې وشي.» او فرښته ورڅخه لاړه.

مریم د الیزابت لیدلو ته ورځي

(۳۹) څه موده وروسته مریم روانه شوه او په بیره یو ښار ته چې د یهودیې په غرنۍ سیمه کې و، لاړه. (۴۰) هغه د زکریا کور ته ورننوتله او په الیزابت یې سلام وچاوه. (۴۱) کله چې الیزابت د مریم سلام واورېد، نو په گېډه کې یې ماشوم ټوپونه ووهل. الیزابت د روح القدس نه ډکه شوه (۴۲) او په لوړ اواز سره یې وویل: «ته په ټولو ښځو کې یوه ډېره مبارکه ښځه یې او هغه ماشوم مبارک دی چې ستا نه به پیدا شي! (۴۳) زه څوک یم چې زما د بادار مور دې زما لیدلو ته راشي؟ (۴۴) کله چې ستا د سلام اواز زما تر غوږ شو، نو ماشوم له خوشحالی نه زما په گېډه کې ټوپونه ووهل. (۴۵) ته څومره بختوره یې چې په دې باندې دې باور وکړ چې څښتن درته څه ویلي وو هغه به پوره شي.»

د مریم د ثنا او صفت سندره

(۴۶) مریم وویل:

«بیانوي مې زړه لویي د څښتن

٤٧) دى زما روح خوشحاله

خكه خداى مې دى ژغورونكى

٤٨) خكه زه يې كړمه ياده، خپله عاجزه خدمتگاره

له همدې اوس نه به ټول خلك ما بختوره بولي

٤٩) خكه قادر خداى كړي لوى كارونه ماته

چې سپېڅلى يې دى نوم

٥٠) د يو نسل نه تر بله كړي رحمت

په هغو خلكو باندې چې كوي وېره ځينې

٥١) هغه كړي دي قوي كارونه په خپلو مټو

كبرجن خلك يې خواره واره كړل

د خپلو زړونو د خيالونو سره

٥٢) راغورځولي يې شاهان خپلو تختونو څخه

سرلوړي كړي يې دي عاجزه خلك

٥٣) ماړه كړي يې دي وړي په بنو شيانو

شتمن خلك يې شړلي تش لاسونه

٥٤) مرسته يې كړې د خپل خادم اسراييلو سره

رحم يې کړی تل په خپلو خلکو

٥٥ لکه يې څنگه چې وعده کړې وه زمونږ نيکونو،

ابراهيم او اولادې سره يې د تل دپاره»

٥٦ مريم نژدې درې مياشتې د اليزابت سره پاتې شوه او بيا بېرته خپل کور ته لاړه.

د يحيى زېږېدنه

٥٧ هغه وخت راورسېد چې اليزابت ماشوم وزېږوي او د هغې زوی پيدا شو. ٥٨ گاونډيانو او خپلوانو يې واورېدل چې څښتن په هغې باندې ډېر رحم کړی دی او ټولو ورسره خوشحالي وکړه. ٥٩ کله چې ماشوم د اتو ورځو شو نو هغوی راغلل چې سنت يې کړي او غوښتل يې چې د خپل پلار زکريا نوم پرې کېږدي. ٦٠ خو مور يې وويل: «نه، د هغه نوم به يحيى وي.» ٦١ هغوی ورته وويل: «خو ستاسو په خپلوانو کې په دې نوم څوک نشته.» ٦٢ بيا هغوی د هغه پلار ته اشاره وکړه او پوښتنه يې ترې وکړه چې په ماشوم باندې کوم نوم غواړي کېږدي. ٦٣ زکريا يوه تخته راوغوښتله او په هغې باندې يې وليکل: «د هغه نوم يحيى دی.» ٦٤ هغوی ټول ډېر حيران شول. ٦٥ زکريا سمدلاسه بېرته په خبرو راغی او خدای ته په ثنا ويلو يې پيل وکړ. ٦٥ ټول گاونډيان ووبرېدل او د يهوديې په ټوله غرنۍ سيمه کې خلکو د دې شيانو په هکله خبرې کولې. ٦٦ هر چا چې دا خبره اورېدله نو د هغې په هکله يې فکر کاوه او پوښتنه يې کوله: «د دې ماشوم څخه به په راتلونکي کې څه جوړ شي؟» ځکه چې د څښتن لاس د هغه په سر باندې ؤ.

د زکريا پېشگويي

٦٧ د يحيى پلار زکريا د روح القدس نه ډک شو او داسې پېشگويي يې وکړه:

٦٨ «ثنا او صفت دې وي څښتن ته چې دی خدای د اسراييلو

خُکه راغی چې وکړي مرسته د خپل قوم سره چې کړي ازاد هغوی

٦٩ هغه پیدا کړ مونږ ته زورور ژغورونکی

د اولادې نه د داود چې خدمتگار یې و خپل

٧٠ لکه څنگه چې پخوا یې وو ویلي

په خوله د سپېڅلو پخوانیو پیغمبرانو

٧١ چې مو خلاص کړي د خپلو دښمنانو ځینې

د هغو خلکو څخه چې کوي کرکه له مونږ

٧٢ رحم وبه کړي هغه زمونږ نیکونو باندې

او رایادوي به خپل سپېڅلی لوظ

٧٣ هغه قسم چې و خورلی هغه

زمونږ د نیکه ابراهیمه سره

٧٤ چې به کړي خلاص هغه مونږ له دښمنانو ځینې

چې بې له وېرې وکړو مونږه خدمت د هغه

٧٥ په ټول ژوندون کې د پاکې او رښتینولۍ سره

٧٦ او ای ماشومه زما

ته به یادېرې پیغمبر د خدای تعالی

خُکِه چي خي به له خبنتنه مخکي

چي کړي تياره لاره ته د هغه دپاره

چي په دي پوه کړي قوم د هغه (٧٧)

چي دوي به ومومي خلاصون

د خپلو گناهونو په بخبلو سره

زمونږ د خدای د رحم او مهرباني په سبب (٧٨)

په مونږ را وپه خپزي لمر د سهار

پاس له اسمانه خخه

ترخو چي راولي رڼا په هغو خلکو باندې (٧٩)

چي تپروي ژوند په تيارو کي د مرگ

او برابر کړي قدمونه زمونږ د سولې او سلامتي په لاره»

هغه ماشوم غټپده او په روحاني توگه قوي کېده او تر هغه وخته پورې په دښته کې اوسېده، (٨٠)

ترخو د اسراييلو خلکو ته په خرگنده توگه وربښکاره شو.

د عیسی زېږېدنه

(متي ١: ١٨-٢٥)

٢ په هغه وخت کې امپراتور اگوستوس د روم په ټوله امپراتوري کې د سرشمېرنې په خاطر (١)

يو فرمان جاري كړ. (۲) دا لومړنۍ سرشمېرنه وه چې د سوريې د والي كرينوس په وخت كې وشوه. (۳) هرڅوك خپل ښار ته لار چې خپل نوم وليكي. (۴) نو يوسف هم د جليل د ناصري د ښار څخه د يهوديې د ولايت د بيت لحم ښار ته چې د داود پاچا د زېږېدنې ځای ؤ لار، ځكه چې هغه د داود د كورنۍ څخه ؤ. (۵) يوسف د مريم سره چې كوژدنه يې وه او اميدواره وه، د نوم ليكنې دپاره هلته لار. (۶) او كله چې هغوی په بيت لحم كې وو د هغې د ماشوم د زېږېدلو وخت راورسېد. (۷) هغې خپل لومړنی اولاد چې هلک ؤ، وزېږاوه. هغه يې په اورني كې تاو كړ او په آخور كې يې كېښود، ځكه چې په مسافرځانه كې د هغوی دپاره ځای نه ؤ.

شپږو ته د فرښتو زېږی

(۸) په هغې سيمه كې څو شپانه وو چې په شاوخوا ځمكو كې اوسېدل او د شپې به يې په خپلو رمو باندې پام كاوه. (۹) د څښتن فرښته هغوی ته ښكاره شوه او د څښتن د جلال رڼا په هغوی باندې وځلېدله. هغوی سخت ووېرېدل. (۱۰) خو فرښتې هغوی ته وويل: «مه وېرېږئ، ما تاسو ته يو زېږی راوړی چې د ټولو خلكو دپاره به يوه لويه خوشحالي وي. (۱۱) همدا نن د داود په ښار كې ستاسو دپاره يو خلاصوونکی زېږېدلی دی چې هغه مسيح او څښتن دی. (۱۲) او ستاسو دپاره به دا نښه وي چې يو ماشوم به پيدا كړی چې په اورني كې به تاو شوی وي او په آخور كې به پروت وي.» (۱۳) ناڅاپه د هغې فرښتې سره يو لوی اسماني لښکر راښكاره شو چې د خدای دا ثنا يې ويله:

(۱۴) «خدای ته دې وي جلال په لوړو اسمانونو كې

او سوله او سلامتي دې وي په ځمكه باندې

په هغو خلكو باندې چې ترې راضي دی هغه»

(۱۵) كله چې فرښتې هغوی پرېښودل او بېرته اسمان ته لاړې، نو شپږو يو بل ته سره وويل: «راځئ چې بيت لحم ته لار شو او هغه څه چې پېښ شوي دي او څښتن مونږ د هغې څخه خبر كړي يو،

ووينو.» (۱۶) نو هغوی په منډه لارل، مریم او یوسف یې پیدا کړل او ویې لیدل چې ماشوم په آخور کې پروت دی. (۱۷) کله چې شپږو هغه ماشوم ولید، نو څه چې یې د هغه په هکله اورېدلي وو، ټول یې خبر کړل. (۱۸) هر چا چې د شپږو خبرې اورېدلې نو حیران پاتې کېدل. (۱۹) خو مریم دا ټول شیان په خپل زړه کې ساتل او د هغو په هکله یې ډېر فکر کاوه. (۲۰) شپاڼه بېرته لارل او څه چې یې اورېدلي او لیدلي وو د هغې دپاره یې د خدای لویي بیانوله او ثنا یې ویله، ځکه دا هغه څه وو چې فرښتې هغوی ته ویلي وو.

په عیسی باندې نوم ایښودل

(۲۱) په اتمه ورځ کله چې د ماشوم د سنتولو وخت راوړسېد، نو په هغه یې عیسی نوم کېښود. دا هغه نوم ؤ چې مخکې له دې چې مریم امیدواره شي فرښتې ورباندې ایښی ؤ.

خدای ته د عیسی وقف کېدل

(۲۲) کله چې د موسی د شریعت له مخې د یوسف او مریم د پاکوالي د مراسمو وخت راوړسېد، نو هغوی هغه ماشوم اورشلیم ته بوتله چې څښتن ته یې وړاندې کړي. (۲۳) لکه څنګه چې په شریعت کې لیکل شوي دي: «هر لومړنی نر ماشوم چې پیدا شي باید څښتن ته وقف شي.» (۲۴) نو هغوی د شریعت له مخې قرباني وکړله یعنې یوه جوړه کوترې یا دوه ځوانې قمري ګانې.

(۲۵) په هغه وخت کې په اورشلیم کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده. هغه یو رښتینی او پرهېزګاره سړی ؤ او د اسراییلو د ژغورنې انتظار یې کاوه او روح القدس ورسره ؤ. (۲۶) روح القدس شمعون ته دا په ښکاره ویلي وو چې ترڅو پورې د څښتن له خوا وعده شوی مسیح ونه ویني، ته به نه مړ کېږي. (۲۷) شمعون د روح القدس په لارښوونه دننه د خدای کور ته راغی. کله چې د عیسی مور او پلار ماشوم هلته راوست ترڅو د هغه دپاره هغه څه وکړي چې د موسی شریعت یې غوښتنه کوله، (۲۸) نو شمعون هغه ماشوم په غېږ کې واخیست او د خدای ثنا یې وویل:

(۲۹) «ای څښتن تعالی، اوس دې رخصت کړه

خپل خادم د دې نړۍ نه په سلامتۍ سره

لکه چې څنگه تا وعده کړې وه

۳۰ ځکه چې ما ستا خلاصون وليده په خپلو سترگو

۳۱ هغه خلاصون چې تيار کړی دی تا

د ټولو خلکو په حضور کې

۳۲ يوه رڼا چې به ښکاره کړي اراده ستا

غیریهودو ته

او کړي به ستا قوم اسراييل سرلوری»

۳۳ د ماشوم مور او پلار په هغو خبرو چې شمعون د هغه په هکله وکړې حيران شول. ۳۴

شمعون د هغوی دپاره د خیر دعا وکړه او د عیسی مور مریم ته یې وویل: «دا ماشوم په اسرايیلو کې د ډېرو د بربادۍ او یا سرلوری دپاره د خدای له خوا غوره شوی دی. هغه د خدای له خوا یوه نښه ده چې ډېر خلک به یې مخالفت وکړي ۳۵ او په دې ډول به د ډېرو زړونو پټ خیالونه ښکاره شي. او ای مریمې، غم به لکه د تېرې تورې په شان ستا زړه هم سوری سوری کړي.»

۳۶ هلته یوه پیغمبره وه چې حنا نومېدله او ډېره زړه وه، هغه د فنوییل لور وه او د اشیر د قبیلې څخه وه. هغه د واده څخه وروسته یوازې اووه کاله د خپل مېړه سره واوسېدله او له هغې وروسته یې مېړه مړ شو. ۳۷ اوس هغه څلور اتیا کلنه او کونډه وه. هغه هېڅکله د خدای د کور څخه نه وتله، بلکې شپه او ورځ به یې په روژه نیولو او دعا کولو سره د خدای عبادت کاوه. ۳۸ حنا په هماغه وخت کې یوسف او مریم ته راغله، د خدای شکر یې وویست او د هغو ټولو خلکو سره یې چې د اورشلیم د ازادۍ په تمه وو د هغه ماشوم په هکله خبرې وکړې.

عیسی په ناصرې کې لوی شو

کله چې یوسف او مریم هرڅه د شریعت له مخې سرته ورسول، نو بېرته خپل ښار ناصرې ته چې په جلیل کې ؤ، راستانه شول. (۴۰) هغه ماشوم لوی او قوي شو، هغه د حکمت څخه ډک ؤ او د خدای فضل ورسره ؤ.

دولس کلن عیسی د خدای په کور کې

(۴۱) د عیسی مور او پلار به هر کال د فسحې د اختر دپاره اورشلیم ته تلل. (۴۲) کله چې عیسی دولس کلن شو نو هغوی د خپل دود او دستور له مخې د اختر دپاره اورشلیم ته لاړل. (۴۳) کله چې د اختر ورځې پای ته ورسېدلې، هغوی بېرته خپل کور ته روان شول او عیسی چې لا کوچنی هلک ؤ په اورشلیم کې پاتې شو، خو د هغه مور او پلار ترې خبر نه وو. (۴۴) هغوی گومان کاوه چې عیسی د نورو مسافرو په ډله کې روان دی. هغوی ټوله ورځ سفر وکړ او بیا یې د خپلو خپلوانو او ملگرو په منځ کې د هغه په لټولو پیل وکړ. (۴۵) کله یې چې هغه پیدا نه کړ نو بېرته اورشلیم ته لاړل ترڅو هغه ولټوي. (۴۶) درې ورځې وروسته یې هغه د خدای په کور کې پیدا کړ چې د دیني عالمانو سره ناست ؤ، هغوی ته یې غوږ نیولی ؤ او پوښتنې یې ترې کولې. (۴۷) هر چا چې د عیسی خبرې اورېدلې، نو د هغه پوهې او ځوابونو ته حیران پاتې کېدل. (۴۸) کله چې مور او پلار یې هغه ولید، نو حیران شول او مور یې ورته وویل: «گوره زویه، مونږ سره دې ولې داسې وکړل؟ ما او پلار دې په ډېرې اندېښنې سره ته لټولې.» (۴۹) هغه ورته وویل: «تاسو ولې زه لټولم؟ ایا په دې نه پوهېدلئ چې زه باید د خپل پلار په کور کې واوسم؟» (۵۰) خو هغوی د هغه د خبرې په مقصد پوه نه شول. (۵۱) نو عیسی د هغوی سره بېرته ناصرې ته لاړ او د هغوی تابع ؤ. مور یې دا ټولې خبرې په خپل زړه کې ساتلې. (۵۲) عیسی د قد او حکمت په لحاظ لویېده او د خدای او خلکو خوښېده.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ۳: ۱-۱۲ او مرقوس ۱: ۱-۸ او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

٣ (١) د تيبريوس امپراتور د حکومت په پنځلسم کال کله چې پانتياس پيلاتوس د يهوديې والي ؤ او هيروديس د جليل حاکم ؤ او د هغه ورور فيليپوس د ايتوريې او ترخونيتس د سيمو حاکم او ليسانيوس د آيلينيې حاکم ؤ، (٢) او حناس او قيافا لوی کاهنان وو، په هغه وخت کې د خدای کلام په دښته کې د زکريا په زوی يحيی باندې نازل شو. (٣) نو يحيی د اردن د سيند شاوخوا ټوله سيمه کې گرځېده او وعظ يې کاوه چې د خپلو گناهونو د بخښنې په خاطر توبه وباسئ او د تعמיד غسل واخلي. (٤) لکه څنگه چې د اشعيا پيغمبر په کتاب کې ليکل شوي دي:

«يو څوک چيغې وهي په بيا بان کې

کړئ تياره د څښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

(٥) ډکه به شي هره دره

هواره به شي هره غونډۍ او غر

کړې لارې به شي سمې

او شي به هوار کڼد او کپر ځايونه

(٦) بيا به وويني ټول انسانان د خدای خلاصون»

(٧) يحيی هغو گڼ شمېر خلکو ته چې د هغه په لاس د تعמיד غسل اخيستلو ته راغلي وو، وويل: «ای د مارانو بچيانو! تاسو چا خبر کړئ چې د راتلونکي غضب څخه وتښتئ؟» (٨) نو بيا داسې کارونه وکړئ ترڅو دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. د خپلو ځانونو سره داسې مه وايئ چې ابراهيم زمونږ پلار دی. ځکه چې زه درته وایم چې خدای کولای شي د دې تيرو څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا کړي. (٩) همدا اوس د ونو بېخونو ته تېر نيول شوی دی او هره ونه چې ښه مېوه نه نيسي، هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي.»

١٠ خلکو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا مونږ څه وکړو؟» ١١ هغه ځواب ورکړ: «څوک چې دوه کمیسونه لري، نو یو دې هغه چاته ورکړي چې نه یې لري او همدارنگه چا سره چې خواږه وي هغه دې هم د نورو سره ووېشي.» ١٢ مالیه ټولوونکي هم د تعمید د غسل اخیستلو دپاره راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای استاذه! مونږ باید څه وکړو؟» ١٣ هغه ځواب ورکړ: «د ټاکل شوې اندازې څخه زیاته مالیه مه اخلئ.» ١٤ همدارنگه ځینو عسکرو هم ورڅخه پوښتنه وکړه: «او مونږ څه وکړو؟» هغوی ته یې وویل: «د چا څخه په زوره پیسې مه اخلئ او په هېچا باندې په دروغو تور مه لگوئ. په خپله تنخوا باندې قناعت وکړئ.»

١٥ خلکو انتظار کاوه او په خپلو زړونو کې یې د یحیی په هکله فکر کاوه چې هغه به مسیح وي که نه. ١٦ نو یحیی هغوی ټولو ته وویل: «زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم، خو یو څوک راروان دی چې هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه حتی د دې لایق هم نه یم چې د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور باندې د تعمید غسل درکوي. ١٧ هغه خپله بڼاڅی په لاس کې نیولې ده چې خپل درمند پاک کړي او غنم په خپل گودام کې سره راټول کړي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کېږي.»

١٨ یحیی په ډېرو نورو طریقو خلک هڅول او هغوی ته یې زېږی اوراوه. ١٩ خو یحیی هیرودیس والي د خپلې وړېندارې هیرودیا سره د ناروا اړیکو درلودلو او نورو ټولو بدو کارونو له امله ملامت کړ. ٢٠ بیا زندان ته د یحیی په اچولو سره هیرودیس یو بل بد کار هم وکړ.

عیسی د تعمید غسل اخلي

(متي ٣: ١٣-١٧ او مرقوس ١: ٩-١١)

٢١ کله چې ټولو خلکو ته د تعمید غسل ورکړل شو، نو عیسی ته هم د تعمید غسل ورکړل شو. کله چې هغه دعا کوله نو د اسمان دروازه پرانیستل شوه ٢٢ او روح القدس په هغه باندې د کوترې په شکل رانازل شو او د اسمان څخه یو اواز راغی: «ته زما گران زوی یې. زه ستا نه خوشحاله یم.»

۲۳ عیسی شاوخوا د دېرشو کالو په عمر ؤ چې خپل خدمت یې پیل کړ او خلکو گومان کاوه چې هغه د یوسف زوی دی. یوسف د هالي زوی ؤ، ۲۴ هالي د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ، لاوي د ملکي زوی ؤ، ملکي د ینا زوی ؤ، ینا د یوسف زوی ؤ، ۲۵ یوسف د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د عاموس زوی ؤ، عاموس د ناحوم زوی ؤ، ناحوم د حسلي زوی ؤ، حسلي د نجی زوی ؤ، ۲۶ نجی د مات زوی ؤ، مات د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د شمعی زوی ؤ، شمعی د یوسک زوی ؤ، یوسک د یوداه زوی ؤ، ۲۷ یوداه د یوحنا زوی ؤ، یوحنا د ريسا زوی ؤ، ريسا د زروبابل زوی ؤ، زروبابل د شالتي بیل زوی ؤ، شالتي بیل د نيري زوی ؤ، ۲۸ نيري د ملکي زوی ؤ، ملکي د آدي زوی ؤ، آدي د قوسام زوی ؤ، قوسام د ایلمودام زوی ؤ، ایلمودام د عير زوی ؤ، ۲۹ عير د یوشع زوی ؤ، یوشع د ایلعازر زوی ؤ، ایلعازر د یوریم زوی ؤ، یوریم د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ، ۳۰ لاوي د شمعون زوی ؤ، شمعون د یهودا زوی ؤ، یهودا د یوسف زوی ؤ، یوسف د یونان زوی ؤ، یونان د ایلایقیم زوی ؤ، ۳۱ ایلایقیم د ملیا زوی ؤ، ملیا د مینان زوی ؤ، مینان د متاتا زوی ؤ، متاتا د ناتان زوی ؤ، ناتان د داود زوی ؤ، ۳۲ داود د یسی زوی ؤ، یسی د عوبید زوی ؤ، عوبید د بوغز زوی ؤ، بوغز د شلمون زوی ؤ، شلمون د نحشون زوی ؤ، ۳۳ نحشون د عمیناداب زوی ؤ، عمیناداب د ادمین زوی ؤ، ادمین د آرام زوی ؤ، آرام د حزرورن زوی ؤ، حزرورن د فارز زوی ؤ، فارز د یهودا زوی ؤ، ۳۴ یهودا د یعقوب زوی ؤ، یعقوب د اسحاق زوی ؤ، اسحاق د ابراهیم زوی ؤ، ابراهیم د تارح زوی ؤ، تارح د ناحور زوی ؤ، ۳۵ ناحور د سروج زوی ؤ، سروج د رعو زوی ؤ، رعو د فلج زوی ؤ، فلج د عابر زوی ؤ، عابر د صالح زوی ؤ، ۳۶ صالح د قینان زوی ؤ، قینان د ارفکشاد زوی ؤ، ارفکشاد د سام زوی ؤ، سام د نوح زوی ؤ، نوح د لامک زوی ؤ، ۳۷ لامک د متوشالچ زوی ؤ، متوشالچ د خنوخ زوی ؤ، خنوخ د یارد زوی ؤ، یارد د مهلیل زوی ؤ، مهلیل د قینان زوی ؤ، ۳۸ قینان د انوش زوی ؤ، انوش د شیث زوی ؤ، شیث د آدم زوی ؤ، او آدم خدای پیدا کړی ؤ.

د عیسی ازمایښت

(متي ۴: ۱-۱۱ او مرقوس ۱: ۱۲-۱۳)

۴ (۱) عیسی چې د روح القدس څخه ډک ؤ، د اردن د سیند څخه راستون شو او هماغه روح هغه دښتې ته بوته (۲) او په هغه ځای کې څلوېښت ورځې د شیطان تر ازمایښت لاندې ؤ. په هغو ورځو کې هغه هېڅ ونه خوړل او په پای کې ډېر وږی شو. (۳) شیطان هغه ته وویل: «که ته د خدای زوی یې نو دې تیرې ته ووايه چې په ډوډۍ بدله شي.» (۴) خو عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې انسان یوازې په ډوډۍ باندې ژوندی نه دی.»

(۵) بیا شیطان هغه یو لوړ ځای ته بوته او د سترگو په رپ کې یې ورته د ټولې نړۍ پاچاهی وروښودلې. (۶) شیطان هغه ته وویل: «زه به د دې ټولو واک او اختیار او د هغو شان او شوکت تاته درکړم، ځکه چې دا ماته راکړل شوي دي او هرچا ته چې زه وغواړم هغه ته یې ورکوم. (۷) که چېرې ته ماته سجده وکړې نو دا ټول به ستا شي.» (۸) عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.»

(۹) بیا شیطان هغه اورشلیم ته بوته او د خدای د کور په مناره یې ودراره او ورته وېي ویل: «که چېرې ته د خدای زوی یې نو خپل ځان له دې ځایه ښکته وغورځوه. (۱۰) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خدای به خپلو فرښتنو ته حکم وکړي چې تا وساتي. (۱۱) همدارنگه لیکل شوي دي چې هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو ستا پښه په تیره ونه لگيږي.» (۱۲) خو عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې ویل شوي دي چې خپل څښتن خدای مه ازمایئ.» (۱۳) کله چې شیطان ټولې وسوسې پای ته ورسولې، نو هغه یې د یو څه وخت دپاره پرېښود.

په جلیل کې د عیسی د کار پیل

(متي ۴: ۱۲-۱۷ او مرقوس ۱: ۱۴-۱۵)

(۱۴) عیسی د روح القدس په قدرت سره جلیل ته راستون شو. د هغه په هکله په ټوله سیمه کې

اوازه خپره شوه. (۱۵) هغه د يهوديانو په کنيسو کې تعليم ورکاوه او ټولو خلکو د هغه ستاينه کوله.

د ناصري خلک عيسي نه مني

(متي ۱۳: ۵۳- ۵۸ او مرقوس ۶: ۱- ۶)

(۱۶) بيا عيسي د ناصري بنار ته، يعنې هغه ځای ته چې هغه په کې لوی شوی و راغی، او لکه څنگه چې د هغه عادت و نو د سبت په ورځ کنيسې ته لاړ. هغه هلته ودرېده چې د خدای کلام ولولي (۱۷) او د اشعيا پيغمبر طومار ورته ورکړل شو. هغه يې پرانيست او هغه ځای يې پيدا کړ چې په کې ليکل شوي وو:

(۱۸) «د څښتن روح په ما باندې نازل شوی دی

ځکه چې زه يې غوره کړی يم

ترڅو غريبانو ته زېری ورسوم

هغه زه رالېږلی يم چې اعلان وکړم

چې بنديان به ازاد شي

رانده به بينا شي او مظلومان به ازاد شي

(۱۹) او دا اعلان کړم چې د څښتن د مهربانۍ وخت رارسېدلی دی.»

(۲۰) عيسي طومار بند کړ او هغه يې بېرته د کنيسي مرستيال ته ورکړ او کښېناست. ټولو خلکو په کنيسه کې د هغه خواته سترگې نيولې وې. (۲۱) عيسي هغوی ته وويل: «نن چې تاسو د خدای د کلام دا ليکنه واورېدل، هغه رښتيا شوه.» (۲۲) هغوی ټولو په هغه باندې ښه وويل او په دې حيران شول چې داسې د فضل خبرې د هغه د خولې څخه راووتلې او ويل يې: «ايا دا د يوسف زوی نه دی؟» (۲۳) عيسي هغوی ته وويل: «بې له شکه چې تاسو به ماته دا متل ووايئ: «ای ډاکتره! خپل

ځان روغ کړه. دا به هم راته ووايي چې کوم کارونه چې تا د کپرناحوم په ښار کې کړي دي او مونږ د هغو په هکله اورېدلي، هماغه کارونه په خپل ښار کې هم وکړه.» (۲۴) عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هېڅ پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دی منلی. (۲۵) دا رښتیا دي چې د الیاس پیغمبر په زمانه کې په اسراییلو کې ډېرې کونډې وې. په هغه وخت کې درې نیم کاله بارانونه نه وو شوي او په ټول وطن کې سخته قحطي راغلې وه. (۲۶) خو الیاس په هغو کونډو کې یوې ته هم د مرستې دپاره ونه لېږل شو، خو یوازې هغې کونډې ته ولېږل شو چې د صیدون د زرفت په سیمه کې وه. (۲۷) همدارنگه د الیشع نبی په زمانه کې په اسراییلو کې ډېر خلک وو چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، خو د هغوی څخه یو هم پاک او روغ نه شو، یوازې نعمان چې سوریایي ؤ، روغ شو.» (۲۸) کله چې په کنیسه کې خلکو دا خبرې واورېدلې نو ډېر په قهر شول. (۲۹) هغوی راپاڅېدل او عیسی یې له ښاره وویست او د هغې غونډۍ سرته یې وخېژاوه چې دا ښار ورباندې جوړ شوی ؤ ترڅو لاندې یې وغورځوي. (۳۰) خو هغه د هغوی له منځ څخه تېر شو او لاړ.

عیسی پېریانو نیولی سړی ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۲۱ - ۲۸)

(۳۱) بیا عیسی کپرناحوم ته چې د جلیل یو ښار ؤ لاړ او د سبت په ورځ یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۳۲) خلک د هغه په تعلیم حیران شول، ځکه چې په پوره اختیار سره یې خبرې کولې. (۳۳) په کنیسه کې یو سړی ؤ چې پېریانو نیولی ؤ او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: (۳۴) «ای عیسی ناصري! زمونږ سره څه کار لري؟ ته راغلی یې چې مونږ تباہ کړي؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای سپېڅلی یې.» (۳۵) عیسی پېري ته حکم وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووځه.» پېري هغه سړی د هغوی په مخکې په ځمکه راوویشت او بې له دې چې کوم زیان ورته ورسوي ورڅخه ووت. (۳۶) ټول خلک حیران شول او یو بل ته یې ویل: «دا څه خبره ده چې دا سړی په پوره اختیار او قدرت سره پېریانو ته امر کوي او هغوی وځي؟» (۳۷) او په دې ډول دا خبره په ټوله سیمه کې خپره شوه.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۱۴ - ۱۷ او مرقوس ۱: ۲۹ - ۳۴)

۳۸ عیسی د کنیسی څخه راووت او د شمعون کور ته لاړ. د شمعون خاوبنې سختې تېې نیولې وه او هغوی د عیسی څخه وغوښتل چې د هغې سره مرسته وکړي. ۳۹ عیسی لاړ او د هغې په خوا کې ودرېده او تېې ته یې امر وکړ چې هغه پرېږدي. تېې هغه ښځه پرېښودله، بیا ښځه سمدلاسه پاڅېدله او د هغوی په خدمت یې پیل کړ.

۴۰ د لمر پرېوتولو په وخت کې خلکو خپل ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو اخته وو عیسی ته راوستل. هغه په هر یو باندې خپل لاس کېښود او ټول یې روغ کړل. ۴۱ د ډېرو خلکو څخه پېریان ووتل او چیغې یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» خو عیسی پېریانو ته حکم وکړ او هغوی یې پرېښودل چې خبرې وکړي، ځکه هغوی پوهېدل چې هغه مسیح دی.

عیسی په کنیسه کې وعظ کوي

(مرقوس ۱: ۳۵ - ۳۹)

۴۲ کله چې سهار شو نو عیسی له ښاره روان شو او یو ګوښه ځای ته لاړ. خلکو هغه لټاوه او چې کله یې پیدا کړ، نو کوښښ یې وکړ چې د هغه د تللو مخه ونیسي. ۴۳ خو هغه ورته وویل: «زه باید نورو ښارونو ته هم د خدای د پاچاهۍ زېږی ورسوم، ځکه چې د همدې کار دپاره رالېږل شوی یم.» ۴۴ نو هغه د یهودیې په ټولو کنیسو کې وعظ کاوه.

عیسی خپل لومړني شاگردان ټاکي

(متي ۴: ۱۸ - ۲۲ او مرقوس ۱: ۱۶ - ۲۰)

۵ ۱ یوه ورځ عیسی د جنیسارت د دریا په غاړه ولاړ و او خلکو یو بل سره تېله کول چې ځانونه هغه ته ورسوي، ترڅو د خدای کلام واوري. ۲ هغه ولیدل چې د دریا په غاړه دوه کشتۍ ولاړې وې، خو ماهي نیونکي ترې رانېکته شوي وو او جالونه یې وینځل. ۳ عیسی یوې

کشتی ته چې د شمعون وه، وروخت او د هغه څخه یې وغوښتل چې کشتی د غاړې څخه لږه لېرې بوځي. عیسی په کشتی کې ناست ؤ او له هغه ځای څخه یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (٤) کله چې هغه خبرې پای ته ورسولې، نو شمعون ته یې وویل: «کشتی د اوبو منځ ته یو ژور ځای ته بوځه او تاسو خپل جالونه اوبو ته وغورځوئ چې ماهیان ونیسي.» (٥) شمعون ورته په ځواب کې وویل: «ای باداره! مونږ ټوله شپه خواري وکړه او هېڅ مو ونه نیول. خو که چېرې ته وایې نو زه به جالونه ورواچوم.» (٦) هغوی همداسې وکړل او دومره زیات ماهیان یې ونیول چې نژدې ؤ جالونه وشلېږي. (٧) نو هغوی خپلو ملگرو ته چې په بلې کشتی کې وو، اشاره وکړه چې راشي او مرسته ورسره وکړي. هغوی راغلل او دواړه کشتی یې له ماهیانو څخه داسې ډکې کړې چې نژدې وې ډوبې شي. (٨) کله چې شمعون پطروس ولیدل چې څه وشول، هغه د عیسی پښو ته پرېوت او وېی ویل: «ای پاکه استاذه! زما څخه لېرې شه. ځکه چې زه یو گناهکار انسان یم.» (٩) پطروس او ټول ملگري یې د دومره زیاتو ماهیانو په نیولو حیران پاتې شول. (١٠) همدارنگه د شمعون شریکان یعقوب او یوحنا چې د زبدي زامن وو، هم حیران شول. عیسی شمعون ته وویل: «مه وپرېره، له دې وروسته به ته ماهیان نه بلکې انسانان رانیسي.» (١١) کله چې هغوی خپلې کشتی وچې ته راوستلې، نو هرڅه یې پرېښودل او د عیسی پسې روان شول.

عیسی یو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ٨: ١-٤ او مرقوس ١: ٤٠-٤٥)

(١٢) یوځل عیسی په یو ښار کې ؤ، هلته یو سړی ؤ چې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ. کله چې هغه سړي عیسی ولید نو په پښو کې یې پرېوت او زاری یې ورته وکړې: «ای ښاغلیه! که چېرې ته وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» (١٣) عیسی خپل لاس وراوږد کړ او په هغه باندې یې کېښود او وېی ویل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» نو هغه ناروغي سمدلاسه ورڅخه لېرې شوه. (١٤) عیسی هغه ته امر وکړ: «په دې هکله هېچا ته څه ونه وایې، خو لاړ شه او کاهن ته خپل ځان وروښایه او کومه قرباني چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابت شي چې ته پاک او روغ شوی یې.» (١٥) خو د عیسی په هکله خبر نور هم زیات خپور شو او ډېر خلک راغلل چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه شفا ومومي. (١٦)

خو هغه به گونبه ځايونو ته تللو چې هلته دعا وکړي.

عیسی یو شل ته شفا ورکوي

(متي ۹: ۱-۸ او مرقوس ۲: ۱-۱۲)

۱۷ یوه ورځ کله چې عیسی تعلیم ورکاوه، ځینې فریسیان او د شریعت عالمان چې د جلیل د هر کلي، یهودیې او اورشلیم څخه راغلي وو، هلته ناست وو او عیسی د خدای په قدرت سره ناروغان روغول. ۱۸ په دې وخت کې څو کسانو چې یو شل سړی یې په کټ کې ځملولی ؤ، راغلل. هغوی هڅه کوله چې هغه دننه کور ته بوځي او د عیسی په مخکې یې کېږدي. ۱۹ خو د گنې گونې له امله یې لاره ونه موندله ترڅو هغه دننه بوځي. نو هغه شل سړی یې پاس بام ته پورته کړ، د پخو خښتو په منځ کې یې یو سوری جوړ کړ او هغه یې په کټ کې لاندې رانښکته کړ او د گنې گونې په منځ کې یې د عیسی په مخکې کېښود. ۲۰ کله چې عیسی د هغوی ایمان ولید نو هغه سړي ته یې وویل: «وروره! ستا گناهونه وبخښل شول.» ۲۱ هغه وخت د شریعت عالمانو او فریسیانو یو له بله سره بحث پیل کړ: «دا سړی څوک دی چې کفر وایي؟ ایا یې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» ۲۲ عیسی د هغوی په خیالونو پوه شو او ورته وپې ویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» ۲۳ ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي چې ستا گناهونه وبخښل شول یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ ۲۴ خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په منځ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زه تاته وایم پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» ۲۵ نو سمدلاسه هغه سړی د ټولو خلکو په مخکې پاڅېد، خپل کټ یې چې ورباندې پروت ؤ واخیست او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، خپل کور ته روان شو. ۲۶ هغوی ټول حیران پاتې شول، وپرې واخیستل او د خدای ثنا او صفت یې کاوه او ویل یې: «مونږ نن څه حیرانوونکي شيان ولیدل.»

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(متي ۹: ۹-۱۳ او مرقوس ۲: ۱۳-۱۷)

۲۷ له هغې وروسته عیسی دباندي ووت او د لاوي په نوم یو مالیه ټولوونکی یې ولید چې د مالیه

راتولولو په ځای کې ناست و. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» (۲۸) لایو راپاڅېد، هرڅه یې پرېښودل او د هغه پسې روان شو. (۲۹) بیا لایو په خپل کور کې د عیسی دپاره یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او په مېلمنو کې زیات شمېر مالیه ټولونکي او نور خلک هم وو. (۳۰) خو ځینو فریسیانو او د شریعت عالمان چې د هغوی د ډلې څخه وو د عیسی په شاگردانو اعتراض وکړ او پوښتنه یې وکړه: «تاسو ولې د مالیه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای خورئ او څښئ؟» (۳۱) عیسی ورته په ځواب کې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري، بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. (۳۲) زه د پرهېزگارانو دپاره نه یم راغلی بلکې د گناهکارانو دپاره، ترڅو هغوی توبه وباسي.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ۹: ۱۴ - ۱۷ او مرقوس ۲: ۱۸ - ۲۲)

(۳۳) ځینو خلکو عیسی ته وویل: «د یحیی شاگردان زیات وخت روژه نیسي او دعاگانې کوي او د فریسیانو شاگردان هم همداسې کوي، خو ستا شاگردان خوري او څښي.» (۳۴) عیسی ځواب ورکړ: «یا تاسو کولای شئ چې د زوم ملگري د واده په مېلمستیا کې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي مجبور کړئ چې روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه. (۳۵) خو داسې وخت به راشي چې زوم به له هغوی څخه بوتلل شي او په هغه وخت کې به هغوی روژه نیسي.»

(۳۶) همدارنگه عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «هېڅوک د نویو کالیو څخه یوه ټوټه نه شلوي چې په زړو کالیو باندې یې پیوند کړي. که داسې وکړي نو هم به هغه نوي کالي وشلېږي او هم به د نویو کالیو ټوټه د زړې سره جوړه رانه شي. (۳۷) نه به څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې واچوي، ځکه چې تازه شراب به هغه مشکونه وشلوي، شراب به توی شي او مشکونه به له منځه لاړ شي. (۳۸) خو تازه شراب باید په نویو مشکونو کې واچول شي. (۳۹) هېڅوک نه غواړي چې د زړو شرابو له څښلو وروسته تازه شراب وڅښي، ځکه داسې وايي چې زاړه شراب ډېر ښه دي.»

د سبت په هکله پوښتنه

(متي ۱۲: ۱-۸ او مرقوس ۲: ۲۳-۲۸)

٦ (١) د سبت په يوه ورځ عيسی د خپلو شاگردانو سره د غنمو په پټيو تېرېده. شاگردانو يې د غنمو وړي راشکول او په لاسونو کې يې مورل او خوړل يې. (٢) ځينو فريسيانو پوښتنه وکړه: «تاسو ولې داسې کار کوئ چې د سبت په ورځ ناروا دی؟» (٣) عيسی هغوی ته په ځواب کې وويل: «ايا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او ملگري يې وړي شوي وو نو هغه څه وکړل؟» (٤) هغه د خدای کور ته ننوت، سپېڅلې ډوډی يې راواخيستله او ويې خوړه او خپلو ملگرو ته يې هم ورکړه، که څه هم د هغې ډوډی خوړل له کاهنانو پرته بل چاته روا نه وو. (٥) بيا عيسی وويل: «د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عيسی د سبت په ورځ ناروغانو ته شفا ورکوي

(متي ۱۲: ۹-۱۴ او مرقوس ۳: ۱-۶)

٦ (٦) د بل سبت په ورځ عيسی کنيسې ته ننوت او تعليم يې ورکاوه. هلته يو سړی ؤ چې ښي لاس يې وچ شوی ؤ. (٧) د شريعت ځينو عالمانو او فريسيانو په ځير سره هغه ته کتل چې وويني ايا عيسی به د سبت په ورځ چاته شفا ورکوي که نه، ترڅو په هغه باندې د تور لگولو دپاره يو دليل پيدا کړي. (٨) عيسی د هغوی په فکرونو پوه شو او هغه سړي ته چې لاس يې وچ شوی ؤ وويل: «راپاڅپړه او د ټولو په مخ کې ودرېږه.» نو هغه راپاڅېد او هلته ودرېده. (٩) بيا عيسی هغوی ته وويل: «زه ستاسو څخه پوښتنه کوم: ايا د سبت په ورځ ښکې کول روا دي که ښکې کول؟ د يو چا ژوند ژغورل، که له منځه وړل؟» (١٠) عيسی گردچاپېره هغوی ټولو ته وکتل او بيا يې هغه سړي ته وويل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاوه او لاس يې روغ شو. (١١) خو د شريعت عالمان او فريسيان ډېر په قهر شول او يو بل ته يې وويل چې د عيسی سره څه وکړو.

عيسی د خپلو شاگردانو څخه دولس رسولان ټاکي

(متي ۱۰: ۱-۴ او مرقوس ۳: ۱۳-۱۹)

١٢ (١٢) په هغو ورځو کې عيسی د دعا دپاره غره ته لاړ او ټوله شپه يې خدای ته په دعا کولو تېره

کړه. (۱۳) کله چې سهار شو، نو خپل شاگردان یې راوغوښتل او د هغوی له منځ نه یې دولس تنه غوره کړل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل: (۱۴) شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس او بارتولما، (۱۵) متي، توما، یعقوب د حلفي زوی او شمعون چې په سرتېري مشهور ؤ (۱۶) او یهودا د یعقوب زوی او یهودا اسخريوتي چې وروسته خاين شو.

عیسی خلکو ته تعلیم او شفا ورکوي

(متي ۴: ۲۳ - ۲۵)

(۱۷) عیسی د خپلو رسولانو سره د غره څخه رانښکته شو او په یو هوار ځای کې ودرېده. په هغه ځای کې د هغه د پیروانو یوه لویه ډله او د ټولې یهودیې، اورشلیم او د صور او صیدون د ساحلي ښارونو څخه گڼ شمیر خلک موجود وو. (۱۸) دا خلک د دې دپاره راغلي وو چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه روغ شي. همدارنگه هغه خلک چې پېریانو نیولي وو هم راغلي وو او روغ شول. (۱۹) ټولو خلکو کوښښ کاوه چې عیسی ته لاس وروړي، ځکه چې د هغه څخه یو قدرت راووت او ټول به یې روغول.

خوشحالي او غم

(متي ۵: ۱ - ۱۲)

(۲۰) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته مخ راواړاوه او ویې ویل:

«بختور یی تاسو چې اوس غریبان یی،

ځکه چې د خدای پاچاهي ستاسو ده.

(۲۱) بختور یی تاسو چې اوس وړي یی، ځکه چې تاسو به ماړه شی.

بختور یی چې اوس ژاړی، ځکه چې تاسو به وځاندي.

٢٢) بختور يئ تاسو چې خلک درخه د انسان د زوی په خاطر کرکه کوي او خپل منځ کې مو نه پرېږدي، سپکاوی درته کوي او تاسو بدناموي. ٢٣) نو په هغه وخت کې خوښي وکړئ او د خوشحالی ټوپونه ووهئ، ځکه چې په جنت کې به لوی اجر ولری. د هغوی نیکونو هم د پیغمبرانو سره همداسې چلند کړی و.

٢٤) خو افسوس دې وي ستاسو شتمنو په حال!

ځکه چې تاسو خپل د سوکالی وخت تېر کړی دی.

٢٥) افسوس دې وي ستاسو په حال چې اوس ماږه یئ،

ځکه چې تاسو به وړي شی

افسوس دې وي په تاسو چې اوس خاندئ،

ځکه چې ستاسو خدا به په ویر او ژړا بدله شي

٢٦) افسوس دې وي ستاسو په حال کله چې ټول ستاسو صفت کوي.

ځکه چې د هغوی نیکونو هم د جعلی پیغمبرانو صفت کاوه.

د دښمنانو سره مینه

(متی: ٥: ٣٨ - ٤٨، ٧: ١٢)

٢٧) خو زه تاسو ته چې زما خبرې اورئ، وایم چې د خپلو دښمنانو سره مینه کوی، څوک چې ستاسو څخه کرکه کوي د هغوی سره ښه کوی. ٢٨) د هغو خلکو دپاره چې په تاسو لعنت وایي، برکت وغواړئ او د هغو خلکو دپاره چې ستاسو سره بد چلند کوي، دعا وکړئ. ٢٩) که چېرې څوک تاته په یو منځ خپره درکړي نو خپل بل منځ هم ورته ورواږوه. که څوک درخه چینه واخلي نو پرېږده چې ستا کمیس هم واخلي. ٣٠) که څوک درخه کوم شی وغواړي نو ورته وربې کړه او

که چپرې څوک ستا څخه کوم شی چې هغه ستا وي واخلي، نو بېرته یې ورڅخه مه غواړه. (۳۱) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه یې چې تاسو د ځان دپاره د هغوی څخه غواړئ.

(۳۲) که چپرې یوازې د هغو خلکو سره مینه کوئ چې ستاسو سره مینه کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه گناهکاران هم د هغه چا سره مینه کوي څوک چې د هغوی سره مینه کوي. (۳۳) که چپرې تاسو یوازې د هغو خلکو سره نېکي کوئ چې ستاسو سره نېکي کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه چې گناهکاران هم همداسې کوي. (۳۴) که چپرې هغو خلکو ته پور ورکوئ چې د بېرته اخیستلو تمه یې لرئ نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه چې گناهکاران هم نورو گناهکارانو ته پور ورکوي چې بېرته یې ترې پوره واخلي. (۳۵) خو تاسو د خپلو دښمنانو سره مینه کوئ او د هغوی سره نېکي کوئ. پور ورکړئ او د بېرته اخیستلو تمه ورڅخه مه کوئ. نو دا به ستاسو دپاره لوی اجر وي او تاسو به د خدای تعالی اولادونه یئ، ځکه چې هغه په ناشکره او بدکارو خلکو هم مهربانه دی. (۳۶) لکه څنگه چې ستاسو اسماني پلار زړه سواندی دی، نو تاسو هم زړه سواندي اوسئ.

د نورو په هکله قضاوت کول

(متي ۷: ۱ - ۵)

(۳۷) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، نو تاسو به تر قضاوت لاندې نه نیول کېږئ. نور خلک مه ملامتوئ، نو خدای به تاسو نه ملامتوي. نور خلک وبخښئ، نو خدای به تاسو وبخښي. (۳۸) نورو ته څه شی ورکړئ، نو تاسو ته به هم درکړل شي. تاسو ته به په ډکې پیمانې، په زور ځای شوې او تر خولې پورې ډکه ستاسو په لمنه کې واچول شي. ځکه په هره پیمانه چې تاسو یې نورو ته ورکوئ په هماغه پیمانه به تاسو ته درکول کېږي.»

(۳۹) نو عیسی هغوی ته دا مثال ووايه: «ایا یو ږوند بل ږوند ته لاره بنودلی شي؟ ایا دواړه به په کنده کې ونه غورځیږي؟» (۴۰) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی، خو کله چې یو شاگرد خپلې زده کړې پوره کړي نو د خپل استاذ په شان به شي. (۴۱) ته ولې د خپل ورور په سترگه کې خسني لیدلی شي خو په خپله سترگه کې غټ لرگی لیدلی نه شي؟ (۴۲) څنگه کولای شي خپل ورور ته

ووايې چې ای وروره، اجازه راکړه ستا د سترگې څخه خسنی وباسم، خو په خپله سترگه کې غټ لړگی لیدلی نه شې؟ ای منافقه! ته باید لومړی د خپلې سترگې څخه لړگی وباسې، بیا کولای شې چې په ښکاره توگه ووينې چې څنگه د خپل ورور د سترگې څخه خسنی وباسې.

ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي

(متي ۷: ۱۷ - ۲۰، ۱۲: ۳۳ - ۳۵)

ښه و نه خرابه مېوه نه نیسي او نه به خرابه و نه ښه مېوه ونیسي. (۴۴) هره و نه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي. د اغزو د بوټو څخه انځر او د ځنگلي بوټي څخه انګور نه شی راټولولی. (۴۵) ښه سپری د خپل زړه د ښې خزانې څخه ښه شیان راوباسي او بد سپری د خپل زړه د بدې خزانې څخه بد شیان راوباسي، ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي.

پوه او ناپوه گلکاران

(متي ۷: ۲۴ - ۲۷)

تاسو ولې ماته استازده، استازده وایې، خو څه چې درته وایم هغه نه کوی؟ (۴۷) هرڅوک چې ماته راشي او زما خبرو ته غوږ ونیسي او په هغو باندې عمل وکړي، نو زه به تاسو ته وښایم چې هغه د چا په شان دی. (۴۸) هغه د یو داسې سپري په شان دی چې د خپل کور د جوړولو دپاره یې ځمکه ښه ژوره کړه او بنیاد یې په تیرو کېښود. کله چې سپلاب راغی او په هغه کور ورغی، خو هغه یې له ځایه و نه شو خوځولی، ځکه چې هغه یې کلک جوړ کړی و. (۴۹) خو څوک چې زما خبرې اوري او عمل ورباندې نه کوي، نو هغه د هغه سپري په شان دی چې خپل کور یې داسې جوړ کړی و چې تهداب یې نه و. کله چې په هغه کور باندې سپلاب راغی، نو هغه سمدلاسه راولوېد او بیخي وران شو.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۵ - ۱۳)

۷ (۱) کله چې عیسی خلکو ته خپلې ټولې خبرې وکړې نو کپرناحوم ته لاړ. (۲) هلته یو رومي منصبدار ؤ او یو نوکر یې درلود چې په هغه ډېر گران ؤ. هغه نوکر ناروغ ؤ او مرگ ته نژدې ؤ. (۳) کله چې هغه منصبدار د عیسی په هکله واورېدل، نو یو څو یهودي مشران یې وروړلېدل، ترڅو د هغه څخه وغواړي چې راشي او نوکر یې روغ کړي. (۴) هغوی عیسی ته راغلل او سختې زاری یې ورته وکړې او ورته ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د دې وړ دی چې مرسته ورسره وکړي، (۵) ځکه چې هغه زمونږ د خلکو سره مینه لري او مونږ ته یې کنیسه هم جوړه کړې ده.» (۶) نو عیسی د هغوی سره لاړ. خو کله چې د هغه کور ته نژدې شو نو هغه منصبدار خپل څو ملگري وروړلېدل چې هغه ته ووايي: «بناغلیه! خپل ځان دې مه په تکلیفوه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشي (۷) او دا مې هم غوره ونه گڼله چې خپله تاسو ته راشم. ته یوازې حکم وکړه، نو زما نوکر به روغ شي. (۸) ځکه چې زه هم د بل د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې کوم یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم راشه، نو راځي او خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه، نو هغه یې کوي.» (۹) کله چې عیسی دا واورېدل نو حیران شو او خلکو ته یې چې ورپسې روان وو، مخ راواړاوه او ویې ویل: «زه تاسو ته وایم چې ما په اسرائیلو کې هم داسې ایمان نه دی لیدلی.» (۱۰) کله چې لېږل شوي کسان بېرته کور ته راستانه شول، نو هغه نوکر یې روغ رمټ ولید.

عیسی د یوې کونډې زوی راژوندی کوي

(۱۱) بله ورځ عیسی د خپلو شاگردانو او د خلکو د یوې لویې ډلې سره نایین نومي ښار ته لاړ. (۱۲) کله چې د ښار دروازې ته نژدې شو، نو یوه جنازه یې ولیدله چې راووتله. دا مړی د یوې کونډې ښځې ایوازې زوی ؤ او د هغې سره د ښار گڼ شمېر خلک ملگري وو. (۱۳) کله چې عیسی هغه ښځه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېده او ورته ویې ویل: «نوره مه ژاړه.» (۱۴) بیا هغه وروړاندې شو او په تابوت باندې یې لاس کېښود او کومو خلکو چې تابوت وړلو، ودرېدل. عیسی وویل: «ای ځوانه! تاته وایم راپاڅېره.» (۱۵) هغه مړی کېښاست او په خبرو یې پیل وکړ او عیسی هغه بېرته خپلې مور ته وسپاره. (۱۶) هغوی ټول وېرې واخیستل او د خدای ثنا یې وویل او ویې ویل: «په مونږ کې یو لوی پیغمبر پیدا شوی دی. خدای راغلی چې د خپل قوم سره مرسته وکړي.» (۱۷) عیسی چې څه کړي وو د هغو خبر په ټولې یهوديې او شاوخوا سیمو کې خپور شو.

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(متی ۱۱: ۲-۱۹)

١٨ د یحیی شاگردانو هغه د دې ټولو کارونو څخه خبر کړ. نو یحیی د هغوی څخه دوه تنه راوغوښتل ١٩ او هغوی یې عیسی ته وروپېرل چې پوښتنه ورڅخه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې ویل شوي وو باید راغلی وای، یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٢٠ کله چې هغوی عیسی ته ورغلل، ورته ویې ویل: «مونږ تعمید ورکوونکي یحیی تاته رالېږلي یو چې پوښتنه وکړو چې ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٢١ په هماغه ساعت عیسی ډېر خلک د ډول ډول ناروغیو، طاعون او پېریانو څخه روغ کړل او ډېر ږانده یې بینا کړل. ٢٢ هغه د یحیی استازو ته په ځواب کې وویل: «بېرته لار شئ او څه مو چې لیدلي او اورېدلي، هغه یحیی ته ووايئ چې څنگه ږانده بینا کېږي، ګوډان کولای شي وګرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي او کانه اوري، مړي راژوندي کېږي او غریبانو ته زېږی ورکول کېږي. ٢٣ بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

٢٤ کله چې د یحیی استازي لاړل، نو عیسی د یحیی په هکله د خلکو سره خبرې پیل کړې او ویې ویل: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ ایا د هغې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد یې خوځوي؟ ٢٥ نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ ګورئ، کوم خلک چې قیمتي کالي اغوندي، هغوی په عیش او عشرت کې ژوند تېروي او په مانیو کې اوسېږي. ٢٦ نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پیغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پیغمبر نه هم ډېر لوی دی. ٢٧ دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

«ګورئ، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تیاره کړي.»

٢٨ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په دې نړۍ کې د یحیی څخه بل څوک لوی نه دی

زېږول شوی، خو بیا هم د خدای په پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه لوی دی.»

٢٩ کله چې ټولو خلکو او حتی مالیه ټولونکو د عیسی خبرې واورېدلې، نو په دې یې اقرار وکړ چې د خدای لاره سمه ده، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل اخیستی و. ٣٠ خو فریسیانو او د شریعت عالمانو د خدای هغه مقصد چې د هغوی دپاره یې درلود رد کړ، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل نه و اخیستی.

٣١ عیسی وویل: «د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ دا څه ډول خلک دي؟ ٣٢ دوی د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار کې ناست وي او یو بل ته چیغې وهي او وايي: 'مونږ تاسو ته شپیلې ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه. مونږ درته د غم سندرې وویلې، خو تاسو ونه ژړل.' ٣٣ ځکه کله چې تعمید ورکونکی یحیی راغی هغه به نه ډوډۍ خوړله او نه یې شراب څښل، نو تاسو به ویل چې هغه پریانو نیولی دی. ٣٤ د انسان زوی راغی چې هم خوري او هم څښي نو تاسو وایئ چې دې سړي ته وگورئ، هغه خپتور، شرابي او د مالیه ټولونکو او گناهکارانو ملگری دی. ٣٥ خو بیا هم د خدای حکمت د هغو خلکو په وسیله چې هغه یې منلی دی، رښتینی ثابت شو.»

عیسی د فریسي شمعون په کور کې

٣٦ یو فریسي عیسی ته بلنه ورکړه چې د هغه سره ډوډۍ وخوري، نو عیسی د هغه کور ته ورغی او د هغه سره دسترخوان ته کښېناست. ٣٧ په هغه بناړ کې یوه بدکاره ښځه اوسېدله. هغه خبره شوه چې عیسی د هغه فریسي په کور کې ډوډۍ خوري، نو د عطرو څخه ډک د مرمرو د بوتل سره راغله. ٣٨ هغه ښځه د عیسی شاته د هغه د پښو سره ودرېدله او ژړل یې. د هغې اوبنکې د عیسی په پښو باندې توی شوې او هغه لمدې شوې. ښځې هغه په خپلو ویښتانو باندې وچې کړلې، د هغه پښې یې ښکل کړې او عطري یې ورباندې واچول. ٣٩ کله چې هغه فریسي چې عیسی یې مېلمه کړی و دا ولیدل، نو د خپل ځان سره یې وویل: «که چېرې دا سړی په رښتیا پیغمبر وای نو هغه باید په دې پوه شوی وای چې دا ښځه چې هغه ته لاس وروړي، څوک ده او څنگه ښځه ده. هغه یوه گناهکاره ښځه ده.»

٤٠ نو عیسی هغه فریسی ته وویل: «ای شمعونه! زه غواړم تاته یو څه ووايم.» هغه وویل: «ښه استازده! ووايه.» ٤١ عیسی وویل: «دوه کسانو د یو چا څخه پور اخیستی و، د هغو څخه یو یې پنځه سوه د سپینو زرو سکې پور وړی و او بل یې پنځوس سکې. ٤٢ هغوی دواړو هېڅ نه لرل چې خپل پور ورکړي، نو پور ورکوونکي هغو دواړو ته خپل پورونه وروبخښل. نو اوس په دې دواړو کې به کوم یو د هغه سره زیاته مینه وکړي؟» ٤٣ شمعون په ځواب کې وویل: «زما په خیال کوم سړي ته چې زیات پور وبخښل شو.» عیسی وویل: «تا سم قضاوت وکړ.» ٤٤ بیا یې ښځې ته مخ راواړاوه او شمعون ته یې وویل: «دا ښځه وینې؟ زه ستا کور ته راغلم خو تا زما د پښو دپاره اوبه رانه وړلې، خو هغې په خپلو اوبنکو باندې زما پښې وویځلې او په خپلو وینښتانو یې وچې کړلې. ٤٥ تا زه ښکل نه کړم، خو د کوم وخت نه چې زه دلته راغلی يم دا ښځه لگیا ده زما پښې ښکلوي. ٤٦ تا زما سر په تېلو غوړ نه کړ، خو هغې زما په پښو عطر واچول. ٤٧ نو زه تاته وایم چې هغې زما سره ډېره مینه وښودله، ځکه چې د هغې ډېر گناهونه وبخښل شول. خو د چا چې لږ بخښل شوي هغه لږه مینه کوي.» ٤٨ بیا عیسی هغې ښځې ته وویل: «ستا گناهونه وبخښل شول.» ٤٩ دسترخوان ته نورو ناستو مېلمنو په خپلو کې سره وویل: «دا څوک دی چې حتی گناهونه هم بخښي؟» ٥٠ خو عیسی هغې ښځې ته وویل: «ته خپل ایمان وژغورلې. په خیر لاره شه.»

هغو ښځو چې د عیسی سره یې مرسته وکړله

١ څه موده وروسته عیسی ښار په ښار او کلي په کلي گرځېده، وعظ یې کاوه او د خدای د پاچاهۍ زېږی یې ورکاوه او هغه دولس شاگردان هم ورسره وو. ٢ یو څو ښځې چې د پېریانو څخه خلاصې شوې وې او د ناروغیو څخه یې شفا موندلې وه هم ورسره وې: لکه مریم چې په مجدلیه مشهوره وه چې اووه پېریان ورڅخه وتلي وو، ٣ یونا د خوزا ښځه چې مېړه یې د هیرودیس د دربار ناظر و، سوسن او نورې ډېرې ښځې چې د خپلو شتمنیو څخه یې د عیسی او د هغه د شاگردانو سره مرسته کوله.

د دهقان مثال

(متي ۱۳: ۱ - ۹ او مرقوس ۴: ۱ - ۹)

٤ خلک به د يو ښار او بل ښار څخه عیسی ته راتلل او کله چې گڼ شمېر خلک سره راټول شول نو هغه ورته دا مثال راوړ: ٥ «يو دهقان د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. کله یې چې تخم وشینده، نو یو څه یې په لاره کې ولوېد، هغه تر پښو لاندې شو او مرغانو وخور. ٦ څه تخم په تیرو کې ولوېد او کله چې راشین شو نو د لمدبل د کموالي له امله هغه زر وچ شو. ٧ څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي ورسره لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. ٨ نور تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد. هغه راشین شو او سل چنده زیات حاصل یې ورکړ.»

کله چې عیسی خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو په لوړ اواز یې وویل: «که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۳: ۱۰ - ۱۷ او مرقوس ۴: ۱۰ - ۱۲)

٩ کله چې د عیسی شاگردانو پوښتنه وکړه چې د دې مثال معنی څه ده، ١٠ هغه ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ په پټو رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو نورو ته دا هرڅه په مثالونو کې ویل کیږي ترڅو:

لهغوی گوري خو هېڅ ونه ویني،

اوري خو هېڅ ورباندې پوه نه شي.»

د دهقان مثال تفسیر

(متي ۱۳: ۱۸ - ۲۳ او مرقوس ۴: ۱۳ - ۲۰)

١١ د دې مثال معنی دا ده: تخم د خدای کلام دی. ١٢ هغه تخم چې په لاره کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اورې، خو شیطان راځي او کلام د هغوی د زړونو څخه وړي، ترڅو هغوی ایمان

رانه وړي او خلاصون ونه مومي. (۱۳) کوم تخم چې په تیرو کې لویږي دا هغه خلک دي چې په خوشحالی سره کلام اوري او مني یې. خو کلام په هغوی کې رینښې نه وي نیولې. هغوی د یو څه مودې دپاره ایمان راوړي، خو د ازمایښت په وخت کې یې له لاسه ورکوي. (۱۴) هغه تخم چې په اغزو کې لوېدلی دی، هغه خلک دي چې کلام اوري خو د ژوند اندېښنې، شتمني او د ژوند غوښتنې د هغه د ودې مخه نیسي او مېوه یې هېڅکله نه پخېږي. (۱۵) خو کوم تخم چې په ښې خاورې کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري او په خپل صادق او ښه زړه کې یې ساتي او په صبر سره مېوه ورکوي.

د خراغ مثال

(مرقوس ۴: ۲۱ - ۲۵)

(۱۶) هېڅوک داسې نه کوي چې خراغ بل کړي او هغه د لوښي لاندې پټ کړي او یا یې د کټ لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې هرڅوک راننوخې او د هغه رڼا وويني. (۱۷) ځکه هېڅ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې خرگند به نه شي. (۱۸) نو پام کوئ چې څنگه یې اورئ، ځکه څوک چې څه ولري نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو هغه څوک چې څه نه لري حتی که د هغه په گومان کوم څه چې لري هغه به هم ترې واخيستل شي.»

د عیسی مور او وروڼه څوک دي؟

(متي ۱۲: ۴۶ - ۵۰ او مرقوس ۳: ۳۱ - ۳۵)

(۱۹) بیا د عیسی مور او وروڼه راغلل چې هغه وويني، خو د زیاتې گڼې گونې له امله یې ونه شو کولای چې هغه ته ځان ورسوي. (۲۰) یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او وروڼه دباندې ولاړ دي او غواړي چې تا وويني.» (۲۱) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور او وروڼه هغه دي چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

عیسی توفان و دروي

(متي ۸: ۲۳ - ۲۷ او مرقوس ۴: ۳۵ - ۴۱)

۲۲ یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره په کشتی کې سپور شو او هغوی ته یې وویل: «راځئ چې د دریاب بلې غاړې ته لاړ شو.» نو هغوی روان شول. ۲۳ کله چې هغوی په کشتی کې روان وو نو عیسی ویده شو. په دې وخت کې ناڅاپه په دریاب کې سخت باد راوالت او کشتی د اوبو څخه په ډکېدلو شوه او هغوی د یو لوی خطر سره مخامخ وو. ۲۴ شاگردان عیسی ته ورغلل، هغه یې راوینس کړ او ورته وېې ویل: «استاذه! استاذه! مونږ ډوبیږو.» عیسی راوینس شو او باد او د اوبو خپو ته یې حکم وکړ، توفان ودرېده او هرڅه آرام شول. ۲۵ بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «ستاسو ایمان څه شو؟» خو هغوی په وېره او حیرانتیا سره یو بل ته وویل: «دا سړی څوک دی چې حتی باد او اوبو ته امر کوي او هغوی یې مني؟»

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۲۸ - ۳۴ او مرقوس ۵: ۱ - ۲۰)

۲۶ بیا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جدریانو سیمې ته چې د جلیل ولایت ته مخامخ دی، ورسېده. ۲۷ څنگه چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو، نو د هغه ښار د یو سړي سره چې پېریانو نیولی ؤ، مخامخ شو. زیاته موده کېدله چې هغه لوڅ گرځېده او په کور کې نه اوسېده، بلکې په هدیره کې اوسېده. ۲۸ کله چې هغه عیسی ولید، نو چیغې یې ووهلې او د هغه په پښو کې پرېوت او په لوړ اواز یې وویل: «ای عیسی، ای د خدای تعالی زویه! زما سره څه کار لري؟ زه تاته زاري کوم، ما مه په عذابوه.» ۲۹ هغه ځکه داسې وویل چې عیسی پېریانو ته امر کړی ؤ چې د هغه سړي څخه راوځي. هغه سړی څو څو ځلې پېریانو نیولی ؤ. خلکو به د هغه لاسونه او پښې په زنځیرونو تړلې او ځولنې به یې ورته اچولې، خو هغه به یې ماتول او پېریانو به هغه دښتې ته بیولو. ۳۰ عیسی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی.» ۳۱ ځکه چې په هغه کې ډېر پېریان وو. ۳۲ پېریانو عیسی ته زاری وکړې چې هغوی د ځمکې تل ته ونه لېږي. ۳۲ هلته نژدې د خوگانو یوه لویه رمه وه چې په یوې غونډۍ باندې څرېدله. نو پېریانو عیسی ته زاري وکړه چې دوی ته اجازه ورکړي چې په خوگانو کې ننوځي، نو هغه ورته اجازه

ورکړه. (۳۳) بیا پېریان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو کې ورننوتل. ټوله رمه په منډه د کمر څخه نښکته درياب ته ولوېدله او ډوبه شوه.

(۳۴) کله چې د خوگانو ساتونکو دا پېښه وليدله نو وتښتېدل او دا خبر يې ښار او بانډو ته ورساوه. (۳۵) خلک د دې پېښې د ليدلو دپاره دباندې راووتل. کله چې هغوی عیسی ته راغلل نو هغه سړی يې وليد چې پېریان ورڅخه وتلي وو. هغه د عیسی پښو ته ناست ؤ، کالي يې اغوستي وو او بېرته خپل عادي حالت ته راغلی ؤ، نو هغوی ووېرېدل. (۳۶) کومو خلکو چې دا پېښه ليدلې وه هغوی نورو ته وويل چې دا سړی چې پېریانو نيولی ؤ څنگه روغ شو. (۳۷) بیا د جدريان د شاوخوا سيمو ټولو خلکو د عیسی څخه وغوښتل چې له هغه ځای څخه لاړ شي، ځکه چې هغوی ډېر وېرېدلې وو. نو عیسی په کشتی کې سپور شو چې د درياب بلې غاړې ته لاړ شي. (۳۸) بیا هغه سړي چې پېریان ورڅخه وتلي وو عیسی ته زاري وکړه چې اجازه ورته ورکړي د هغه سره لاړ شي، خو عیسی هغه رخصت کړ او ورته وېي ويل: (۳۹) «بېرته خپل کور ته لاړ شه او هغه څه چې خدای ستا دپاره کړي دي هغه ټولو ته ووايه.» هغه سړی په ټول ښار کې وگرځېد او عیسی چې د هغه دپاره څه کړي وو هغه يې خلکو ته بيان کړل.

د عیسی له خوا د ایمان په خاطر شفا ورکول

(متي ۹: ۱۸ - ۲۶ او مرقوس ۵: ۲۱ - ۴۳)

(۴۰) کله چې عیسی بېرته راستون شو، نو خلکو ورته تود هرکلی ووايه، ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وو. (۴۱) بیا یو سړی چې یا یروس نومېده او د یوې کنيسې مشر ؤ، راغی او د عیسی په پښو کې پرېوت او زاري يې ورته وکړه چې د هغه سره کور ته لاړ شي، (۴۲) ځکه چې د هغه یوازې لور چې دولس کلنه وه د مرگ په حالت کې پرته وه.

کله چې عیسی په لاره روان ؤ، خلکو د هرې خوا ورباندې زور راوړ. (۴۳) د هغوی په منځ کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهيسې ورڅخه وينه بهېدله. هغې خپلې ټولې پیسې په ډاکترانو لگولې وې، خو هېچا د هغې علاج نه شو کولای. (۴۴) هغه د شاه خوا راغله او د عیسی چينې ته يې لاس وروړ او سمدلاسه يې وينه ودرېدله. (۴۵) عیسی پوښتنه وکړه: «چا ماته لاس راوړ؟» ټول

منکر شول خو پطروس وویل: «استاذه! ټول خلک درخڅه راتاو دي او د هرې خوا درباندي زور راوړي.» (٤٤) خو عیسی وویل: «کوم چا راته لاس راوړ، ځکه زه پوه شوم چې زما څخه یو قوت ووت.» (٤٧) کله چې هغه بنځه پوه شوه چې پټه نه شي پاتې کېدلی نو په رېږدېدو شوه، راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او د ټولو په مخکې یې وویل چې ولې یې هغه ته لاس وروړ او څنگه سمدلاسه روغه شوه. (٤٨) عیسی هغې ته وویل: «لورې! ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاره شي.»

(٤٩) عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسي د مشر له کوره یو سړی راغی او یایروس ته یې وویل: «ستا لور مړه شوه، استاذ ته نور تکلیف مه ورکوه.» (٥٠) خو کله چې عیسی دا خبره واورېده، نو یایروس ته یې وویل: «مه وپېرېه، یوازې ایمان ولره او هغه به راژوندی شي.» (٥١) کله چې عیسی د یایروس کور ته ننوت نو هغه پرته له پطروس، یوحنا، یعقوب او د هغې انجلی د مور او پلاره بل هېچا ته اجازه ورنه کړه چې دننه ورسره لاړ شي. (٥٢) ټولو د هغې انجلی دپاره ژړا او انگولا کوله. خو عیسی وویل: «مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو ویده ده.» (٥٣) هغوی ټولو په هغه پورې وځنډل، ځکه هغوی بڼه پوهېدل چې هغه مړه ده. (٥٤) خو عیسی هغه انجلی له لاسه ونيوله او ورته نارې یې کړې: «ای انجلی! راپاڅېره.» (٥٥) هغه بېرته راژوندی شوه او سمدلاسه راپاڅېدله. عیسی هغوی ته امر وکړ چې هغې ته یو څه ورکړئ چې وېې خوري. (٥٦) د هغې مور او پلار ډېر حیران شول، خو عیسی هغوی ته امر وکړ چې د دې پېښې په هکله چاته څه ونه وایي.

د دولسو شاگردانو لېږل

(متي ١٠: ٥-١٥ او مرقوس ٦: ٧-١٣)

٩ (١) عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې قدرت او اختیار ورکړ چې پېریان وباسي او د ناروغیو علاج وکړي. (٢) نو هغوی یې ولېږل چې د خدای پاچاهي اعلان کړي او ناروغان روغ کړي. (٣) هغوی ته یې وویل: «د سفر دپاره د ځان سره هېڅ شی مه اخلئ. نه امسا، نه خورجین، نه ډوډی، نه پیسې او نه اضافي کالي. (٤) کله چې تاسو کور ته ورشئ نو ترڅو پورې چې په هغه ښار کې یئ په هماغه کور کې پاتې شئ. (٥) که چېرې تاسو ته په کوم ځای کې

څوک هرکلی ونه وایي، نو هغه ښار پرېږدئ او د هغه ښار خاورې د خپلو پښو څخه وڅنډئ، ترڅو د هغوی په خلاف شاهدي وي.» (۶) نو هغوی روان شول، کلي په کلي گرځېدل او په هرځای کې یې زېری ورکاوه او خلک یې روغول.

د هیروديس پرېشاني

(متي ۱۴: ۱- ۱۲ او مرقوس ۶: ۱۴- ۲۹)

(۷) کله چې د جلیل والي هیروديس د هغو ټولو کارونو څخه چې وشول خبر شو نو ډېر برېشانه شو، ځکه چې ځینو خلکو به ویل چې یحیی بېرته راژوندی شوی دی. (۸) نورو به ویل چې الیاس پیغمبر رانښکاره شوی دی او ځینو به ویل چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی دی. (۹) خو هیروديس وویل: «ما په خپله د یحیی سر پرې کړی دی، نو بیا دا سړی څوک دی چې په هکله یې داسې شیان اورم؟» هیروديس کونښن کاوه چې عیسی وويني.

پنځو زرو کسانو ته خواړه ورکول

(متي ۱۴: ۱۳- ۲۱ او مرقوس ۶: ۳۰- ۴۴ او یوحنا ۶: ۱- ۱۴)

(۱۰) کله چې رسولان بېرته راغلل، نو کوم کارونه چې هغوی کړي وو هغه یې عیسی ته بیان کړل. عیسی هغوی د ځان سره واخیستل او د بیت صیدا په نوم ښار ته یوازې لاړل. (۱۱) خو خلک خبر شول او ورپسې لاړل. عیسی هغوی ته هرکلی ووايه، د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړې او هغو خلکو ته یې شفا ورکړه چې روغتیا ته یې اړتیا درلوده. (۱۲) کله چې مازدیگر شو، نو هغه دولس شاگردان عیسی ته راغلل او ورته وېي ویل: «دا خلک رخصت کړه چې کلیو او شاوخوا بانډو ته لاړ شي چې ځانونو ته خواړه او د شپې تېرولو دپاره ځای پیدا کړي. دلته هېڅ شی نشته او دا ځای د دښتې په شان دی.» (۱۳) خو عیسی هغوی ته وویل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې وېي خوري.» هغوی وویل: «مونږ سره یوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان دي، نور هېڅ هم نشته. ایا تاسو غواړئ چې مونږ خپله لاړ شو او دې ټولو خلکو ته خواړه واخلو.» (۱۴) (هلته شاوخوا پنځه زره سړي وو.) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هغوی پنځوس پنځوس تنه کښنوی.» (۱۵) شاگردانو همداسې وکړل او ټول یې کښنول. (۱۶) عیسی هغه پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان

راواخيستل، پورته اسمان ته يې وکتل او د خدای شکر يې وويست. بيا هغه ډوډی ماتې کړې او خپلو شاگردانو ته يې ورکړې چې د خلکو په منځ کې يې کېږدي. (١٧) هغوی ټولو وخورل او ماړه شول او د ډوډی کومې ټوټې چې پاتې شوې شاگردانو هغه راټولې کړې او د هغو څخه دولس ټوکری ډکې شوې.

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي ١٦: ١٣ - ١٩ او مرقوس ٨: ٢٧ - ٢٩)

(١٨) يوه ورځ چې عیسی په يو گونبه ځای کې دعا کوله او شاگردان يې هم هلته وو، د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «خلک څه وايي چې زه څوک يم؟» (١٩) هغوی په ځواب کې وويل: «ځينې وايي چې ته تعمید ورکوونکی يحيی يې، ځينې وايي چې الیاس نبي يې، او نور وايي چې د پخوانيو پيغمبرانو څخه کوم يو راژوندى شوی دی.» (٢٠) نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه وايئ چې زه څوک يم؟» پطروس په ځواب کې وويل: «ته د خدای مسيح يې.»

عیسی د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ١٦: ٢٠ - ٢٨ او مرقوس ٨: ٣٠ - ٣٨، ٩: ١)

(٢١) بيا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې په دې هکله چاته څه ونه وايي (٢٢) او ويې ويل: «دا ضروري ده چې د انسان زوی به ډېر کړاوونه وزغمي او د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شريعت د عالمانو له خوا به رد کړای شي. هغه به ووژل شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي.» (٢٣) بيا يې هغوی ټولو ته وويل: «که څوک غواړي چې زما د پيروانو څخه اوسي نو بايد د خپل ځان څخه تېر شي، هره ورځ دې خپل صليب را واخلي او په ما پسې دې راځي. (٢٤) ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وژغوري هغه به له لاسه ورکړي، خو څوک چې خپل ژوند زما په خاطر له لاسه ورکوي نو وبه يې ژغوري. (٢٥) د يو چا دپاره به په دې کې څه گټه وي چې ټوله نړۍ وگټي، خو خپل ځان له لاسه ورکړي يا هغه ته زيان ورسوي؟ (٢٦) که چېرې څوک په ما او يا زما په کلام شرمېږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل جلال او د پلار او سپېڅلو فرښتنو د جلال سره راشي، په هغه وشرمېږي. (٢٧) زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته ځينې داسې خلک ولاړ دي چې تر

هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو يې د خدای پاچاهي نه وي ليدلې.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(متي ۱۷: ۱-۸ او مرقوس ۹: ۲-۸)

۲۸ د دې خبرو څخه شاوخوا اته ورځې وروسته عیسی پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره واخیستل او د دعا دپاره یو غره ته وختل. ۲۹ کله چې عیسی دعا کوله، نو څېره یې بدله شوه او کالي یې سپین وځلېدل. ۳۰ ناڅاپه هلته دوه سړي رابنکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې او هغوی موسی او الیاس وو. ۳۱ هغوی په اسماني جلال کې رابنکاره شول او د عیسی سره یې د خدای د هغه مقصد په هکله چې د هغه په مرگ به په اورشلیم کې پوره شي، خبرې وکړې. ۳۲ په دې وخت کې پطروس او د هغه ملگري په درانه خوب ویده شوي وو، خو کله چې راوینښ شول، نو د عیسی جلال او هغه دوه سړي چې ورسره ولاړ وو، ولیدل. ۳۳ کله چې موسی او الیاس له عیسی څخه تلل نو پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته یو. راحی چې درې څمې جوړې کړو، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» خو پطروس نه پوهېده چې څه وایي. ۳۴ هغه لا خبرې کولې چې ورپېڅ رابنکاره شوه او په هغوی باندې یې سیوری وکړ. کله چې شاگردان په ورپېڅو کې راایسار شول نو ووېرېدل. ۳۵ د ورپېڅې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما زوی دی چې ما غوره کړی دی، هغه ته غوږ ونیسئ.» ۳۶ کله چې اواز غلی شو، هغوی ولیدل چې عیسی هلته بالکل یوازې ؤ. شاگردان غلي پاتې شول او څه چې یې لیدلي وو په هغه وخت کې یې د هغو په هکله چاته څه ونه ویل.

عیسی د یو هلک څخه پېریان وباسي

(متي ۱۷: ۱۴-۱۸ او مرقوس ۹: ۱۴-۲۷)

۳۷ بله ورځ کله چې عیسی د خپلو درېو شاگردانو سره د غره څخه رابنکته شو، نو ډېر خلک راغلل چې د هغه سره وویني. ۳۸ ناڅاپه د هغې ډلې څخه یو سړي چیغه کړه: «ای استاذه! زه درته زاري کوم چې زما زوی ته یو نظر وگوره، هغه زما یوازېنی زوی دی.» ۳۹ په هغه باندې پېریان راحی او ناڅاپه چیغې ورڅخه وباسي او داسې ټکانونه ورکوي چې د خولې څخه یې ځگونه

روان وي. له ډېرو خپلو وروسته يې په سختۍ سره پرېږدي. (٤٠) ستا شاگردانو ته مې زارې وکړې چې پېريان ترې وباسي، خو هغوی ونه شو کولای. « (٤١) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو! ترڅو پورې به زه ستاسو سره يم او ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟» بیا يې هغه سړي ته وویل: «زوی دې دلته راوله.» (٤٢) هلک لا راروان ؤ چې پېريانو هغه په ځمکه راگوزار کړ او ويې لږزاهه. عیسی پېريانو ته حکم وکړ چې ترې ووځي او هغه هلک يې روغ کړ او هغه يې بېرته خپل پلار ته وسپاره. (٤٣) ټول خلک د خدای لویۍ ته حیران پاتې شول.

عیسی د دوهم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ١٧: ١٢-٢٣ او مرقوس ٩: ٣٠-٣٢)

په داسې حال کې چې ټول خلک د عیسی دې کارونو ته حیران پاتې وو هغه خپلو شاگردانو ته وویل: (٤٤) «زه چې درته څه وایم هغه ته په غور سره غور ونیسئ: د انسان زوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړل شي.» (٤٥) خو شاگردان په دې پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده. د دې معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه چې ورباندې پوه نه شي او هغوی وپېرېدل چې په دې هکله د هغه څخه پوښتنه وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ١٨: ١-٥ او مرقوس ٩: ٣٣-٣٧)

(٤٦) بیا د شاگردانو ترمنځ دا بحث پیل شو چې په دوی کې څوک تر ټولو لوی دی. (٤٧) عیسی پوه شو چې د هغوی په زړونو کې څه گرځي، نو هغه یو ماشوم راوست او په خپل څنگ کې يې ودراره (٤٨) او هغوی ته يې وویل: «هرڅوک چې دا ماشوم زما په نوم قبول کړي نو زه يې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک يې قبول کړی دی چې زه يې رالېږلی يم. ځکه چې په تاسو ټولو کې تر ټولو کوچنی تر ټولو لوی دی.»

خوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی

(مرقوس ۹: ۳۸ - ۴۰)

٤٩ یوحنا عیسی ته وویل: «استاذه! مونږ یو سړی ولید چې ستا په نوم یې پېریان ویستل خو مونږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه و.» ٥٠ عیسی هغه ته وویل: «هغه مه منع کوئ، ځکه خوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی.»

د سامري کلي د عیسی د منلو څخه انکار کوي

٥١ کله چې هغه وخت رانژدې شو چې عیسی اسمان ته یووړل شي، نو په ټینګې ارادې سره اورشلیم ته روان شو. ٥٢ هغه د ځان څخه مخکې استازي ولېږل. هغوی لارل او د سامريې یو کلي ته ورغلل چې د هغه دپاره تیاری ونیسي. ٥٣ خو د هغه کلي خلکو عیسی قبول نه کړ، ځکه چې دا بڼکاره وه چې هغه د اورشلیم خواته روان و. ٥٤ کله چې د هغه شاگردانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل، نو هغوی وویل: «استاذه! ایا ته زمونږ څخه غواړې چې ووايو د اسمان څخه دې اور رانازل شي او دا خلک وسوځوي؟» ٥٥ خو عیسی ورته مخ راواړاوه او هغوی یې ورتل. ٥٦ بیا هغوی بل کلي ته لارل.

د عیسی څخه د پیروي کولو شرطونه

(متي ۸: ۱۹ - ۲۲)

٥٧ کله چې هغوی په لاره روان وو، یو سړي عیسی ته وویل: «هر چېرته چې ځي زه به درپسې ځم.» ٥٨ عیسی هغه ته وویل: «گیدران خپل غارونه لري او مرغان ځالي، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» ٥٩ عیسی یو بل سړي ته وویل: «ما پسې راځه.» خو هغه سړي وویل: «بناغلیه! اجازه راکړه چې لومړی لار شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» ٦٠ عیسی هغه ته وویل: «پرېږده چې مري خپل مري بڼخ کړي. ته لار شه او د خدای د پاچاهۍ اعلان وکړه.» ٦١ یو بل سړي وویل: «ای بناغلیه! زه به تا پسې ځم، خو لومړی اجازه راکړه چې لار شم او د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.» ٦٢ عیسی هغه ته وویل: «خوک

چې د قلبې کولو په وخت کې شاته گوري، هغه د خدای د پاچاهۍ وړ نه دی.»

د دوه اويا شاگردانو لېرل

۱۰ له هغې وروسته عیسی نور دوه اويا شاگردان وټاکل او هغوی یې دوه دوه تنه د خپل ځان نه مخکې هر ښار او کلي ته چې غوښتل یې هلته لاړ شي، ولېرل. (۲) هغوی ته یې وویل: «فصل ډېر دی خو مزدوران لږ دي، نو تاسو د فصل د خاوند څخه وغواړئ چې د حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېري. (۳) لاړ شئ، خوگورئ، زه تاسو لکه د وریو په شان د لېوانو منځ ته لېرم. (۴) د ځان سره د پیسو کڅوړه یا خورجین او یا خپلۍ مه وړئ. او په لاره کې د چا سره خبرې مه کوئ. (۵) کله چې کوم کور ته ننوځئ، نو لومړی داسې ووايئ: «په دې کور کې دې سلامتې وي.» (۶) که چېرې هلته کوم سوله خوښوونکی کس وي، نو ستاسو سلام به په هغه باندې وي او که نه، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۷) په هماغه کور کې پاتې شئ او هغوی چې هرڅه درکوي وېې خورئ او وېې وڅښئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. کور په کور مه گرځئ. (۸) کله چې تاسو کوم ښار ته ننوځئ او هغوی درته هرکلی ووايي، نو څه چې یې ستاسو په مخکې کېښودل هغه وخورئ. (۹) د هغه ځای ناروغان روغ کړئ او خلکو ته ووايئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته نژدې شوې ده. (۱۰) خو کله چې تاسو کوم ښار ته ورننوځئ او هغوی درته هرکلی ونه وایي، نو د هغه ښار کوڅو ته ووځئ او ووايئ: «مونږ به ستاسو د ښار خاورې هم چې زمونږ په پښو باندې پرېوتې دي وڅنډو او دا به ستاسو په خلاف شاهدي ورکوي. خو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده.» (۱۱) زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا د دې ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

هغه ښارونه چې خلک یې توبه نه وباسي

(متي ۱۱: ۲۰ - ۲۴)

(۱۳) افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! افسوس دې وي په تا ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې، که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای

نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالی اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به یې ایرې بادولې او توبه به یې ویستلې وای. (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صیدون او صور د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي! (۱۵) خو ای کپرناحومه! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شي؟ خو ته به دوزخ ته وغورځول شي.»

(۱۶) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «څوک چې ستاسو خبرو ته غوږ نیسي، هغوی زما خبرو ته غوږ نیسي. څوک چې تاسې نه مني، هغوی ما نه مني او څوک چې ما نه مني نو هغه څوک نه مني چې زه یې رالېږلی يم.»

د دوه او یا شاگردانو بېرته راستنېدل

(۱۷) بیا هغه دوه او یا شاگردان په خوشحالی سره بېرته راستانه شول او ویې ویل: «استاذه! حتی پېریان هم ستا د نوم په یادولو سره زمونږ تابع کیږي.» (۱۸) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ما ولیدل چې شیطان څنگه لکه د برېښنا په شان له اسمانه راوغورځېد. (۱۹) واورئ! ما تاسو ته واک او اختیار درکړی چې ماران او لړمان تر پښو لاندې کړئ او د دښمن ټول قوت مات کړئ. هېڅ شی تاسو ته زیان نه شي رسولی. (۲۰) خو په دې مه خوشحالېږئ چې پېریان تاسو ته تابع کیږي، بلکې په دې خوشحاله اوسئ چې ستاسو نومونه په جنت کې لیکل شوي دي.»

د عیسی خوشحالی

(متی ۱۱: ۲۵-۲۷، ۱۳: ۱۶-۱۷)

(۲۱) په هغه وخت کې عیسی په روح القدس کې خوشحالی وکړه او ویې ویل: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان خښتنه! زه ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هوښیارو خلکو څخه پټې کړې او ناپوهو خلکو ته دې ښکاره کړي دي. هو پلاره، دا ستا رضا وه. (۲۲) زما پلار هرڅه ماته راسپارلي دي. هېڅوک له پلاره پرته زوی نه پېژني او نه څوک پلار یې له زویه پېژني او پرته له هغه چا چې زوی وغواړي ورته ویې ښايي.»

٢٣) کله چې هغوی یوازې وو، نو عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «بختورې دي هغه سترگې چې هغه څه ویني چې تاسو یې وینئ.» ٢٤) زه تاسو ته وایم چې ډېرو پیغمبرانو او پاچاهانو دا ارمان درلود چې هغه څه ویني چې تاسو یې وینئ، خو ویې نه لیدل او هغه څه واورې چې تاسو یې اورئ، خو هغوی وانه ورېدل.»

د یو نېک سامري مثال

٢٥) یوه ورځ د شریعت یو عالم راغی او د عیسی څخه یې د ازماینبت دپاره یو سوال وکړ: «استاذه! زه باید څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ٢٦) عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «په شریعت کې څه لیکل شوي دي؟ هغه څنگه تعبیروي؟» ٢٧) هغه په ځواب کې وویل: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په خپل ټول روح او خپل ټول قوت او ټول عقل سره مینه کوه او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» ٢٨) عیسی ورته وویل: «تا سم ځواب ورکړ. همداسې کوه، نو ته به ژوندی اوسې.»

٢٩) خو د دې دپاره چې د شریعت عالم دا ونبایي چې هغه په حقه دی، نو د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «زما گاونډی څوک دی؟» ٣٠) عیسی داسې ځواب ورکړ: «په یو وخت کې یو سړی د اورشلیم څخه اریحا ته روان ؤ چې په لاره کې داړه مارانو ته په لاس ورغی. غلو هغه سړی لوخ کړ، ویې واهه او د مرگ په حالت کې یې پرېښود او لاړل. ٣١) ناڅاپه یو کاهن په هغه لاره تېرېده، کله یې چې هغه سړی ولید، نو خپله لاره یې پرېښوده او ورڅخه تېر شو. ٣٢) همدارنگه یو لاوي چې کله هغه ځای ته راوړسېد او هغه سړی یې ولید، نو هغه هم ترې په بله خوا تېر شو او لاړ. ٣٣) خو یو سامري چې په هغه لاره تېرېده هغه ته ورغی او کله یې چې هغه سړی ولید نو زړه یې ورباندې وسوځېد. ٣٤) هغه ته ورغی، تپونه یې ورته په الکولو ووینځل او تېل یې ورباندې واچول او پټی یې ورباندې کېښودله. بیا یې هغه په خپل خره باندې سپور کړ او یوې مسافرځانې ته یې یووړ او هلته یې ورباندې پام کاوه. ٣٥) سبا سهار هغه د سپینو زرو دوه سکې واخیستې او د مسافرځانې خاوند ته یې ورکړې او ورته ویې ویل: «په هغه باندې پام کوه او که نورې پیسې دې ورباندې ولگولې نو کله چې بېرته راغلم هغه به هم درکړم.» ٣٦) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «اوس څه فکر

کوي چې په دې درې واړو کې د هغه سړي چې د داړه مارانو لاس ته ورغلي و، گاونډی څوک دی؟» (۳۷) د شریعت عالم ځواب ورکړ: «هغه څوک چې په هغه باندې یې رحم وکړ.» عیسی ورته وویل: «لاړ شه او ته هم همداسې کوه.»

عیسی د مرتا او مریم سره لیدنه کوي

(۳۸) کله چې عیسی او شاگردان یې په خپله لاره روان شول، هغوی یو کلي ته ورسېدل او هلته یوې ښځې چې مرتا نومېدله عیسی په خپل کور کې مېلمه کړ. (۳۹) هغې د مریم په نوم یوه خور درلودله. هغه راغله او د عیسی پښو ته کښېناستله او د هغه خبرو ته یې غوږ نیولی و. (۴۰) مرتا د ډېرو کارونو له لاسه سترې او پرېشانه شوه، نو عیسی ته راغله او ورته ویې ویل: «استاذه! ستا دې ته پام نه دی چې ټول کارونه زه کوم او خور مې راسره مرسته نه کوي؟ هغې ته ووايه چې راشي او مرسته راسره وکړي.» (۴۱) عیسی هغې ته په ځواب کې وویل: «مرتتا، مرتتا! ته د ډېرو شیانو دپاره اندېښنه کوي او نارامه یې، (۴۲) خو یوازې یو شی ضروري دی. څه چې مریم خوښ کړي دي هغه ښه دي او دا به له هغې څخه وانه خیستل شي.»

عیسی خپلو شاگردانو ته د دعا کولو په هکله تعلیم ورکوي

(متي ۹: ۶-۱۳: ۷: ۷-۱۱)

۱۱ (۱) یوه ورځ عیسی په یو ځای کې دعا کوله. کله چې هغه خپله دعا خلاصه کړه، نو د شاگردانو څخه یو تن هغه ته وویل: «ای استاذه! لکه څنګه چې یحیی خپلو شاگردانو ته دعا کول زده کړي وو، ته یې هم مونږ ته رازده کړه.» (۲) عیسی هغوی ته وویل: «کله چې تاسو دعا کوئ نو داسې ووايئ:

«ای اسماني پلاره!

ستا نوم دې پاک وي،

ستا پاچاهي دې راشي.

٣ زمونږ ورځنی رزق هره ورځ مونږ ته راکړه.

٤ زمونږ گناهونه وبخښه

ځکه چې مونږ هم هغه خلک بخښو چې زمونږ سره بدې کوي

او مونږ په ازمايښت کې مه اچوه.»

٥ بيا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «فرض کړئ ستاسو څخه کوم یو ملگری ولري او په نیمه شپه کې د هغه ملگری کور ته ورشي او ورته ووايي: «ای ملگریه! ماته درې ډوډۍ په پور راکړه. ٦ زما یو ملگری چې په سفر کې ؤ زما کور ته راغلی دی او زما سره څه نشته چې د هغه په مخکې یې کېږدم چې وبې خوري.» ٧ او ستاسو ملگری د کور له دننه څخه تاسو ته ځواب درکړي: «ما مه نارامه کوه، دروازه اوس بنده ده او زه او زما بچیان په خپلو بسترو کې پراته یو. زه نه شم کولای چې راپاڅېږم او تاته کوم څه درکړم.» ٨ زه تاسو ته وایم که چېرې هغه د ملگریا په خاطر راپاڅېږي او ډوډۍ درنه کړي، خو بیا هم په دې خاطر چې تاسو په سوال کولو نه شرمېږئ نو هغه به راپاڅېږي او هرڅه ته چې اړتیا ولري تاسو ته به یې درکړي. ٩ همدارنگه تاسو ته وایم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړل شي، ولټوئ نو پیدا به یې کړئ، دروازه وټکوی نو درته خلاصه به شي. ١٠ ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او هرڅوک چې څه ولټوي، نو پیدا به یې کړي او هرڅوک چې دروازه وټکوي نو ورته خلاصه به شي. ١١ ایا په تاسو کې داسې پلار شته چې زوی یې ورڅخه ماهي وغواړي او هغه د ماهي په ځای ورته مار ورکړي؟ ١٢ یا هغه ورڅخه هگۍ وغواړي او هغه ورته لږم ورکړي؟ ١٣ نو تاسو چې دومره بد خلک یئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره زیات روح القدس هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه یې وغواړي.»

عیسی او د پیریانو مشر بعزبول

(متی ۱۲: ۲۲ - ۳۰ او مرقوس ۳: ۱۴ - ۲۳)

۱۴ عیسی د یو سړي څخه گونگی پیری وویست او کله چې هغه پیری ووت، نو هغه گونگی سړي په خبرو پیل وکړ او خلک حیران شول. ۱۵ خو ځینو خلکو وویل چې هغه د پیریانو د مشر بعزبول یعنی شیطان په مرسته پیریان وباسي. ۱۶ نورو د ازمایښت په ډول د عیسی څخه اسماني معجزه وغوښتله. ۱۷ خو عیسی د هغوی په خیالونو پوهېده، نو هغوی ته یې وویل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې بې اتفاقي رامنځته شي هغه له منځه ځي. په هره کورنۍ کې چې بې اتفاقي رامنځته شي نو هغه کورنۍ ټوټې ټوټې کیږي. ۱۸ او که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف شي، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې شي؟ خو بیا هم تاسو وایئ چې زه د بعزبول په مرسته پیریان وباسم. ۱۹ که چېرې زه د بعزبول په مرسته پیریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. ۲۰ خو که چېرې زه د خدای په قدرت سره پیریان وباسم، نو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده.

۲۱ کله چې یو زورور سړی چې په وسله سمبال وي د خپل کور ساتنه کوي نو د هغه مال او جایداد به خوندي وي، ۲۲ خو کله چې د هغه څخه کوم زیات زورور سړی په هغه باندې حمله وکړي او هغه ته ماتې ورکړي، نو د هغه څخه به هغه ټوله وسله چې ورباندې ډاډه و، واخلي او کوم شیان چې هغه غلا کړي دي هغه به په خپلو کې سره ووېشي.

۲۳ څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغه یې خواږه واره کوي.

د پېري بېرته راتلل

(متی ۱۲: ۴۳ - ۴۵)

۲۴ کله چې د یو سړي څخه پیری راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د ارام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پیدا نه کړي، نو د خپل ځان سره وایي: 'زه به بېرته هغه کور ته

لار شم چې ورڅخه راوتلی وم. ﴿٢٥﴾ نو کله چې بېرته راشي نو هغه کور جارو شوی او په ترتیب سره وويني. ﴿٢٦﴾ بيا هغه لار شي او تر ځان بد نور اووه پېريان راولي او هغوی ټول راشي، په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. نو د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي.»

رېښتيني خوشحالي

﴿٢٧﴾ کله چې عیسی دا خبرې کولې، د خلکو له منځ څخه یوې ښځې په لور اواز هغه ته وویل: «بختوره ده هغه ښځه چې ته ورڅخه پیدا شوی یې او تاته یې شیدې درکړې دي.» ﴿٢٨﴾ خو عیسی ځواب ورکړ: «هو، هغه څوک بختور دی چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

د معجزې غوښتنه

(متي ١٢: ٣٨ - ٤٢)

﴿٢٩﴾ کله چې د عیسی په شاوخوا ډېر خلک راټول شول، هغه داسې وویل: «د دې زمانې خلک څومره بدکاره دي. هغوی معجزه غواړي، خو یوازېني معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس پیغمبر معجزه ده. ﴿٣٠﴾ لکه څنگه چې یونس پیغمبر د نینوا د خلکو دپاره یوه نښه وه، نو همداسې به د انسان زوی د دې زمانې د خلکو دپاره یوه نښه وي. ﴿٣١﴾ د شيبا ملکه به د قیامت په ورځ راپاڅیږي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر څخه راغلې وه چې د سلیمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورئ اوس دلته یو څوک شته چې د سلیمان څخه لوی دی. ﴿٣٢﴾ د قیامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وویستله، خو گورئ څوک چې اوس دلته دی هغه د یونس نه ډېر لوی دی.»

د بدن خراغ

(متي ٥: ١٥، ٦: ٢٢ - ٢٣)

﴿٣٣﴾ هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه په یو پټ ځای کې کېږدي او یا یې د یوې کاسې

لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې کله خلک راشي نو رڼا يې وويني. (٣٤) ستا سترگې ستا د بدن دپاره لکه د خراغ په شان دي. کله چې دې سترگې روغې وي نو ټول بدن به دې هم رڼا وي، خو کله چې دې سترگې خرابې وي، نو ستا بدن به هم تياره وي. (٣٥) نو پام کوه، هسې نه په تا کې چې کومه رڼا ده هغه تياره وي. (٣٦) که چېرې ستا ټول بدن د روښنايي څخه ډک وي او يوه برخه يې هم په تياره کې نه وي، نو ټول بدن به دې داسې روښانه وي لکه خراغ چې په خپله رڼا تا روښانه کړي.»

عيسى فريسيان او د شريعت عالمان ملامتوي

(متي ٢٣: ١-٣٦ او مرقوس ١٢: ٣٨-٤٠)

(٣٧) کله چې عيسى خپلې خبرې خلاصې کړې، نو يو فريسي هغه ته د ډوډۍ دپاره بلنه ورکړه. عيسى د هغه کور ته ورغی او دسترخوان ته کښېناست. (٣٨) کله چې فريسي وليدل چې عيسى له خوراک څخه مخکې لاسونه ونه وينځل، نو حيران شو. (٣٩) عيسى هغه ته وويل: «تاسو فريسيان د خپلو پيالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ، خو ستاسو زړونه د حرص او بديو څخه ډک دي. (٤٠) ای کم عقلو خلکو! چا چې باندینی برخه جوړه کړې ده ایا هغه دنننی برخه نه ده جوړه کړې؟ (٤١) خو څه چې ستاسو په پيالو او قابونو کې دي هغه غريبانو ته خيرات ورکړئ، نو بيا به ټول شيان ستاسو دپاره پاک شي.»

(٤٢) خو ای فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د وېلني او سپېلني او نورو بوټو لسمه برخه ورکوئ، خو په انصاف کولو او د خدای سره په مينه کولو کې بې پروايي کوئ. تاسو بايد په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له نظره نه غورځولای.

(٤٣) ای فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو دا خونبوی چې په کنيسو کې مخکې ځايونه ونيسئ، او دا خونبوی چې په بازارونو کې دې درته سلامونه واچول شي. (٤٤) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو بې نښو او بې شناختو قبرونو په شان يې چې خلک ورباندې گرځي او نه يې پېژني.»

٤٥ د شريعت د عالمانو څخه يو تن عيسى ته په ځواب كې وويل: «استاذه! كله چې داسې خبرې كوي، نو زمونږ هم سپكاوى كوي.» ٤٦ عيسى ځواب وركړ: «اى د شريعت عالمانو! ستاسو په حال دې هم افسوس وي. تاسو خلكو ته داسې بارونه وړ په شا كوي چې په سختۍ سره يې وړي، خو خپله ورته گوتې هم نه وروړئ. ٤٧ ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو پيغمبرانو دپاره زيارتونه جوړوي چې ستاسو نيكونو وژلي وو. ٤٨ ستاسو نيكونو چې كوم كارونه كړي دي تاسو په خپله هغه منئ او تصديقوي. هغوى پيغمبران ووژل او تاسو ورته زيارتونه جوړوي، ٤٩ له دې امله خداى په خپل حكمت سره وويل: زه به هغوى ته پيغمبران او رسولان ورولېرم. خو هغوى به له دوى څخه ځينې ووژني او نور به وځوروي.» ٥٠ نو د دې زمانې د خلكو څخه به د هغو پيغمبرانو د وينو ځواب چې د نړۍ د پيداىښت راهيسې توى شوي دي وغوښتل شي. ٥١ د هابيل له وژلو نيولې د زكريا تر وژلو پورې چې د قربانۍ د ځاى او سپېڅلي ځاى ترمخ ووزل شو. هو، زه تاسو ته وايم چې د دې زمانې خلك به د دې هرڅه دپاره ځواب وركوي.

٥٢ اى د شريعت عالمانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د علم د كور د دروازې كيلې اخیستې، په خپله هم نه ورننوځئ او څوك چې ورننوځي هغوى هم نه پرېږدئ.»

٥٣ كله چې عيسى له هغه كوره ووت، د شريعت عالمانو او فريسيانو د هغه سره ډېر سخت مخالفت پيل كړ او د ډېرو شيانو په هكله يې ورڅخه سختې پوښتنې كولې. ٥٤ هغوى كوښښ كاوه چې هغه په خپلو خبرو كې راوښيي.

د منافقت په خلاف خبردارۍ

(متي ١٠: ٢٦ - ٢٧)

١٢ ١ په دې وخت كې په زرگونو خلك راټول شول، او دومره زيات وو چې يو بل يې تر پښو لاندې كول، نو عيسى لومړى خپلو شاگردانو ته خبرې پيل كړې: «د فريسيانو د خميرې يعنې د هغوى د منافقت څخه ځانونه ساتئ. ٢ داسې پټ شى نشته چې ښكاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. ٣ نو هرڅه چې تاسو په تياره كې ويلي هغه به په رڼا ورځ

واورېدل شي او هرڅه چې تاسو د تړلو دروازو شاته يو بل ته په غوږ کې پټ پټ ويلي دي هغه به د بامونو څخه په لوړ اواز واورېدل شي.

د چا نه بايد ووېرېږو

(متي ۱۰: ۲۸ - ۳۱)

④ ای زما ملگرو! زه تاسو ته وایم د هغو خلکو څخه مه وېرېږئ چې بدن وژني او له هغې وروسته نور هېڅ نه شي کولای. ⑤ خو زه تاسو خبروم چې د چا څخه بايد ووېرېږئ. له هغه چا څخه ووېرېږئ چې د وژلو څخه وروسته دا واک او اختیار لري چې تاسو په دوزخ کې واچوي. هو، زه تاسو ته وایم چې بايد د هغه څخه ووېرېږئ. ⑥ ایا پنځه مرغۍ په دوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بيا هم له دوی څخه يوه يې هم خدای نه هېروي. ⑦ تر دې پورې چې ستاسو د سر وينبتان هم شمېرل شوي دي. نو هېڅ مه وېرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغيو څخه زيات ارزښت لرئ.»

د خلکو په مخکې د مسيح په هکله اقرار کول

(متي ۱۰: ۳۲ - ۳۳، ۱۲: ۳۲، ۱۰: ۱۹ - ۲۰)

⑧ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی. ⑨ خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې د هغه څخه انکار وکړي. ⑩ هرڅوک چې د انسان د زوی په خلاف کومه خبره وکړي نو هغه به وبخښل شي، خو که څوک د روح القدس په ضد کفر ووايي هغه به ونه بخښل شي. ⑪ کله چې هغوی تاسې د محاکمې دپاره کنیسو یا والیانو یا واکمنانو ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې د خپل ځان څخه به څنگه دفاع کوئ یا څه به وایئ. ⑫ ځکه چې په هماغه ساعت به روح القدس تاسو ته وښايي چې څه بايد ووايي.»

د يو کم عقل شتمن مثال

١٣ د گڼې گونې له منځ څخه یو سړي عیسی ته وویل: «استاذه! زما ورور ته ووايه چې زمونږ د پلار میراث زما سره ووېشي.» ١٤ عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای وروره! زه چا ستاسو ترمنځ قاضي ټاکلی يم چې ستاسو میراث ووېشم؟» ١٥ بیا یې خلکو ته وویل: «پام کوئ او خپل ځانونه د هر ډول حرص څخه وساتئ، ځکه چې د انسان ژوند په دې نه جوړېږي چې هغه دې ډېره شتمني ولري.»

١٦ بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «يو شتمن سړی ؤ چې ځمکه یې لرله او هغې ځمکې بڼه حاصل ورکړ. ١٧ هغه د خپل ځان سره فکر وکړ او وېي ویل: «څه وکړم؟ ما سره دومره ځای نشته چې خپلې غلې دانې په کې وساتم.» ١٨ بیا هغه وویل: «اوس پوه شوم چې څه وکړم. زه به خپل گودامونه وران کړم او د هغو نه به لوی لوی گودامونه جوړ کړم او خپلې غلې دانې او نور شيان به په کې ذخیره کړم. ١٩ بیا به خپل ځان ته ووايم: ای بختور انسانه! تا ډېر زیات بڼه بڼه شيان راټول کړي دي چې د ډېرو کلونو دپاره دې بس دي. اوس ارام ژوند تېروه، خوره، څښه او خوشحاله گرځه.» ٢٠ خو خدای هغه ته وویل: «ای کم عقله! همدا نن شپه به دې ساه ووځي، نو دا ټول شيان چې تا د خپل ځان دپاره ساتلي دي هغه به د چا شي؟» ٢١ داسې به د هغو خلکو سره کپړي چې د ځانونو دپاره شتمني راټولوي خو د خدای په نظر کې به غریب وي.»

په خدای توکل کول

(متي ٢٥ - ٣٤)

٢٢ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «نو تاسو ته وایم چې د خپل ژوند په هکله دا اندېښنه مه کوئ چې څه شی به خورئ او هم د خپل بدن په خاطر چې څه به اغوندئ.» ٢٣ ځکه چې ژوند د خوړو څخه او بدن د کالیو څخه ډېر ارزښتناک دی. ٢٤ کارغانو ته وگورئ، هغوی نه څه کړي او نه څه رېبې، نه د ساتلو دپاره ځایونه لري او نه گودامونه، خو خدای ورته روزي رسوي. تاسو د مرغانو څخه ډېر زیات ارزښت لرئ. ٢٥ ایا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر یو ساعت هم زیات کړي؟ ٢٦ نو که چېرې تاسو داسې یو کوچنی کار نه شی کولای، نو بیا ولې د نورو شيانو په هکله اندېښنه کوئ؟ ٢٧ ځنگلي گلانو ته وگورئ چې څنگه لویېږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځانونو دپاره کالي جوړوي. خو تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د

خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان بڼکلی او سینگار شوی نه و. (۲۸) که چېرې خدای د صحرا وایو ته چې نن دلته دي او سبا ته په تنور کې سوځول کېږي داسې بڼکلا ورکوي، نو هغه به تاسو ته د هغو څخه بڼه کالي در نه کړي؟ ستاسو ایمان څومره کمزوری دی! (۲۹) نو اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه خورئ او څه به څښئ. (۳۰) ځکه چې د دې نړۍ خلک د دې شیانو په هکله اندېښنه کوي. خو ستاسو اسماني پلار پوهیږي چې تاسو دې شیانو ته اړتیا لرئ. (۳۱) د دې په ځای تاسو خپلو ځانونو ته د خدای پاچاهي وغواړئ نو هغه به تاسو ته دا شیان هم درکړي.»

اسماني شتمني

(متي ۶: ۱۹ - ۲۱)

(۳۲) «ای د شاگردانو کوچنی ډلې! مه وپرېږئ، ځکه چې ستاسو د اسماني پلار دا خوبه ده چې تاسو ته پاچاهي درکړي. (۳۳) هرڅه چې لرئ هغه خرڅ کړئ او پیسې یې غریبانو ته ورکړئ. د خپلو ځانونو دپاره د پیسو داسې کڅوړې تیارې کړئ چې هېڅکله نه زړېږي یعنې په اسمان کې داسې خزاني جوړې کړئ چې هېڅکله نه کمیږي، ځکه چې هېڅ یو غل ورته نژدې کېدای نه شي او نه یې چینجی خوړلی شي. (۳۴) ځکه په هرځای کې چې ستاسو خزانه وي نو ستاسو زړونه به هم هلته وي.»

بېداره نوکران

(۳۵) خپلې ملاګانې وټړئ، د کار دپاره تیار اوسئ او څراغونه مو بل وساتئ. (۳۶) د هغو نوکرانو په شان اوسئ چې خپل بادار ته د واده د مېلمستیا څخه د بېرته راتللو په انتظار وي. کله چې هغه راشي او دروازه وټکوي، نو سمدلاسه یې ورته خلاصه کړي. (۳۷) بختور دي هغه نوکران چې کله یې بادار راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به خپله ملا وټړي، هغوی به دسترخوان ته کښېنوي او رابه شي او د هغوی خدمت به وکړي. (۳۸) بختور دي هغه نوکران چې کله یې بادار په نیمه شپه یا حتی سهار وختي راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. (۳۹) خو تاسو باید په دې پوه شئ چې که چېرې د کور خاوند پوهېدلی چې غل به څه وخت راځي، نو نه به یې پرېښوده چې د هغه کور ته ورننوځي. (۴۰) نو تاسو هم باید تیار اوسئ،

ځکه چې د انسان زوی به په داسې وخت کې راشي چې تاسو به یې د راتللو انتظار هم نه لرئ.»

وفادار او بې وفا نوکر

(متي ۲۴: ۴۵ - ۵۱)

⓪۴۱ پطروس وویل: «ای استاذه! ایا دا مثال یوازې زمونږ دپاره دی او که د ټولو دپاره؟» ⓪۴۲

عیسی ځواب ورکړ: «نو هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار یې د خپلو نوکرانو په سر وټاکي، ترڅو په خپل وخت هغوی ته خپله برخه خواړه ورکړي؟» ⓪۴۳

بختور دی هغه نوکر چې بادار یې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. ⓪۴۴ په رښتیا سره زه وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جایداد مسوولیت هغه ته وسپاري. ⓪۴۵

خو که هغه نوکر د خپل ځان سره ووايي چې بادار به مې دومره زر رانه شي او د نورو ټولو نوکرانو په وهلو ټکولو پیل وکړي، وخوري، وڅښي او نشې وکړي، ⓪۴۶ نو بادار به یې په داسې ورځ راشي چې هغه به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به په بې ایمانو کې وشمېرل شي. ⓪۴۷

هغه نوکر چې په دې پوهیږي چې خپل بادار یې ترې څه غواړي، خو بیا هم تیار نه دی چې هغه کار وکړي، نو هغه به سخت ووهل شي. ⓪۴۸

خو هغه نوکر چې په دې نه پوهیږي چې بادار یې څه غواړي او کوم غلط کار وکړي چې د سزا وړ وي، نو لږ به ووهل شي. چاته چې ډېر ورکړل شي نو ډېر به ورڅخه غوښتل کېږي. څومره ډېر چې چاته سپارل کېږي هماغومره ډېر ورڅخه غوښتل کېږي.»

د عیسی په سبب بېلتون

(متي ۱۰: ۳۴ - ۳۶)

⓪۴۹ عیسی زیاته کړه: «زه د دې دپاره راغلی يم چې په ځمکه اور ولگوم او کاشکې دا اور لا پخوا لگېدلی وای. ⓪۵۰

زه به د یو سخت تعمید څخه تېرېږم او ترڅو پورې چې هغه تر سره شوی نه وي، زما زړه به څومره نارامه وي. ⓪۵۱

ایا تاسو گومان کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم؟ نه، د سولې دپاره نه، بلکې د بې اتفاقی اچولو دپاره راغلی يم. ⓪۵۲

ځکه له دې وروسته چې پنځه تنه په یو کور کې وي سره جدا به شي، درې تنه به د دوه تنو او دوه تنه به د درې

تتو په خلاف شي. (٥٣) پلار به د زوی په خلاف شي او زوی به د پلار په خلاف، مور به د لور او لور به د مور په خلاف، خوانبې به د انرور او انرور به د خوانبې په خلاف شي.»

د وخت پېژندل

(متي ١٦: ١٢-٣)

(٥٤) همدارنگه عیسی خلکو ته وویل: «کله چې تاسو ووينئ چې ورپهڅې د لمر پرېواته له خوا راپورته کېږي، نو سمدلاسه وايئ چې باران به وشي او همداسې کېږي. (٥٥) کله چې باد د جنوب له خوا ولگېږي نو تاسو وايئ چې سخته گرمي به شي او همداسې کېږي. (٥٦) ای منافقانو! تاسو کولای شئ چې ځمکې او اسمان ته په کتلو سره د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، نو بیا څنگه اوسنی زمانه نه شئ پېژندلی؟»

د خپل مدعي سره روغه جوړه کول

(متي ٥: ٢٥-٢٦)

(٥٧) تاسو خپله ولي دا پرېکړه نه شئ کولای چې کومه لاره سمه ده؟ (٥٨) کله چې له خپل مدعي سره قاضي ته ځئ، نو په لاره کې کوبنس وکړئ چې د هغه سره روغه وکړئ. که نه، نو هغه به مو قاضي ته راکاږي او قاضي به تاسو پولیس ته وسپاري او په زندان کې به واچول شئ. (٥٩) زه تاسو ته وایم چې تر هغې پورې به له زندان څخه راخلاص نه شئ چې ترڅو پورې مو د خپل پور یوه یوه پیسه نه وي ورکړې.»

توبه وباسئ

١٣ (١) په همدې وخت کې په هغه ځای کې ځینو حاضرینو عیسی د هغو جلیلیانو څخه خبر کړ چې پیلاتوس هغوی خدای ته د قرباني وړاندې کولو په وخت کې ووژل. (٢) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ایا گومان کوئ چې دغه جلیلان د جلیل له نورو ټولو اوسېدونکو څخه ډېر گناهکاران وو چې په دې ډول ووژل شول؟ (٣) نه، زه تاسو ته وایم که چېرې تاسو توبه ونه باسئ،

نو تاسو ټول به د هغوی په شان تباہ شی. (۴) یا هغه اتلس تنه چې په سیلوام کې ورباندې برج راوغورځېده او مړه شول، ایا گومان کوئ چې هغوی د هغو نورو ټولو خلکو څخه چې په اورشلیم کې اوسېږي ډېر گناهکاران وو؟ (۵) نه، زه تاسو ته وایم که چېرې توبه ونه باسي، نو تاسو ټول به د هغوی په شان تباہ شی.»

د بي مېوي انځر د ونې مثال

(۶) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «يو سړي خپل د انگورو په باغ کې د انځر يوه ونه کرلې وه. کله چې راغی چې انځران راټول کړي، هېڅ يې په کې پیدا نه کړل. (۷) نو خپل باغوان ته يې وويل: «گوره، درې کاله کيږي چې راحم او په دې ونه کې مېوه لټوم، خو هېڅ مې په کې پیدا نه کړ. دا ونه ووهه. دې ونې ولې هسې ځای نیولی دی؟» (۸) خو باغوان ورته ځواب ورکړ: «باداره! دا کال يې هم پرېږده، زه به د هغې شاوخوا ځمکه وکینم او سره به ورته واچوم. (۹) که په راتلونکي فصل کې يې مېوه ونيوله نو ډېره بڼه به وي، که نه نو بیا کولای شي چې ويې وهې.»

عیسی د سبت په ورځ یوې بڼځې ته شفا ورکوي

(۱۰) د سبت په یوه ورځ عیسی په کنیسه کې تعلیم ورکاوه. (۱۱) هلته یوه بڼځه وه چې اتلس کاله کېدل چې پېریانو نیولې وه او هغه یې کمزورې کړې وه. ملا یې ورته داسې کړوپه کړې وه چې بیخي سمه ودرېدلې نه شوه. (۱۲) کله چې عیسی هغه بڼځه ولیدله، نو هغه یې راوغوښتله او ورته وېي ويل: «ای خورې! ته د خپلې ناروغۍ څخه خلاصه شوې.» (۱۳) بیا یې خپل لاسونه په هغې باندې کېښودل او هغه سمدلاسه نېغه ودرېدله او د خدای ثنا یې وويله.

(۱۴) خو د کنیسي مشر د عیسی په دې کار چې د سبت په ورځ یې ناروغ ته شفا ورکړې وه، خفه شو او خلکو ته یې وويل: «په هفته کې شپږ ورځې دي چې باید کار وشي، نو په همدې ورځو کې راځئ او شفا مومئ، خو د سبت په ورځ نه.» (۱۵) خو عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای منافقانو! ایا تاسو هر یو د سبت په ورځ خپل غویي یا خر د آخور څخه نه ايله کوئ او د اوبو دپاره یې نه بیایئ؟ (۱۶) نو دا بڼځه د ابراهیم لور ده او اتلس کاله کيږي چې د شیطان په بند کې وه. ایا هغه باید د سبت

په ورځ د بند څخه ازاده نه شي؟» (۱۷) د عیسی په دې خبرو د هغه مخالفین خجالته شول، خو خلک د هغه په دې حیرانوونکي کارونو چې کول یې، خوشحاله شول.

د شېرشمو د تخم مثال

(متي ۱۳: ۳۱-۳۲ او مرقوس ۴: ۳۰-۳۲)

(۱۸) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي په شان ده او هغه د څه شي سره پرتله کړم؟» (۱۹) دا د شېرشمو د تخم په شان ده چې یو سړي هغه راواخیست او په خپل پټي کې یې وکړلو. هغه لوی شو او بوټی ترې جوړ شو او مرغان راغلل او د هغه په څانگو یې ځالې جوړې کړې.»

د خمیرې مثال

(متي ۱۳: ۳۳)

(۲۰) عیسی یوځل بیا پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کړم؟» (۲۱) دا د هغې خمیرې په شان ده چې یوه ښځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې گډه کړي، ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

د تنګې دروازې مثال

(متي ۷: ۱۳-۱۴، ۲۱-۲۳)

(۲۲) عیسی اورشلیم ته روان ؤ او په لاره یې په ښارونو او کلیو کې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۲۳) یو چا ورڅخه پوښتنه وکړه: «استاذه! ایا یوازې لږ خلک به خلاصون ومومي؟» عیسی ځواب ورکړ: (۲۴) «زیات کوشنښ وکړئ چې له تنګې دروازې څخه وردننه شئ، ځکه زه تاسو ته وایم چې ډېر خلک به د ننوتلو هڅه وکړي، خو وبه نه شي کړای. (۲۵) کله چې یوځل د کور خاوند راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، نو تاسو به دباندې پاتې شئ او دروازه به ټکوی او وایئ به چې ای ښاغلیه! دروازه خلاصه کړه. خو هغه به ځواب درکړي چې زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. (۲۶) نو بیا به تاسو وایئ: 'مونږ تا سره په یو دسترخوان خوړلي او څښلي او تا زمونږ په کوڅو کې تعلیم

ورکاوه. ﴿٢٧﴾ خو هغه به بيا درته ووايي: «زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي يئ. ای بدکارانو! زما د مخې نه لېرې شی.﴾ ﴿٢٨﴾ کله چې تاسو ووينئ چې ابراهيم، اسحاق، يعقوب او ټول پيغمبران د خدای په پاچاهۍ کې دي خو تاسو ورڅخه شړل شوي يئ، نو بيا به ژاړئ او خپل غاښونه به چيچئ. ﴿٢٩﴾ خلک به د ختيځ او لوېديځ او شمال او جنوب څخه راشي او د خدای د پاچاهۍ په مېلمستيا کې به کښېني. ﴿٣٠﴾ څوک چې اوس وروستي دي، هغوی به اول شي او څوک چې اول وي هغوی به وروستي شي.»

د اورشليم دپاره د عیسی خفگان

(متي ٢٣: ٣٧ - ٣٩)

﴿٣١﴾ په هماغه وخت کې یو څو فریسیان عیسی ته راغلل او ورته وېي ویل: «دا ځای پرېږده او کوم بل ځای ته لاړ شه، ځکه چې هیروډیس غواړي تا ووژني.» ﴿٣٢﴾ عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شی او هغه گیدر ته ووايي چې زه نن او سبا پېریان وباسم او خلک روغوم او په درېمه ورځ به خپل کار پای ته ورسوم. ﴿٣٣﴾ په هر حال، زه باید نن او سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه چې دا ناشونې ده چې یو پیغمبر دې د اورشليم څخه پرته په بل ځای کې ووژل شي.»

﴿٣٤﴾ ای اورشليمه! ای اورشليمه! ای هغه ښاره چې پيغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کېږي، هغه سنگساروي. ما څو څو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راتول کړم لکه چرگه چې خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې راتولوي، خو تا ونه غوښتل. ﴿٣٥﴾ گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کېږي. زه تاسو ته وایم چې نور به ما تر هغې ونه وینئ ترڅو هغه وخت راشي چې دا ووايي:

«مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

عیسی یو ناروغ سړي ته شفا ورکوي

١٤ ﴿١﴾ د سبت په یوه ورځ عیسی د ډوډۍ خوړلو دپاره د فریسیانو د ډلې د یو مشر کور ته لاړ

او هلته خلکو په څیر هغه ته کتل. (۲) هلته عیسی ته مخامخ یو سړی ولاړ و چې د پرسوب په ناروغی اخته و. (۳) عیسی د شریعت د عالمانو او فریسیانو څخه یوښتنه وکړه: «ایا د سبت په ورځ د ناروغانو روغول روا دي که نه؟» (۴) خو هغوی غلي پاتې شول. نو عیسی هغه سړی له لاسه ونيوه، هغه یې روغ کړ او رخصت یې کړ. (۵) بیا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «که چېرې د سبت په ورځ په تاسو کې د کوم چا زوی یا غوی په څاه کې ولویږي، نو ایا هغه به یې سمدلاسه راونه باسي؟» (۶) خو د هغوی سره د دې خبرې ځواب نه و.

عاجزي او مېلمه پالنه

(۷) کله چې عیسی ولیدل چې ځینو مېلمنو کونښن کاوه د ځانونو دپاره تر ټولو ښه ځایونه ونیسي، نو هغوی ته یې دا مثال راوړ: (۸) «کله چې څوک تاسو ته د واده د مېلمستیا دپاره بلنه درکړي نو د مجلس په سر کې مه کښېښئ، ځکه کېدای شي چې ستاسو څخه کوم بل ډېر مهم سړی رابلل شوی وي، (۹) او ستاسو کوربه چې تاسو دواړه یې رابللي یې راشي او درته ووايي: «خپل ځای دې سړي ته پرېږده.» نو بیا به وشرمېږي او مجبوره به شي چې تر ټولو وروستني ځای کې کښېښي. (۱۰) خو کله چې د چا مېلمه شي، نو لاړ شه او تر ټولو وروستني ځای کې کښېښه، ترڅو کله چې کوربه راشي او درته ووايي: «ای زما ملگرېه! پاس کښېښئ.» په دې به د نورو ټولو مېلمنو په مخکې ستا عزت وشي، (۱۱) ځکه څوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او څوک چې خپل ځان عاجز کړي، هغه به سرلوړی شي.»

(۱۲) بیا عیسی خپل کوربه ته وویل: «کله چې د غرمې یا د ماښام ډوډۍ دپاره څوک راغواړي، نو خپلو ملگرو یا خپلو ورونو یا خپلوانو یا خپلو شتمنو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه، ځکه چې هغوی به هم بېرته تاته بلنه درکړي او په دې ډول به ستا بدل پوره کړي. (۱۳) خو کله چې مېلمستیا ورکوي، نو غریبانو، شلانو، گودانو او ړندو ته بلنه ورکړه. (۱۴) نو ته به بختور یې، ځکه چې هغوی ستا بدل نه شي پوره کولای. خو د قیامت په ورځ به خدای تاته د نېکانو سره اجر درکړي.»

د لويې مېلمستيا مثال

(متي ۲۲: ۱ - ۱۰)

١٥) کله چې د حاضر و خلکو څخه يو تن چې په دسترخوان ورسره ناست و دا واورېدل، نو عيسی ته يې وويل: «بختور دي هغه خلک چې د خدای په پاچاهۍ کې به په مېلمستيا کې کښېني.»

١٦) عيسی هغه ته وويل: «يو سړي يوه لويه مېلمستيا جوړه کړه او ډېر خلک يې راوبلل. ١٧) کله

چې د ډوډۍ وخت شو، نو خپل نوکر يې مېلمنو پسې ولېږه چې ورته ووايي: «راشۍ، هرڅه تيار دي.» ١٨) خو هغوی ټولو بهانې پيل کړې. لومړني وويل: «ما لږه ځمکه اخیستې ده، بايد لاړ شم او

هغه ووينم. مهرباني وکړه زما عذر ومنه.» ١٩) بل وويل: «ما پنځه جوړې غويان اخیستي دي او

روان يم چې هغه امتحان کړم، مهرباني وکړه زما عذر ومنه.» ٢٠) او بل يې وويل: «ما نوی واده

کړی دی، نو له دې امله نه شم درتल्ली.» ٢١) نوکر بېرته راغی او خپل بادار ته يې دا هرڅه وويل.

بادار ډېر په قهر شو او خپل نوکر ته يې وويل: «زر زړ د ښار لارو او کوڅو ته ووځه او غريبان،

شلان، رانده او ګوډان راوله.» ٢٢) کله چې نوکر بېرته راستون شو، نو وېي ويل: «باداره! ستاسو امر

په ځای شو، خو بياهم د نورو خلکو دپاره ځای شته.» ٢٣) بيا بادار خپل نوکر ته وويل: «د ښار

څخه دباندې سرکونو او کوڅو ته ووځه او خلک په زوره راوله، ترڅو زما کور ډک شي.» ٢٤) زه

تاسو ته وایم چې د هغو خلکو څخه چې لومړی مې ورته بلنه ورکړې وه هېڅوک به هم زما د دې

مېلمستيا خوند ونه څکي.»

د مسیح د شاگردۍ بیه

(متي ۱۰: ۳۷ - ۳۸)

٢٥) يوځل چې د خلکو يوه لويه ډله د عيسی سره روانه وه، عيسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته

ويي ويل: ٢٦) «که څوک ماته راځي او هغه د خپل مور، پلار، خپلې ښځې او اولادونو، خویندو او

ورونو او حتی د خپل ځان څخه هم زما سره زیاته مینه ونه کړي، هغه نه شي کولای چې زما شاگرد

شي. ٢٧) که چېرې څوک خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما شاگرد کېدای نه

شي.

٢٨ فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک غواړي یو برج جوړ کړي، ایا هغه به لومړی نه کښېني چې لگښت یې وسنجوي، ترڅو وويني چې د هغه سره دومره پیسې شته چې هغه ورباندې سرته ورسوي یا نه؟ ٢٩ که نه، نو تهداب به یې کېږدي، خو وبه نه شي کولای چې سرته یې ورسوي، نو هرڅوک چې هغه وگوري ورپورې وبه خاندي. ٣٠ هغوی به وایي چې دې سړي د ودانۍ کار پیل کړ، خو ویې نه شو کولای چې سرته یې ورسوي. ٣١ یا کوم داسې پاچا به وي چې د بل پاچا سره د جگړې دپاره ځي او پرته له دې چې لومړی کښېني او فکر وکړي چې ایا د خپل لسو زرو عسکرو سره به وکولای شي د هغه بل پاچا سره چې شل زره لښکر لري، وجنگيږي؟ ٣٢ که چېرې هغه ونه شي کولای، نو مخکې له دې چې دښمن ورته راورسېږي، هغه به استازي ولېږي او د سولې د شرطونو په هکله به ورڅخه غوښتنه وکړي. ٣٣ په همدې ډول په تاسو کې هېڅوک تر هغې زما شاگرد کېدای نه شي، ترڅو پورې چې د خپل مال او دولت څخه تېر نه شي.

د بې خونده مالګې مثال

(متي ٥: ١٣ او مرقوس ٩: ٥٠)

٣٤ مالګه ښه شی دی، خو که په خپله مالګه بې خونده شي نو هغه به څنگه بیرته خپل خوند پیدا کړي؟ ٣٥ د هغې څخه نور نه د ځمکې دپاره او نه د سړي دپاره کار اخیستل کېږي او خلک هغه لېږي غورځوي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې. «

د ورک شوي پسه مثال

(متي ١٨: ١٢ - ١٤)

١٥ په دې وخت کې ډېر مالیه ټولونکي او گناهکاران عیسی ته ورنژدې شول چې د هغه خبرې واورې. ١ خو فریسیانو او د شریعت عالمانو په خپلو کې په گورېدلو پیل وکړ او ویل یې: «دا سړی د گناهکارانو سره ناسته ولاړه کوي او حتی د هغوی سره یوځای ډوډۍ خوري.» ٢ نو عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: ٣ «که چېرې په تاسو کې څوک سل پسونه ولري او یو پسه ورڅخه ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ایا هغه به هغه نهه نوي پسونه په دښته کې پرېږدي او د هغه

ورک پسه پسې به لار نه شي، ترڅو هغه پيدا کړي؟ (۵) کله چې هغه راپيدا کړي، نو په خوشحالي سره به يې خپلو اوږو ته پورته کړي. (۶) او کله چې کور ته راشي، خپل ټول ملگري او ګاونډيان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره په دې خوشحالي کې شريک شئ، ځکه چې خپل ورک شوی پسه مې وموند.» (۷) زه تاسو ته وایم چې په همدې ډول کله چې يو ګناهکار توبه وباسي، نو په جنت کې به د هغه دپاره د نهه نوي نېکانو په پرتله چې توبې ته اړتيا نه لري، ډېره خوشحالي وي.

د ورکې شوې سکې مثال

(۸) يا فرض کړئ د يوې بڼې سره د سپينو زرو لس سکې وي او يوه ترې ورکه شي. ايا هغه به خراغ بل نه کړي، خپل کور به جارو نه کړي او ټول ځايونه به ونه لټوي، ترڅو هغه راپيدا کړي؟ (۹) کله چې هغه راپيدا کړي، نو خپل ملگري او ګاونډيان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره خوشحالي وکړئ، ځکه چې ما خپله ورکه شوې سکې راپيدا کړه.» (۱۰) په همدې ډول زه تاسو ته وایم کله چې يو ګناهکار توبه وباسي، نو د خدای فرېنتې به د هغه دپاره خوشحالي کوي.»

د ورک شوي زوی مثال

(۱۱) بيا عیسی وويل: «يو سړي دوه زامن لرل. (۱۲) کشر زوی يې خپل پلار ته وويل: «پلاره! ماته مې خپله برخه جايداد راکړه.» نو هغه سړي خپل جايداد د خپلو دواړو زامنو ترمنځ ووېشه. (۱۳) خو ورځې وروسته کشر زوی خپله برخه جايداد خرڅ کړ او پيسې يې واخيستلې او يو لېرې وطن ته لاړ او خپلې پيسې يې هلته په عیاشۍ کې بېخايه برباد کړلې. (۱۴) کله چې هغه خپل هرڅه مصرف کړل، په هغه وطن کې سخته قحطي راغله او هغه محتاج شو. (۱۵) نو هغه لاړ او د هغه وطن د يو سړي سره نوکر شو او هغه سړي هغه خپلو پټيو ته ولېږه چې خوگان وساتي. (۱۶) هغه په دې ارمان و چې خپله گېډه په هغو خوږو باندې مړه کړي چې خوگانو به خوړل، خو هېچا هغه ته څه نه ورکول. (۱۷) په پای کې د هغه عقل سر ته راغی او ويې ويل: «زما د پلار مزدوران دومره زيات خواږه لري چې ورڅخه پاتې کيږي او زه دلته د لوږې له لاسه مړ کېږم. (۱۸) زه به لاړ شم او خپل پلار ته به ورشم او ورته به ووايم چې پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې ګناه کړې ده. (۱۹) زه

نور د دې وړ نه يم چې ته راته خپل زوی ووايي. ما هم يو له خپلو مزدورانو څخه وشمېره. ﴿٢٠﴾
 نو هغه پاڅېد او د خپل پلار کور ته روان شو. هغه لا کور ته نه و رسېدلی چې پلار يې هغه له لېرې
 وليده، زړه يې ورباندې وسوځېده او په منډه منډه د خپل زوی خواته ورغی. هغه يې په غېږ کې
 ونيوه او ښکل يې کړ. ﴿٢١﴾ زوی يې وويل: «پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. زه
 نور د دې وړ نه يم چې ستا زوی وگڼل شم.» ﴿٢٢﴾ خو پلار يې خپلو نوکرانو ته وويل: «زر شی. تر
 ټولو ښه چينه راوړئ او هغه ته يې واغونډئ. گوته ورته په لاس کړئ او خپلې ورته په پښو کړئ.
 ﴿٢٣﴾ يو چاغ خوسکی راولئ او حلال يې کړئ او راځئ چې مېله جوړه کړو او خوشحالي وکړو.
 ﴿٢٤﴾ ځکه چې زما دا زوی مړ شوی و او بېرته راژوندی شوی دی. هغه ورک شوی و، خو اوس
 پيدا شوی دی.» نو هغوی جشن پيل کړ.

﴿٢٥﴾ خو د هغه مشر زوی په دې وخت کې په پټي کې و. کله چې راغی او کور ته رانژدې شو، نو د
 ساز او نڅا اواز يې واورېد. ﴿٢٦﴾ نو يو نوکر يې راوغوښت او پوښتنه يې ترې وکړه: «دا څه دي؟»
 ﴿٢٧﴾ نوکر ځواب ورکړ: «ستا ورور راغلی دی او پلار دې يو چاغ خوسکی حلال کړی دی، ځکه
 چې هغه روغ رمټ بېرته راغلی دی.» ﴿٢٨﴾ خو مشر ورور دومره په قهر شو چې نه يې غوښتل کور
 ته ننوځي. پلار يې دباندې راووت او هغه ته يې زاري وکړه چې کور ته ننوځي. ﴿٢٩﴾ خو هغه خپل
 پلار ته په ځواب کې وويل: «گوره، کلونه کلونه کيږي چې ما لکه د غلام په شان ستا خدمت کړی
 دی او هېڅکله مې ستا د امر څخه سرغړونه نه ده کړې. خو ماته دې يو سپرلی هم نه دی راکړی
 چې خپلو ملگرو ته مې مېلمستيا ورکړې وای.» ﴿٣٠﴾ خو دې زوی دې خپل ټول جايداد په فاحشو
 باندې برباد کړ او کله چې بېرته کور ته راغی نو تا ورته چاغ خوسکی حلال کړ. ﴿٣١﴾ پلار يې
 ورته وويل: «زما زويه! ته تل زما سره يې او زه چې هرڅه لرم هغه ستا دي.» ﴿٣٢﴾ خو اوس بايد
 جشن ونيسو او خوشحالي وکړو، ځکه چې ستا دا ورور مړ شوی و، خو اوس بېرته راژوندی شوی
 دی، هغه ورک شوی و، خو اوس پيدا شوی دی.»

د ځيرک ناظر مثال

١٦ ﴿١﴾ عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «يو شتمن سپري يو ناظر درلود. دا سپری خبر شو چې

ناظر د هغه شتمني بېخايه لگوي. ﴿٢﴾ نو هغه يې راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا څه دي چې ستا په هکله يې اورم؟ څه چې دې اخيستي او څه چې دې لگولي دي د هغو حساب راکړه، ځکه چې ته نور نه شي کولای زما ناظر اوسې.» ﴿٣﴾ ناظر له ځان سره وويل: «زما بادار ما د خپل کار څخه شري، نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې لار شم او چيرته لښتي وکينم او په خير غوښتلو هم شرمېرم.» ﴿٤﴾ اوس پوه شوم چې څه وکړم. کله چې ما د دندې څخه لېرې کړي، نو زه بايد ملگري ولرم چې ماته په خپلو کورونو کې ځای راکړي.» ﴿٥﴾ نو د خپل بادار هر يو پورورې يې راوغوښت. لومړي ته يې وويل: «زما د بادار څومره پورورې يې؟» ﴿٦﴾ هغه ځواب ورکړ: «سل پيماني د زيتونو تېل.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله، زر کښېنه او د هغې په ځای پنځوس وليکه.» ﴿٧﴾ بيا يې بل ته وويل: «ته څومره پورورې يې؟» هغه ځواب ورکړ: «سل جواله غنم.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله او د هغې په ځای اتيا وليکه.» ﴿٨﴾ نو بادار يې هغه بې ايمانه ناظر وستايه، په دې خاطر چې هغه په ځيرکۍ سره داسې کار وکړ، ځکه چې د دې نړۍ خلک په خپلو کې په راکړه ورکړه کې د ايماندارانو په نسبت ډېر ځيرک دي.»

﴿٩﴾ عيسی زياته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په خپلې دنياوي شتمنۍ د نورو سره مرسته وکړئ چې خپلو ځانونو ته ملگري پيدا کړئ، نو کله چې هغه شتمني خلاصه شي تاسو ته به په تلپاتې کورونو کې ځای درکړل شي.» ﴿١٠﴾ څوک چې په لږو شيانو کې صادق وي، نو هغه به په ډېرو شيانو کې هم صادق وي، او څوک چې په لږو شيانو کې صادق نه وي، نو هغه به په ډېرو شيانو کې هم صادق نه وي. ﴿١١﴾ که چېرې په دنياوي شتمنۍ باندې په تاسو اعتبار ونه شي، نو په اصلي شتمنۍ به څوک په تاسو اعتبار وکړي؟ ﴿١٢﴾ که چېرې تاسو د نورو خلکو د شتمنۍ په اړه صادق ونه اوسئ، نو څوک به تاسو ته هغه شتمني چې ستاسو به وي، درکړي؟ ﴿١٣﴾ هېڅ غلام نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې داسې غلام به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره به مينه او يا دا چې يو ته به وفادار وي او بل ته به په سپکه سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو بندگي وکړئ.»

شريعت او د خدای پاچاهي

(متي ۱۱: ۱۲-۱۳، ۵: ۳۱-۳۲ او مرقوس ۱۰: ۱۱-۱۲)

۱۴ فریسیانو چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی باندې یې ملنډې ووهلې، ځکه چې هغوی د پیسو سره مینه لرله. ۱۵ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو داسې خلک یئ چې خپل ځانونه د نورو په مخکې رښتیني ښکاره کوئ، خو خدای ستاسو زړونه ښه پېژني. ځکه کوم شیان چې د انسانانو په نظر کې ډېر ارزښت لري، خدای هغه بد گڼي.

۱۶ د یحیی تر راتللو پورې خلکو د تورات او د پیغمبرانو په لیکنو عمل کاوه. له هغې وروسته د خدای د پاچاهۍ زېری اعلان شو او هرڅوک زیات کوبښن کوي چې هغې ته وردننه شي. ۱۷ د ځمکې او اسمان له منځه تلل اسانه دي، له دې نه چې د شریعت یو ټکی هم له منځه لاړ شي.

۱۸ هرڅوک چې خپله ښځه طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي او هرڅوک چې د طلاقې شوې ښځې سره واده وکړي، هغه هم زنا کوي.»

د شتمن سړي او ایلعازر مثال

۱۹ عیسی وویل: «یو شتمن سړی ؤ چې هره ورځ به یې تر ټولو قیمتي کالي اغوستل او په عیش او عشرت کې یې ژوند تېراوه. ۲۰ د هغه د دروازې په مخکې به یو سوالگر چې ایلعازر نومېده او بدن یې له ټیونو څخه ډک ؤ، پروت ؤ ۲۱ او په دې تمه به ؤ چې د هغه شتمن سړي د دسترخوان څخه په پاتې شویو ټوټو باندې ځان مور کړي. حتی سپي به راتلل او د هغه ټپونه به یې خټل.

۲۲ داسې وشول چې هغه غریب سړی مړ شو او فرښتو هغه د ابراهیم څنگ ته یووړ. بیا هغه شتمن سړی هم مړ شو او خاورو ته وسپارل شو. ۲۳ هغه د مړو دنیا ته لاړ او هلته ډېر په عذاب ؤ. هغه چې پورته وکتل د لېرې نه یې ابراهیم ولید چې ایلعازر یې په خوا کې ؤ. ۲۴ بیا هغه چیغې کړې او ویې ویل: «ای زما نیکه ابراهیمه! په ما رحم وکړه او ایلعازر راولېږه چې خپله گوته په اوبو کې لمده کړي او زما ژبه پرې یخه کړي، ځکه چې زه په دې اور کې ډېر په عذاب یم. ۲۵ خو ابراهیم وویل: «زویه! در په یاد کړه، تا په خپل ژوند کې ټول ښه شیان تر لاسه کړل او ټول بد شیان د ایلعازر په نصیب کې وو. خو اوس هغه دلته ارام دی او ته په عذاب کې یې. ۲۶ برسېره پر دې،

زمونږ او ستاسو په منځ کې يوه لويه كنده شته، چې له هغې څخه نه څوك دريوري وتلی شي او نه څوك ترې راپوري وتلی شي. ﴿٢٧﴾ هغه شتمن سړي وويل: «ای زما پلاره ابراهيمه! زه تاته زاری کوم چې ايلعازر زما د پلار کور ته ولېږه، ﴿٢٨﴾ ځکه چې زه پنځه ورونه لرم. پر پرده چې هغه لاړ شي او هغوی خبر کړي، هسې نه چې هغوی هم دې د عذاب ځای ته راشي. ﴿٢٩﴾ ابراهيم وويل: «د هغوی سره د موسی او نورو پيغمبرانو ليکنې شته، نو بايد د هغوی خبرو ته غوږ ونيسي او عمل پرې وکړي. ﴿٣٠﴾ شتمن سړي ځواب ورکړ: «نه، ای زما نيکه ابراهيمه! خو که له مړو څخه څوک هغوی ته ورشي، نو هغوی به توبه وباسي. ﴿٣١﴾ خو ابراهيم ورته وويل: «که چېرې هغوی د موسی او نورو پيغمبرانو خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو که د مړو څخه هم څوک راپاخږي، هغوی به قانع نه شي.»

د وسوسه کولو او بخښنې په هکله تعليم

(متي ١٨: ٦-٧، ٢١-٢٢ او مرقوس ٩: ٤٢)

١٧ ﴿١﴾ عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «هر څوک وسوسه کيږي چې گناه وکړي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د گناه کولو د رامنځته کېدو سبب کيږي. ﴿٢﴾ د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندي پل ورته په غاړه کې واچول شي او درياب ته وغورځول شي، له دې نه چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ايمان لري، د کوم يو د گناهکارولو سبب شي. ﴿٣﴾ پام کوئ! که چېرې ورور دې درسره بدې وکړي، نو هغه ورته او که توبه وباسي، نو ويې بخښه. ﴿٤﴾ او که هغه د ورځې اووه ځلې درسره بدې وکړي او هر ځل راشي او درته ووايي چې زما توبه ده، نو هغه وبخښه.»

قوي ايمان

﴿٥﴾ رسولانو عیسی ته وويل: «زمونږ ايمان قوي کړه.» ﴿٦﴾ عیسی وويل: «که چېرې تاسو د شرمو د دانې په اندازه ايمان لرلی، نو تاسو کولای شول د توت دې ونې ته ووايي چې له بېخه راووځه او په درياب کې راشنه شه. نو هغې به ستاسو خبره منلې وای.»

د يو نوکر وظیفه

٧ فرض کړئ په تاسو کې کوم څوک نوکر لري چې قلبه کوي يا پسونه ساتي. کله چې هغه د پتي نه راشي ايا بادار به ورته ووايي چې زر راشه، کنبښه او ډوډۍ وخوره؟ ٨ هېڅکله نه، د دې په ځای به هغه ته ووايي: «ماته د ماښام ډوډۍ تياره کړه، ملا دې وتره او ترڅو پورې چې زه ډوډۍ خورم زما خدمت کوه، له هغې وروسته کولای شې چې خپله ډوډۍ وخورې.» ٩ ايا بادار به د هغه نوکر څخه چې د هغه امر يې په ځای کړی دی، مننه وکړي؟ ١٠ او په همدې ډول کله چې تاسو هم خپل ټول کارونه چې درته حکم شوی دی سرته ورسوئ، نو ووايي: «مونږ نوکران د شاباسي وړ نه يو، مونږ يوازې خپله وظیفه سرته رسولې ده.»

عیسی لسو جذامیانو ته شفا ورکوي

١١ کله چې عیسی اورشلیم ته تللو، نو د جلیل او سامریې ترمنځ په پوله تېر شو. ١٢ هغه یو کلي ته د ننوتلو په وخت کې د لسو تنو سره چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، مخامخ شو. هغوی لېرې ودرېدل ١٣ او په لوړ اواز یې نارې کړې: «ای عیسی باداره! په مونږ رحم وکړه.» ١٤ عیسی هغوی ته وکتل او ورته وېي ویل: «لاړ شئ او خپل ځانونه کاهنانو ته وښايئ.» څنگه چې هغوی روان شول، نو پاک او روغ شول. ١٥ کله چې په هغوی کې یو تن ولیدل چې روغ شوی دی، نو بېرته راوگرځېد او په لوړ اواز یې د خدای ثنا وویل. ١٦ هغه د عیسی په پښو کې پرېوت او د هغه څخه یې مننه وکړه. دا سړی یو سامري و. ١٧ عیسی وویل: «ایا ټول لس تنه پاک او روغ نه شول؟ نو بیا هغه نور نهه تنه چېرته دي؟» ١٨ ایا له دې پردي سړي پرته بل څوک نه ؤ چې بېرته راغلی وای او د خدای ثنا یې ویلې وای؟» ١٩ عیسی هغه سړي ته وویل: «پاڅېره او لاړ شه، خپل ایمان ته روغ کړې.»

د خدای د پاچاهۍ راتگ

(متي ٢٤: ٢٣ - ٢٨، ٣٧ - ٤١)

٢٠ ځینو فریسیانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه چې د خدای پاچاهي به کله راشي. عیسی ځواب

ورکړ: «د خدای پاچاهي په داسې ډول نه راځي چې هغه ولیدل شي. (۲۱) نه به هم څوک ووايي چې وگورئ، دلته ده یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کې د خدای پاچاهي ستاسو په منځ کې ده.»

(۲۲) بیا یې شاگردانو ته وویل: «داسې وخت به راشي چې تاسو به په دې ارمان یې چې هغه ورځ وگورئ چې د انسان زوی پاچاهي کوي، خو وبه یې نه وینئ. (۲۳) خلک به تاسو ته ووايي چې وگورئ دلته دی یا وگورئ هلته دی. خو تاسو هغوی پسې مه ځئ. (۲۴) ځکه په کومه ورځ چې د انسان زوی راځي د هغې برېښنا په شان به وي چې د اسمان له یو سر څخه تر بله سره پورې ځلېږي. (۲۵) خو لومړی باید هغه ډېر کړاوونه وزغمي او د دې زمانې د خلکو له خوا به رد شي. (۲۶) لکه څنګه چې د نوح په زمانه کې شوي وو، همداسې به د انسان د زوی په زمانه کې هم وشي. (۲۷) خلکو تر هغې ورځې پورې خوړل، څښل او وادونه به یې کول، ترڅو چې نوح کشتی ته ننوت او سېلاب راغی او ټول یې تباه کړل. (۲۸) د لوط په زمانه کې همداسې شوي وو چې هغوی به خوړل، څښل، اخیستل او خرڅول، کړنه یې کوله او ودانۍ به یې جوړولې، (۲۹) خو په هغه ورځ چې لوط د سدوم څخه لاړ، نو د اسمان څخه اور او د گوګړو باران راواوړېد او هغوی ټول یې تباه کړل. (۳۰) په هغه ورځ چې د انسان زوی رانېکاره شي، نو همداسې به وشي.

(۳۱) په هغه ورځ څوک چې د بام په سر وي او سامان یې په کوټه کې وي، نو هغه دې د خپل سامان د وړلو دپاره رانېکته نه شي. همدارنګه څوک چې په پټي کې وي نو خپل کور ته دې ته بېرته لاړ نه شي. (۳۲) د لوط بڼځه در په یاد کړئ چې د هغې سره څه وشول. (۳۳) هرڅوک چې د خپل ځان د ساتلو کوښښ وکړي نو هغه به له لاسه ورکړي، او څوک چې خپل ځان له لاسه ورکړي، نو هغه به یې وژغوري. (۳۴) زه تاسو ته وایم، په هغه شپه که چېرې دوه تنه په یو کټ کې پراته وي، یو به یې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۵) د دوو بڼځو څخه چې یوځای سره میچن کوي، یو به یې بوتلل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۶) که چېرې دوه سړي په پټي کې وي، نو یو به یې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۷) شاگردانو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «چېرته، ای استاذه؟» عیسی په ځواب کې وویل: «چېرته چې مرداره وي، هلته تپوسان راټولېږي.»

د یوې کونډې او قاضي مثال

۱۸ (۱) عیسی خپلو شاگردانو ته دا مثال راوړ چې هغوی ته وروښایي چې تل باید دعا وکړي او هېڅکله ناامیده نه شي. (۲) هغه وویل: «په یو ښار کې یو قاضي ؤ چې نه له خدایه وپرېده او نه یې د خلکو پروا لرله. (۳) په همدې ښار کې یوه کونډه وه چې هر وخت به هغه ته راتله او د خپل حق په خاطر به یې ورته زاری کولې او ویل به یې چې زما او زما د دښمن ترمنځ په شخړه کې زما سره انصاف وکړه. (۴) قاضي ډېره موده نه غوښتل چې کوم کار وکړي، خو اخر هغه د خپل ځان سره وویل: «که څه هم زه نه له خدایه وپرېرم او نه د خلکو پروا لرم، (۵) خو دا چې دې کونډې ماته سرخوړی پیدا کړی دی، نو زه به د هغې سره انصاف وکړم. که نه، نو هغه به هر وخت راځي او ما به تنگوي.»

(۶) بیا عیسی وویل: «واورئ چې دا بې انصافه قاضي څه وایي. (۷) ایا خدای به د خپلو غوره شویو خلکو سره چې شپه او ورځ ورته د مرستې په خاطر فریادونه کوي، انصاف ونه کړي؟ ایا د هغوی سره به په مرسته کولو کې ځنډ وکړي؟ (۸) زه درته وایم چې هغه به زر د هغوی سره انصاف وکړي. خو کله چې د انسان زوی راشي، نو ایا هغه به د ځمکې په مخ داسې څوک پیدا کړي چې ایمان ولري؟»

د یو فریسي او مالیه ټولوونکي مثال

(۹) همدارنگه عیسی د هغو خلکو دپاره چې په خپل ځان ډاډمن وو چې نېک خلک دي او نور یې سپک گڼل، دا مثال راوړ: (۱۰) «یو وخت دوه تنه چې یو یې فریسي او بل یې مالیه ټولوونکی ؤ د دعا دپاره د خدای کور ته لاړل. (۱۱) فریسي ودرېده او د خپل ځان سره یې داسې دعا وکړه: «ای خدایه! ستا شکر کوم چې د نورو په شان حریص، بې ایمانه او زناکار نه یم او نه د دې مالیه ټولوونکي په شان یم. (۱۲) زه په هفته کې دوه ورځې روژه نیسم او څه چې گټم د هغې لسمه برخه ورکوم.» (۱۳) خو هغه مالیه ټولوونکی لېرې ولاړ ؤ او تر دې چې نه یې غوښتل پاس اسمان ته وگوري، خو خپله سینه یې وهله او ویل یې: «ای خدایه! په ما گناهکار رحم وکړه.»

١٤ عیسی وویل: «زه تاسو ته وایم چې هغه مالیه ټولونکی چې خپل کور ته لار بخښل شوی دی، نه هغه فریسي. ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي، نو هغه به سرلوری شي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ١٩: ١٣-١٥ او مرقوس ١٠: ١٣-١٦)

١٥ ځینو خلکو به عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي. کله چې شاگردانو دا ولیدل نو هغوی یې ورتل، ١٦ خو عیسی هغه ماشومان خپل ځان ته راوغوښتل او ویې ویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. ١٧ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې د خدای پاچاهي د یو ماشوم په څېر ونه مني، نو هېڅکله به هغې ته وردننه نه شي.»

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ١٩: ١٦ - ٣٠ او مرقوس ١٠: ١٧ - ٣١)

١٨ یو یهودي مشر د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ای نېک استاذه! زه باید څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ١٩ عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ پرته له خدایه بل هېڅوک نېک نه دی. ٢٠ ته په حکمونو باندې پوهېږې: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» ٢١ هغه سړي ځواب ورکړ: «ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو عمل کړی دی.» ٢٢ کله چې عیسی دا واورېدل نو هغه ته یې وویل: «په تا کې اوس هم د یو شي کمی شته. هرڅه چې لرې هغه خرڅ کړه او پیسې یې په غریبانو باندې ووېشه، نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې، بیا راشه او زما پیروي وکړه.» ٢٣ کله چې هغه سړي دا خبره واورېدله نو ډېر غمجن شو، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی ؤ. ٢٤ کله چې عیسی ولیدل چې هغه غمجن شو نو ویې ویل: «د شتمنو خلکو دپاره د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل څومره گران کار دی. ٢٥ د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي، له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوخې.» ٢٦ کومو خلکو چې دا واورېدل، نو د هغه نه یې پوښتنه وکړه: «نو بیا څوک کولای

شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۷) عیسیٰ ځواب ورکړ: «هغه څه چې د انسانانو دپاره ناشوني دي، هغه د خدای دپاره ممکن دي.»

(۲۸) پطروس وویل: «وگوره، مونږ خپل هرڅه پرېښي دي او تا پسې روان شو.» (۲۹) عیسیٰ هغوی ته وویل: «هو، په یقین سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای د پاچاهۍ دپاره خپل کور، خپله ښځه، وروڼه، مور او پلار او اولادونه پرېږدي، (۳۰) نو هغه به په دې نړۍ کې د هغې څو چنده بدل تر لاسه کړي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ولري.»

عیسیٰ د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۲۰: ۱۷ - ۱۹ او مرقوس ۱۰: ۳۲ - ۳۴)

(۳۱) بیا هغه خپل دولس شاگردان گوښه کړل او هغوی ته یې وویل: «واورئ! مونږ اوس اورشلیم ته ځو او هغه څه چې پیغمبرانو د انسان د زوی په هکله لیکلي دي، هغه به پوره شي. (۳۲) هغه به غیریهودیانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې ملنډې ووهي، سپکاوی به یې وکړي او لاړې به ورباندې تو کړي. (۳۳) هغه به په دورو ووهي او وبه یې وژني، خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» (۳۴) خو شاگردان په دې خبرو پوه نه شول، ځکه چې د دې خبرو معنی د هغوی څخه پټه ساتل شوې وه او هغوی نه پوهېدل چې عیسیٰ د څه شي په هکله خبرې کولې.

عیسیٰ یو ږوند سوالگر بینا کوي

(متي ۲۰: ۲۹ - ۳۴ او مرقوس ۱۰: ۴۶ - ۵۲)

(۳۵) کله چې عیسیٰ اریحا ښار ته نژدې شو، نو یو ږوند سړی په لاره کې ناست ؤ او خیر یې غوښتنه. (۳۶) کله چې هغه سړي د گڼ شمېر خلکو اوازونه چې له هغه ځای څخه تېرېدل واورېد، نو پوښتنه یې وکړه: «څه خبره ده؟» (۳۷) هغوی ورته وویل: «عیسیٰ ناصري په دې لاره تېرېږي.» (۳۸) نو هغه چیغې ووهلې: «ای عیسیٰ د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۳۹) کوم خلک چې د عیسیٰ څخه مخکې روان وو، هغه سړی ورتلو او ورته ویې ویل: «غلی شه.» خو هغه نور هم په لوړ اواز چیغې کړې: «ای د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۴۰) نو عیسیٰ ودرېده او امر یې وکړ چې هغه

سړی هغه ته راولي. کله چې ورنژدې شو، نو عیسی ورڅخه پوښتنه وکړه: ﴿٤١﴾ «څه غواړې چې درته ویې وکړم؟» هغه وویل: «ای بناغلیه! غواړم چې بیا شم.» ﴿٤٢﴾ عیسی هغه ته وویل: «بیا شه، ته خپل ایمان روغ کړې.» ﴿٤٣﴾ او هغه سمدلاسه بیا شو او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، د عیسی پسې روان شو. کله چې خلکو دا هرڅه ولیدل، نو ټولو د خدای ثنا وویل.

عیسی د زکي کور ته ځي

١٩ ﴿١﴾ عیسی اریحا ته ننوت او د ښار له منځه تېرېده، ﴿٢﴾ نو هلته د زکي په نوم یو سړی ؤ چې د مالیه ټولولونکو مشر او ډېر شتمن ؤ. ﴿٣﴾ هغه غوښتل وگوري چې عیسی به څنگه سړی وي، خو د هغه قد ډېر ټیټ ؤ او د خلکو د گڼې گونې له امله یې نه شو کولای هغه وويني. ﴿٤﴾ نو مخکې یې منډه کړه او د چنار ونې ته وخوت، ترڅو عیسی وويني ځکه چې هغه په هغه لاره تېرېده. ﴿٥﴾ کله چې عیسی هغه ځای ته ورسېده، نو پورته یې وکتل او زکي ته یې وویل: «ای زکي! زر رابنکته شه، ځکه چې زه باید نن ستا په کور کې مېلمه شم.» ﴿٦﴾ نو زکي په بېره رابنکته شو او په ډېرې خوشحالی سره یې د هغه هرکلی وکړ. ﴿٧﴾ کله چې خلکو دا ولیدل، نو په گورېدلو یې پیل وکړ او ویل یې: «هغه د یو گناهکار سړي کور ته ورغی چې مېلمه یې شي.» ﴿٨﴾ خو زکي ودرېده او عیسی ته یې وویل: «وگوره بناغلیه! زه مې خپله نیمه شتمني غریبانو ته ورکوم او که د چا څخه مې په ناحقه کوم څه اخیستي وي، نو څلور چنده ورته بېرته ورکوم.» ﴿٩﴾ بیا عیسی وویل: «نن دې کور ته خلاصون راغلی دی، ځکه چې دا سړی هم د ابراهیم د اولادې څخه دی. ﴿١٠﴾ ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي ولټوي او هغوی وژغوري.»

د لسو نوکرانو مثال

(متي ٢٥: ١٤ - ٣٠)

﴿١١﴾ هغوی د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ چې هغه ورته یو بل مثال هم راوړ، ځکه چې هغه اورشلیم ته نژدې ؤ او هغوی گومان کاوه چې د خدای پاچاهي به همدا اوس رابنکاره شي. ﴿١٢﴾ عیسی وویل: «د یوې لویې کورنۍ یو سړی یو لېرې هېواد ته په سفر لار چې د پاچاهۍ مقام تر لاسه

کړي او بېرته خپل وطن ته راشي. (۱۳) مخکې له دې چې لاړ شي خپل لس نوکران یې راوغوښتل او هر یو ته یې یوه یوه د سرو زرو سکه ورکړه او ورته ویې ویل: «زما تر بېرته راتللو پورې ورباندې کاروبار وکړئ.» (۱۴) خو وطنوالو یې چې د هغه څخه یې کرکه کوله، په هغه پسې خپل استازي ولېږل چې ورته ووايي: «مونږ نه غواړو چې دا سپری زمونږ پاچا شي.» (۱۵) څه موده وروسته هغه د پاچا په توګه بېرته راستون شو، بیا یې هغه نوکران راوغوښتل چې سکې یې ورته ورکړې وې، ترڅو معلومه کړي چې په دوی کې هر یو په هغو سیکو باندې څومره ګټه کړې ده. (۱۶) لومړی راغی او ویې ویل: «باداره! ستا په یوې سکې ما لس نورې سکې ګټلې دي.» (۱۷) هغه وویل: «شاباس، ته ښه نوکر یې. څرنګه چې تا په لږ شي کې خپل ځان اعتباري ثابت کړ، نو ته به په لسو ښارونو باندې حکومت کوي.» (۱۸) دوهم نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! ستا د سرو زرو یوې سکې نورې پنځه سکې ګټه کړې ده.» (۱۹) هغه ته یې وویل: «ته په پنځو ښارونو باندې حکومت کوه.» (۲۰) بیا بل نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! دا ده ستا د سرو زرو سکه، هغه مې په دستمال کې تاوه کړې وه او ساتلې مې ده.» (۲۱) زه ستا څخه وپېرېدم، ځکه چې ته یو سخت سپری یې. هغه څه تر لاسه کوي چې تا نه دي ګټلي او هغه څه رېبې چې کرلي دي نه دي.» (۲۲) بادار یې ځواب ورکړ: «ای بېکاره نوکره! زه تا په خپلو خبرو ملامتوم. ته په دې پوهېدلې چې زه یو سخت سپری یم او هغه څه تر لاسه کوم چې زما نه دي او هغه څه رېبم چې کرلي مې نه دي، نو زما د سرو زرو سکه دې ولې د صرافانو سره نه ده ایښې چې د بېرته راستنېدو په وخت کې مې د سود سره اخیستې وای؟» (۲۳) بیا یې په هغه ځای کې ولاړو کسانو ته وویل: «له هغه څخه د سرو زرو سکه واخلي او هغه نوکر ته یې ورکړئ چې لس سکې ورسره دي.» (۲۴) خو هغوی ورته وویل: «باداره! د هغه سره خو لا د مخکې نه لس سکې شته.» (۲۵) بادار یې وویل: «زه تاسو ته وایم چې د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو د چا سره چې څه نه وي نو څه چې لري هغه به هم ترې واخیستل شي.» (۲۶) اوس زما هغه دښمنان چې نه یې غوښتل زه یې پاچا شم، دلته راولئ او زما په مخکې یې ووژنئ.»

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

(متي ۲۱: ۱-۱۱ او مرقوس ۱۱: ۱-۱۱ او یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

٢٨) كله چې عيسى دا خبرې وكړې، نو د خپلو شاگردانو څخه مخکې شو او د اورشليم په لور روان شو. ٢٩) څنگه چې بيت فاجي او بيت عنيا ته چې د زيتونو په غره کې وو نژدې شو، نو خپل دوه شاگردان يې ولېږل، ٣٠) او ورته وېي ويل: «دغه مخامخ كلي ته لاړ شئ. كله چې هغه كلي ته ننوتلئ، نو هلته به يو كوتې ووينئ چې تړل شوی به وي او تر اوسه پورې څوك ورباندې سپور شوی نه دی. هغه را ايله كړئ او دلته يې راولئ. ٣١) كه څوك درڅخه پوښتنه وكړي: «هغه ولې ايله كوي؟» نو داسې ورته ووايي چې هغه زمونږ د استاذ په كار دی.»

٣٢) هغه دوه شاگردان لاړل او لكه څنگه چې عيسى ورته ويلي وو، هرڅه يې هماغه شان وليدل. ٣٣) كله چې هغوی هغه كوتې ايله كاوه، نو خاوندانو يې ورڅخه پوښتنه وكړه: «دا كوتې ولې ايله كوي؟» ٣٤) هغوی ځواب وركړ: «دا زمونږ د استاذ په كار دی.» ٣٥) او هغوی هغه كوتې عيسى ته راوست، خپلې چينې يې ورباندې واچولې او عيسى يې ورباندې سپور كړ. ٣٦) كله چې هغه په لاره تللو نو خلكو خپل كالي ورته په لاره کې غوړول.

٣٧) كله چې عيسى هغې لارې ته نژدې شو چې د زيتون د غره څخه رابښكته شوې وه، نو ټولو پيروانو يې په خوشحالي او لوړ اواز سره د هغو معجزو په خاطر چې هغوی ليدلې وې د خدای د ثنا په ويلو پيل وكړ. ٣٨) او ويل يې:

«مبارک دی هغه پاچا چې د څښتن په نوم راځي.»

سلامتي دې وي په اسمان کې او جلال دې وي څښتن تعالی ته.»

٣٩) د خلكو له منځ څخه ځينو فريسيانو عيسى ته وويل: «استاذ! خپلو شاگردانو ته ووايه چې غلي شي.» ٤٠) عيسى په ځواب کې وويل: «زه تاسو ته وایم كه هغوی غلي شي، نو تيرې به په چيغو پيل وكړي.»

عيسى د اورشليم په حال ژاړي

٤١) كله چې عيسى اورشليم ته نژدې شو او ښار يې وليد، نو ورته په ژړا شو ٤٢) او وېي ويل:

«کاشکې نن تاته هم د سولې او سلامتۍ لار معلومه وای. خو نه، اوس دا لاره ستا د نظر څخه پټه ده. (۴۳) ځکه چې داسې ورځې به درباندي راشي چې ستا دښمنان به ستا څخه گردچاپېره مورچلې جوړې کړي، ستا نه به راتاو شي او د هرې خوا نه به دې راييسار کړي. (۴۴) هغوی به تا او ستا خلک د ځمکې سره هوار کړي او په تا کې به يوه تېره هم د بلې دپاسه پرېنږدي، ځکه چې تا د خدای د راتللو وخت ونه پېژانده.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداگران شري

(متي ۲۱: ۱۲-۱۷ او مرقوس ۱۱: ۱۵-۱۹ او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

(۴۵) کله چې عیسی د خدای کور ته ننوت، نو د هغو خلکو په ویستلو یې پیل وکړ چې هلته یې شیان خرڅول. (۴۶) هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: 'زما کور به د عبادت ځای وي.' خو تاسو ورڅخه د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

(۴۷) عیسی هره ورځ د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. خو مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او قومي مشرانو هڅه کوله چې هغه ووژني، (۴۸) خو هېڅ یې له لاسه پوره نه و، ځکه چې ټولو خلکو په ډېر شوق سره د هغه خبرو ته غوږ نیولی و.

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(متي ۲۱: ۲۳-۲۷ او مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳)

۲۰ (۱) یوه ورځ کله چې عیسی د خدای په کور کې خلکو ته تعلیم ورکاوه او زېږی یې ورته اعلاناوه، مشران کاهنان او د شریعت عالمان د نورو یهودي مشرانو سره راغلل (۲) او هغه ته یې وویل: «ته څه حق لرې چې دا کارونه کوې؟ چا تاته دا اختیار درکړی دی؟» (۳) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، ماته ووايئ چې (۴) د یحیی د تعمیم غسل ورکول د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» (۵) هغوی په خپل منځ کې بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو چې د خدای له خوا و، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندي ایمان رانه وړ؟» (۶) خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا و، نو ټول خلک به مونږ سنگسار کړي، ځکه

چې هغوی په دې عقیده دي چې یحیی پیغمبر ؤ.» (۷) نو ځواب یې ورکړ: «مونږ نه پوهېږو چې د کوم ځای ؤ.» (۸) عیسی هغوی ته وویل: «زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ او باغوانانو مثال

(متی ۲۱: ۳۳-۴۶ او مرقوس ۱۲: ۱-۱۲)

(۹) بیا عیسی خلکو ته دا مثال راوړ: «یو سړي د انگورو باغ جوړ کړ او هغه یې باغوانانو ته په اجاره ورکړ او په خپله د اوږدې مودې دپاره یو بل وطن ته لاړ. (۱۰) کله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل یو نوکر باغوانانو ته ورولېږه چې د باغ د حاصلاتو څخه د هغه برخه راوړي. خو باغوانانو هغه وواهه او تش لاس یې بېرته ولېږه. (۱۱) بیا هغه بل نوکر ورولېږه، خو باغوانانو هغه هم وواهه، هغه یې بې عزته کړ او تش لاس یې بېرته راولېږه. (۱۲) بیا یې درېم نوکر ورولېږه، خو هغه یې هم ټیټي کړ او دباندي یې وغورځاوه. (۱۳) د باغ خاوند د خپل ځان سره وویل: «اوس څه وکړم؟ زه به خپل گران زوی ورولېږم، کېدای شي چې د هغه لحاظ وکړي.» (۱۴) خو کله چې باغوانانو هغه ولید، نو یو بل ته یې سره وویل: «دا یې وارث دی. راځئ چې مړ یې کړو، نو میراث به یې زموږ شي.» (۱۵) نو هغه یې د انگورو د باغ څخه دباندي وویست او ویې واژه.»

عیسی پوښتنه وکړه: «د باغ خاوند به اوس د هغوی سره څه کوي؟» (۱۶) هغه به راشي او دا باغوانان به مړه کړي او د انگورو باغ به نورو ته ورکړي.» کله چې خلکو دا واورېدل، نو ویې ویل: «خدای دې نه کړي.» (۱۷) عیسی هغوی ته په ځیر سره وکتل او پوښتنه یې وکړه: «نو بیا د زبور د کتاب د دې برخې معنی څه ده؟»

کومه تېره چې گلکارانو رد کړه

هغه د تهداب اصلي تېره شوه.

(۱۸) هرڅوک چې په دې تېره راولوېږي نو ټوټې ټوټې به شي او که هغه تېره په چا باندي راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه

(متي ۲۲: ۱۵ - ۲۲ او مرقوس ۱۲: ۱۳ - ۱۷)

١٩ د شريعت عالمانو او مشرانو کاهنانو غوښتل چې په هماغه ساعت عيسی ونيسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې دا مثال يې د دوی په هکله ووايه، خو د خلکو څخه وپرېدل. ٢٠ بيا هغوی د موقع په لټه کې وو او ځينې جاسوسان يې چې خپل ځانونه يې صادقان ښودل ولېږل، ترڅو عيسی په خپلو خبرو کې راويسي او هغه د روم والي ته چې د قدرت او واک خاوند دی وسپاري. ٢١ جاسوسانو عيسی ته وويل: «استاذه! مونږ پوهېږو ته چې څه وايې او کوم تعليم چې ورکوي هغه صحيح دی. ته د هېچا طرفداري نه کوي بلکې په رښتینولي سره د خدای د لارې تعليم ورکوي. ٢٢ ايا مونږ ته روا ده چې امپراتور ته مالیه ورکړو که نه؟» ٢٣ عيسی پوه شو چې هغوی ورسره چل کوي، نو ورته وپې ويل: ٢٤ «ماته د سپينو زرو يوه سکه وښايې. په هغې باندې د چا تصوير او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» ٢٥ عيسی وويل: «نو بيا څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» ٢٦ هغوی ونه شو کولای چې عيسی د خلکو په مخکې په خپلو خبرو کې راويسي او د هغه په ځواب حيران شول، نو غلي پاتې شول.

د قيامت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ۲۳: ۲۳ - ۳۳ او مرقوس ۱۲: ۱۸ - ۲۷)

٢٧ بيا ځينې صدوقيان چې د مرگ څخه وروسته د بيا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عيسی ته راغلل او د هغه څخه يې يو سوال وکړ: ٢٨ «استاذه! موسی په شريعت کې مونږ ته ليکلي دي چې که چېرې د چا ورور مړ شي او ښځه يې ترې پاتې شي او اولاد ونه لري، نو د دې سړي ورور بايد د هغې کونډې سره واده وکړي، ترڅو د هغه اولادونه پيدا شي او هغه يې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. ٢٩ نو داسې وشول چې اووه وروڼه وو، لومړني يې ښځه وکړه او بې اولاده مړ شو. ٣٠ بيا دوهم يې هماغه ښځه وکړله، هغه هم بې اولاده مړ شو. ٣١ بيا درېم هغه وکړله او په همدې ډول اووه وروڼه د هغې سره واده وکړل او هر يو مړ شو، خو د يو هم اولاد ونه شو، ٣٢ او له ټولو

وروسته هغه بڼځه هم مړه شوه. (۳۳) نو د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو بڼځه وي؟ ځکه چې اووه واپړو د هغې سره وادونه کړي وو.»

(۳۴) عیسیٰ ځواب ورکړ: «په دې نړۍ کې نر او بڼځې وادونه کوي، (۳۵) خو کوم خلک چې د راتلونکې نړۍ او د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو لایق گڼل شوي دي، هغوی یو د بله سره وادونه نه کوي. (۳۶) هغوی به نور نه مړه کېږي، ځکه چې د فرښتو په شان به وي. هغوی د خدای اولادونه دي، ځکه چې د مړو څخه د تل دپاره راژوندي شوي دي. (۳۷) او دا چې مړي بیا راژوندي کېږي، موسیٰ دا په خپله د سوځېدونکي بوتې په پېښه کې وښودله او هلته یې څښتن د ابراهیم خدای، د اسحاق خدای او د یعقوب خدای وباله. (۳۸) هغه د مړو نه بلکې د ژونديو خدای دی، ځکه چې د هغه په نظر کې ټول ژوندي دي.» (۳۹) د شریعت ځینو عالمانو وویل: «استاذه! ډېر بڼه ځواب دې ورکړ.» (۴۰) له هغې وروسته نور چا جرات ونه کړ چې د هغه څخه بله پوښتنه وکړي.

مسیح د چا زوی دی؟

(متی ۲۲: ۴۱-۴۶ او مرقوس ۱۲: ۳۵-۳۷)

(۴۱) بیا عیسیٰ د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «هغوی څنگه ویلی شي چې مسیح د داود زوی دی؟

(۴۲) ځکه چې خپله داود د زبور په کتاب کې وایي:

څښتن زما بادار ته وویل:

«زما بڼي لاس ته کښېنه»

(۴۳) ترڅو ستا دښمنان ستا تر پښو لاندې کړم.»

(۴۴) نو کله چې داود مسیح ته بادار وایي، بیا دا څنگه کېدای شي چې هغه د داود زوی وي؟»

عیسیٰ د شریعت د عالمانو په خلاف خبرداری ورکوي

(متي ۲۳: ۱ - ۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸ - ۴۰)

٤٥ په داسې حال کې چې ټولو خلکو د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ، خپلو شاگردانو ته یې وویل:

٤٦ «د شریعت د عالمانو سره احتیاط کوی. هغوی دا خونبوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او

په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي او غواړي چې په کنیسو کې په مخکې ځایونو او په

مېلمستیاوو کې په ښو ځایونو کې کښېښي. ٤٧ هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره

اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د ټولو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(متي ۱۲: ۴۱ - ۴۴)

٢١ عیسی شاوخوا وکتل او ویې لیدل چې شتمن خلک خپلې نذرانې د خدای د کور په

خزانه کې اچوي، ٢ او همدارنگه هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې خپلې دوه روپۍ یې په هغې

خزانه کې واچولې. ٣ عیسی وویل: «زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د نورو ټولو

څخه زیاتې پیسې واچولې، ٤ ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو

څخه زیاتې وې، خو دې ښځې د خپلې غریبې سره بیا هم هرڅه چې یې لرل واچول.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴: ۱ - ۲ او مرقوس ۱۳: ۱ - ۲)

٥ ځینو شاگردانو د خدای د کور په هکله خبرې کولې او د هغو ښکلو تېرو او نذرانو صفتونه یې

کول چې د خدای کور ورباندې ښکلی شوی ؤ. عیسی وویل: ٦ «دا شیان چې تاسو یې وینئ،

داسې وخت به راشي چې په دې کې به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړنږیږي.»

د اخیري زمانې نښې

(متي ۲۴: ۳ - ۱۴ او مرقوس ۱۳: ۳ - ۱۳)

٧ هغوی پوښتنه وکړه: «ای استاذه! دا هرڅه به څه وخت پېښېږي او د دې پېښو د راتړدې کېدلو نښې به څه وي؟» ٨ عیسی وویل: «پام کوئ چې بې لارې نه شی. ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وایي به: 'زه مسیح یم' او 'هغه وخت رارسېدلی دی!'. خو د هغوی پسې مه ځئ. ٩ کله چې د جنگونو او ګډوډیو په هکله کوم څه اورئ، نو مه وپېږئ. ځکه چې لومړی به دا شیان خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې دا هرڅه به سمدلاسه پای ته ورسېږي.»

١٠ بیا یې هغوی ته وویل: «یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي، یوه پاچاهي به د بلې پاچاهۍ سره جنگېږي. ١١ سختې زلزلې به وشي، په ډېرو ځایونو کې به قحطي او وباګانې راشي او په اسمان کې به وپروونکې او لویې نښې رانېکاره شي. ١٢ خو له دې هرڅه نه مخکې به هغوی تاسو ونیسي او وبه مو ځوروي. تاسو به د محاکمې دپاره کنیسو ته وسپارل شئ او په زندانونو کې به واچول شئ او زما د نوم په خاطر به د محاکمې دپاره پاچاهانو او والیانو ته بوتلل شئ. ١٣ دا به ستاسو دپاره د شاهدۍ ورکولو یوه موقع وي. ١٤ په دې هکله ډېر فکر مه کوئ چې د خپلو ځانونو څخه به څنګه دفاع کوئ. ١٥ ځکه چې زه به تاسو ته د خبرو کولو حکمت درکړم چې ستاسو له دښمنانو څخه به هېڅوک ونه شي کولای ستاسو په وړاندې ودرېږي او یا مخالفت وکړي. ١٦ تر دې چې ستاسو مور او پلار، وروڼه، خپلوان او ملګري به ستاسو سره خیانت وکړي او ستاسو څخه به ځینې ووژل شي ١٧ او زما د نوم له امله به ټول خلک ستاسو څخه کرکه کوي. ١٨ خو ستاسو د سر یو وینښته به هم کم نه شي. ١٩ ټینگ ودرېږئ نو تلپاتې ژوندون به وګټئ.»

د اورشلیم د وړاندېدلو پېښګويي

(متي ٢٤: ١٥ - ٢١ او مرقوس ١٣: ١٤ - ١٩)

٢٠ خو کله چې تاسو ووينئ چې اورشلیم د لښکرو له خوا کلانښود شوی دی، نو بیا پوه شئ چې د هغه د وړاندېدلو وخت راتړدې شوی دی. ٢١ نو په هغه وخت کې چې څوک په يهودیه کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. څوک چې په ښار کې وي، نو د ښار څخه دې ووځي او څوک چې د ښار څخه دباندې وي هغوی دې ښار ته نه ننوځي. ٢٢ ځکه چې دا به د سزا ورکولو وړځي وي، ترڅو هغه څه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي پوره شي. ٢٣ افسوس دې وي د هغو ښځو په حال چې په هغو وړځو کې امیدوارې وي او په هغو میندو باندې چې خپلو ماشومانو ته شیدې

ورکوي. ځکه چې د ځمکې په مخ به سخت مصیبت راشي او په دې خلکو به د خدای غضب نازل شي. (۲۴) هغوی به په تورو ووژل شي او ټولو هېوادونو ته به د اسیرانو په توګه بوتلل شي او اورشلیم به د غیریهودیانو له خوا تر پښو لاندې کېږي، ترڅو د غیریهودیانو دوران پای ته ونه رسیږي.

د انسان د زوی راتګ

(متي ۲۴: ۲۹ - ۳۱ او مرقوس ۱۳: ۲۴ - ۲۷)

(۲۵) په لمر، سپوږمۍ او ستورو کې به نښې رانښکاره شي او قومونه به د ځمکې په مخ د دریاب د شور او څپو څخه تنګ او پرېشانه شي. (۲۶) خلک به د دې پېښې له وېرې او اندېښنې څخه چې په نړۍ کې رامنځته کېږي بې هوشه شي، ځکه چې اسماني موجودات به ولړزول شي. (۲۷) بیا به هغوی د انسان زوی وويني چې په ورېځو کې به د قدرت او زیات جلال سره راروان وي. (۲۸) کله چې دا شیان پیل شي نو تاسو نېغ ودرېږئ او زړور اوسئ، ځکه چې ستاسو خلاصون نژدې دی.»

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(متي ۲۴: ۳۲ - ۳۵ او مرقوس ۱۳: ۲۸ - ۳۱)

(۲۹) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «د انځر ونې او نورو ونو ته وګورئ. (۳۰) کله چې هغه غوټې وسپړي، نو تاسو خپله وینئ او پوهېږئ چې اوږی رانژدې شوی دی. (۳۱) په همدې ډول کله چې د دې شیانو پېښېدل ووينئ، نو پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده. (۳۲) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (۳۳) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.»

بېداره اوسئ

(۳۴) پام کوئ، خپل زړونه په مېلو، نشو او دنیاوي اندېښنو مه اخته کوئ، هسې نه چې هغه ورځ به

ناخپه په تاسو راشي، (٣٥) او لکه د دام په شان به د نړۍ ټول خلک چې په هرځای کې وي راګڼ کړي. (٣٤) نو بېدار اوسئ او هر وخت دعا کوی، ترڅو دا توان پیدا کړی چې د دې ټولو شیانو څخه چې ډېر زر به پېښ شي، وژغورل شی او د انسان د زوی په مخکې ودرېدلی شی.»

(٣٧) عیسی به د ورځې له خوا د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. ماښام به وتلو او شپه به یې د زیتون په غره کې تېروله (٣٨) او سهار وختي به ټول خلک د خدای کور ته ورتلل چې د هغه خبرې واوري.

د عیسی د وژلو دسیسه

(متي ٢٦: ١-٥ او مرقوس ١٤: ١-٢ او یوحنا ١١: ٤٥-٥٣)

٢٢ (١) د فطیرې ډوډۍ اختر چې د فسحې په نامه مشهور ؤ، نژدې شو. (٢) مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو هڅه کوله چې یوه لاره پیدا کړي چې عیسی ووژني، خو له خلکو څخه وېرېدل.

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت وکړي

(متي ٢٦: ١٤-١٦ او مرقوس ١٤: ١٠-١١)

(٣) بیا شیطان د یهودا اسخريوتي په زړه کې چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، ننوت. (٤) یهودا لار او د مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو د آمرانو سره یې په دې هکله خبرې وکړې چې څنګه عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (٥) هغوی ډېر خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. (٦) نو یهودا ورسره ومنله او د یوې ښې موقع په لټه کې شو چې کله د عیسی سره نور خلک نه وي هغوی ته یې په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر تیاری

(متي ٢٦: ١٧-٢٥ او مرقوس ١٤: ١٢-٢١)

٧) بيا د فطيرې ډوډۍ د اختر ورځ چې په هغه کې بايد د فسحې وري قرباني کېده، راوړسېدله.

٨) نو عيسى پطروس او يوحنا ولېږل او ورته ويې ويل: «لاړ شئ او زمونږ دپاره د فسحې ډوډۍ تياره کړئ چې ويې خورو.» ٩) هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: «په کوم ځای کې غواړئ چې تياره يې کړو؟» ١٠) هغه ځواب ورکړ: «واورئ، څنگه چې ښار ته ننوځئ نو يو سړی به ستاسو سره مخامخ شي چې د اوبو منگي به وړي. هغه چې کوم کور ته ننوځي، تاسو هم ورپسې لاړ شئ.» ١١)

او د کور خاوند ته ووايي: «استاذ وايي د مېلمنو کوټه چېرته ده چې زه په کې د خپلو شاگردانو سره د فسحې ډوډۍ وخورم؟» ١٢) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې يوه لويه فرش شوې کوټه دروښايي، نو هلته ډوډۍ تياره کړئ.» ١٣) هغوی لاړل او ټول شيان يې لکه څنگه چې عيسى ورته ويلي وو په هماغه ډول وليدل او د فسحې ډوډۍ يې تياره کړه.

د څښتن غوره ماښامی

(متي ٢٦: ٢٦ - ٣٠ او مرقوس ١٤: ٢٢ - ٢٦ او لومړی قرنټيان ١١: ٢٣ - ٢٥)

١٤) کله چې هغه ساعت راوړسېد، عيسى د خپلو رسولانو سره دسترخوان ته کښېناست. ١٥)

هغوی ته يې وويل: «زړه مې ډېر غوښتل چې د کړاوونو د زغملو څخه مخکې ستاسو سره د فسحې ډوډۍ وخورم. ١٦) ځکه زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې د فسحې د قرباني مقصد د خدای په پاچاهۍ کې پوره نه شي، تر هغې پورې به نور دا ډوډۍ نه خورم.» ١٧) بيا عيسى پياله راواخيستله، شکر يې وويست او ويې ويل: «دا واخلي او په خپل منځ کې يې ووېشئ.» ١٨) ځکه زه تاسو ته وایم چې له دې وروسته به تر هغې پورې د انگورو شربت ونه څښم، ترڅو د خدای پاچاهي رانه شي.» ١٩) بيا هغه يوه ډوډۍ راواخيستله، شکر يې پرې وويست، هغه يې ماته کړه او هغوی ته يې ورکړه او ويې ويل: «دا زما بدن دی چې ستاسو دپاره ورکول کېږي. زما په یاد همداسې کوئ.» ٢٠)

په همدې ډول د ماښام ډوډۍ څخه وروسته يې پياله راواخيستله او ويې ويل: «دا پياله د خدای او انسانانو ترمنځ نوی لوظ دی چې زما د وينې په وسيله جوړېږي چې ستاسو دپاره تويېږي.» ٢١) خو گورئ، هغه څوک چې زما سره به خیانت کوي هغه دلته زما سره په دسترخوان ناست دی. ٢٢) لکه څنگه چې د خدای له خوا مقرر وه چې د انسان زوی بايد مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د هغه سره خیانت کوي.» ٢٣) بيا هغوی په خپلو کې يو د بل څخه پوښتنې پيل کړې چې په

دوی کې به څوک دا کار کوي.

د لویې په هکله بحث

- ٢٤) بیا د هغوی ترمنځ ناندري پیل شوې چې په دوی کې به څوک د ټولو څخه لوی وگڼل شي.
- ٢٥) عیسی هغوی ته وویل: «د غیریهودیانو پاچاهان په خپلو خلکو باداري کوي او واکمنان د خلکو خیرخواه گڼل کیږي. ٢٤) خو تاسو داسې مه اوسئ، بلکې په تاسو کې دې تر ټولو لوی خپل ځان کوچنی وگڼي او مشر دې د خدمتگار په شان وي. ٢٧) خلک څه فکر کوي چې په دوی دواړو کې کوم یو لوی دی، هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی او یا هغه څوک چې خدمت کوي؟ په یقین سره هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی. خو زه ستاسو په منځ کې د یو خدمتگار په شان یم.
- ٢٨) خو تاسو زما د ازماينتونو په وخت کې زما سره ولاړ وئ. ٢٩) لکه څنگه چې زما پلار ماته د پاچاهۍ حق راکړی دی، زه هم تاسو ته دا حق درکوم. ٣٠) تاسو به زما په پاچاهۍ کې زما په دسترخوان خورئ او څښئ او په تختونو باندې به کښېنئ او د اسراییلو په دولسو قبیلو باندې به حکومت کوئ.»

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

(متي ٢٦: ٣١-٣٥ او مرقوس ١٤: ٢٧-٣١ او یوحنا ١٣: ٣٦-٣٨)

- ٣١) عیسی وویل: «ای شمعون، ای شمعون! واوره، شیطان وغوښتل چې تاسو ټول وازمایي، بڼه او بد سره بېل کړي لکه څنگه چې دهقان د غنمو څخه بوس جدا کوي. ٣٢) خو شمعون! ما ستا دپاره دعا کړې ده چې ایمان دې له منځه لاړ نه شي. کله چې دې توبه وویستله او بېرته ماته راوگرځېدلې، نو خپل ورونه دې قوي کړه.» ٣٣) پطروس ځواب ورکړ: «ای استاذه! زه ستا سره زندان او مرگ ته هم تیار یم.» ٣٤) عیسی وویل: «ای پطروسه! زه تاته وایم چې نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايي چې ته ما نه پېژنې.»

د پیسو کڅوره، خورجین او توره

٣٥ عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «کله چې ما تاسو بې د پیسو له کڅورې، بې خورجینې او بې له خپلیو ولېرلې، ایا په هغه وخت کې تاسو سره د کوم شي کمی و؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه.»

٣٦ عیسی وویل: «خو اوس هرڅوک چې د پیسو کڅوره لري هغه دې د ځان سره واخلي او همدارنگه خپله خورجین هم. او د هر چا سره چې توره نه وي، نو خپله چپنه دې خرڅه کړي او یوه توره دې واخلي. ٣٧ ځکه زه تاسو ته وایم چې د پیغمبرانو دا لیکنه باید پوره شي چې وایي:

«هغه به په جنایتکارانو کې وشمېرل شي»

ځکه هرڅه چې زما په هکله لیکل شوي دي هغه به رښتیا شي. ٣٨ شاگردانو وویل: «گوره استاذه! زموږ سره دلته دوه تورې دي.» عیسی ځواب ورکړ: «دا بس دي.»

عیسی د زیتون په غره کې دعا کوي

(متي ٢٦: ٣٦ - ٤٦ او مرقوس ١٤: ٣٢ - ٤٢)

٣٩ عیسی دباندې ووت او د خپل عادت له مخې د زیتون غره ته روان شو او شاگردان یې هم ورپسې لاړل. ٤٠ کله چې هغه ځای ته ورسېده، نو هغوی ته یې وویل: «دعا وکړئ چې په ازماښت کې ونه لوېږئ.» ٤١ بیا عیسی د هغوی څخه یو څو گامه لېرې لاړ، په گوندو شو او دعا یې وکړه. ٤٢ هغه وویل: «ای پلاره! که چېرې ستا رضا وي، نو دا پیاله زما څخه لېرې کړه. خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.» ٤٣ بیا د اسمان څخه یوه فرښتنه هغه ته رابښکاره شوه او هغه ته یې قوت ورکړ. ٤٤ عیسی په ډېر سخت حالت کې ؤ او په ډېر جوش سره یې دعا وکړه او خولې یې د وینو د څاڅکو په شان په ځمکه باندې خڅېدلې. ٤٥ کله چې عیسی د دعا څخه راپاڅېده، نو شاگردانو ته راغی او وېې لیدل چې هغوی له غمه ستومانه او ویده شوي وو. ٤٦ هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې ویده یئ؟ پاڅېږئ او دعا وکړئ چې په ازماښت کې ونه لوېږئ.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(متی ۲۶: ۴۷-۵۶ او مرقوس ۱۴: ۴۳-۵۰ او یوحنا ۱۸: ۳-۱۱)

٤٧ عیسی لا خبرې کولې چې یوه ډله راغله او یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د هغوی څخه مخکې روان ؤ. هغه عیسی ته ورژدې شو چې ښکل یې کړي. ٤٨ خو عیسی وویل: «ای یهودا! ایا په ښکلولو سره د انسان زوی دښمنانو ته په لاس ورکوي؟» ٤٩ کله چې د عیسی شاگردانو ولیدل چې څه کیږي، نو ویې ویل: «استاذه! ایا په تورو یې ووهو؟» ٥٠ د هغوی څخه یو تن د لوی کاهن په نوکر گوزار وکړ او د هغه ښي غوږ یې پرې کړ. ٥١ خو عیسی وویل: «بس یې دی.» عیسی د هغه سړي په غوږ باندې خپل لاس کېښود او هغه یې روغ کړ. ٥٢ بیا عیسی مشرانو کاهنانو، د خدای د کور د ساتونکو آمرانو او نورو قومي مشرانو ته چې د هغه د نیولو دپاره راغلي وو، وویل: «ایا زه کوم دپاره مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟» ٥٣ زه هره ورځ ستاسو سره د خدای په کور کې وم او تاسو زما د نیولو هڅه ونه کړه. خو دا وخت چې تیاره خپره ده نو ستاسو وخت دی.»

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متی ۲۶: ۵۷-۵۸، ۶۹-۷۵ او مرقوس ۱۴: ۵۳-۵۴، ۶۶-۷۲ او یوحنا ۱۸: ۱۲-۱۸، ۲۵-۲۷)

٥٤ هغوی عیسی ونیوه او د لوی کاهن کور ته یې بوتله او پطروس له لېرې ورپسې روان ؤ. ٥٥ هغوی د حوډلی په منځ کې اور بل کړ او گردچاپېره ورڅخه کښېناستل او پطروس هم د هغوی سره کښېناست. ٥٦ په داسې حال کې چې هغه د اور رڼا ته ناست ؤ یوې وینځې هغه ولید، نو په ځیر یې ورته وکتل او ویې ویل: «دا سړی هم د عیسی سره ؤ.» ٥٧ خو پطروس منکر شو او ویې ویل: «ای ښځې! زه هغه نه پېژنم.» ٥٨ لږ وروسته یو بل سړي هم هغه ته وکتل او ویې ویل: «ته هم د هغو له ډلې څخه یی.» خو پطروس وویل: «ای وروره! زه نه یم.» ٥٩ شاوخوا یو ساعت وروسته یو بل سړي تایید کړه او ویې ویل: «په دې کې هېڅ شک نشته چې دا سړی هم د عیسی سره ؤ، ځکه چې هغه هم جلیلی دی.» ٦٠ خو پطروس ځواب ورکړ: «ای وروره! زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.» هغه لا خبرې کولې چې سمدلاسه چرگ اذان وکړ. ٦١ عیسی مخ راواړاوه او پطروس

ته يې وکتل او پطروس ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې چې هغه ته یې ویلي وو: «نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پیژنې.» (٦٢) پطروس دباندي ووت او په چیغو چیغو یې وژړل.

د عیسی سپکاوی او وهل

(متي ٢٦: ٦٧-٦٨ او مرقوس ١٤: ٦٥)

(٦٣) کومو خلکو چې د عیسی ساتنه کوله په هغه باندي ملنډې ووهلې او ویې واهه. (٦٤) د هغه سترگې یې وتړلې او پوښتنه یې ترې وکړه: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې؟» (٦٥) او نورې ډېرې سپکې خبرې یې هم ورته وکړې.

عیسی د مذهبي شورا په مخکې

(متي ٢٦: ٥٩-٦٦ او مرقوس ١٤: ٥٥-٦٤ او یوحنا ١٨: ١٩-٢٤)

(٦٦) کله چې ورځ شوه نو قومي مشران، د کاهنانو مشران او د شریعت عالمان سره راټول شول او عیسی یې خپلې شورا ته راوست. (٦٧) هغوی وویل: «مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟» هغه ځواب ورکړ: «که زه تاسو ته ووايم نو په ما به باور ونه کړئ» (٦٨) او که زه درڅخه پوښتنه وکړم، نو تاسو به ځواب رانه کړئ. (٦٩) خو له دې وروسته به د انسان زوی د مطلق قادر خدای بنی لاس ته ناست وي.» (٧٠) هغوی ټولو وویل: «نو بیا ته د خدای زوی یې؟» عیسی ځواب ورکړ: «تاسو خپله وایئ چې زه یم.» (٧١) هغوی وویل: «نور مونږ شاهدانو ته اړتیا نه لرو. مونږ هرڅه د هغه د خپلې خولې څخه واورېدل.»

عیسی د پیلاتوس په حضور کې

(متي ٢٧: ١-٢، ١١-١٤ او مرقوس ١٥: ١-٥ او یوحنا ١٨: ٢٨-٣٨)

٢٣ (١) بیا د شورا ټول غړي پاڅېدل او عیسی یې پیلاتوس ته بوتله (٢) او په هغه باندي یې په تور لگولو پیل وکړ او ویې ویل: «مونږ ولیدل چې دې سړي زمونږ قوم بې لارې کاوه او خلک یې

امپراتور ته د ماليې ورکولو څخه منع کول او دعوه کوي چې هغه خپله مسيح يعنې پاچا دی.» (٣)
 پيلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته د يهوديانو پاچا يې؟» عيسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وايې.» (٤) بيا پيلاتوس مشرانو کاهنانو او حاضر و خلکو ته وويل: «زه په دې سړي کې هېڅ ډول جرم نه وينم.» (٥) خو هغوی ډېر ټينگار کاوه او ويل يې: «هغه په ټوله يهوديه کې په تعليم ورکولو سره خلک راپاروي. هغه د جليل څخه پيل وکړ او تر دې ځايه راورسېد.»

عيسی هيروديس ته لېږل کيږي

(٦) کله چې پيلاتوس دا واورېدل نو پوښتنه يې وکړه: «ايا دا سړی جليلي دی؟» (٧) کله چې هغه خبر شو چې عيسی د هغې سيمې څخه دی چې د هيروديس تر واکمنۍ لاندې ده، نو هغه يې هيروديس ته چې په هغه وخت کې په اورشليم کې ؤ، ولېږه. (٨) کله چې هيروديس عيسی وليد نو ډېر خوشحاله شو، ځکه چې د هغه په هکله يې ډېر څه اورېدلي وو او له ډېرې مودې راهيسې يې غوښتل چې عيسی وويني. هغه په دې تمه ؤ چې د هغه څخه کومه معجزه وويني. (٩) نو هيروديس د عيسی څخه ډېرې پوښتنې وکړې، خو عيسی هېڅ ځواب ور نه کړ. (١٠) مشران کاهنان او د شريعت عالمان ولاړ وو او په عيسی يې سخت توروته ولگول. (١١) هيروديس او د هغه عسکرو په عيسی باندې ملنډې ووهلې او د هغه سپکاوی يې وکړ، بيا يې د پاچاهۍ چپنه ورته ورواغوستله او بېرته يې پيلاتوس ته وروولېږه. (١٢) په هماغه ورځ هيروديس او پيلاتوس يو د بل سره ملگري شول، ځکه چې له دې څخه مخکې د هغو دواړو ترمنځ دښمني وه.

عيسی ته د مرگ سزا ورکول کيږي

(متي ٢٧: ١٥ - ٢٦ او مرقوس ١٥: ٦ - ١٥ او يوحنا ١٨: ٣٩ - ١٩: ١٦)

(١٣) بيا پيلاتوس مشران کاهنان، د قوم مشران او خلک راوغوښتل (١٤) او هغوی ته يې وويل: «تاسو دا سړی ماته راوستلی دی او وايئ چې هغه خلک بې لارې کوي. خو اوس ما ستاسو په مخکې د هغه څخه پوښتنې وکړې او په هغه کې مې هغه جرم ونه مونده چې تاسو پرې تور لگولی دی. (١٥) او نه هم هيروديس په هغه کې کومه گناه وليدله، نو ځکه يې بېرته مونږ ته راولېږه. ښکاره ده چې هغه داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ لايق وي. (١٦) نو زه به هغه د يو څو دورو وهلو

وروسته پرېږدم چې لار شي.» [١٧] ځکه په هغه وخت کې د رواج له مخې هغه مجبور ؤ چې په هر اختر کې هغوی ته یو بندي ازاد کړي.]

١٨) خو ټولو خلکو په یو اواز چیغې کړې: «دا سړی ووژنه! باراباس مونږ ته ازاد کړه.» ١٩) باراباس یو سړی ؤ چې په ښار کې د بغاوت او قتل په تور زندان ته اچول شوی ؤ. ٢٠) پیلاتوس چې غوښتل یې عیسی خلاص کړي یوځل بیا هغوی ته خبرې وکړې. ٢١) خو هغوی چیغې وهلې: «په صلیب باندې یې ځوړند کړه، په صلیب باندې یې ځوړند کړه.» ٢٢) پیلاتوس د درېم ځل دپاره هغوی ته وویل: «ولې؟ څه جرم یې کړی دی؟ ما په هغه کې داسې کوم جرم ونه موندله چې د مرگ لایق وگڼل شي. نو زه به هغه د یو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لار شي.» ٢٣) خو هغوی ټینگار کاوه او په لوړ اواز سره یې چیغې وهلې چې هغه باید په صلیب وځړول شي. خلکو دومره چیغې ووهلې چې په پای کې د هغوی چیغې بریالۍ شوې. ٢٤) نو پیلاتوس د هغوی د غوښتنې سره سم پرېکړه وکړه ٢٥) او باراباس یې چې د بغاوت او قتل له امله زنداني شوی ؤ، د زندان څخه خلاص کړ او عیسی یې هغوی ته په لاس ورکړ چې هرڅه وغواړي ورسره وپې کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کېږي

(متي ٢٧: ٣٢- ٤٤ او مرقوس ١٥: ٢١- ٣٢ او یوحنا ١٩: ١٧- ٢٧)

٢٦) کله چې عسکرو هغه په صلیب باندې د ځوړندولو دپاره بیولو، نو هغوی د شمعون په نامه یو سړی چې د قیروان څخه ؤ او د اطراف څخه ښار ته راروان ؤ، راوښووه. هغه یې مجبور کړ چې صلیب په اوږه کړي او د عیسی پسې یې یوسي. ٢٧) گڼ شمېر خلک په عیسی پسې روان وو چې په هغو کې ښځې هم وې چې ځانونه یې وهل او د هغه دپاره یې ژړا انگولا کوله. ٢٨) عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته وپې ویل: «ای د اورشلیم ښځو! زما دپاره مه ژاړئ، خو د خپلو ځانونو او خپلو اولادونو دپاره وژاړئ. ٢٩) ځکه چې داسې ورځې راتلونکې دي چې خلک به وایي چې هغه ښځې بختورې دي چې شنډې دي او هېڅکله یې ماشومان نه دي زېږولي او هېڅکله یې تی نه دی ورکړی. ٣٠) په هغه وخت کې به خلک غرونو ته وایي چې په مونږ باندې راولوېږئ او غونډیو ته به وایي چې مونږ پټ کړئ. ٣١) ځکه که چېرې هغوی د شنې ونې سره داسې کار کوي نو د وچې ونې سره به څه کېږي؟»

۳۲ دوه نور مجرمان يې هم د عیسی سره روان کړي وو چې د هغه سره یوځای اعدام شي. ۳۳
 کله چې هغوی هغه ځای ته چې د سر د کوپړۍ په نوم یادېده ورسېدل، نو عسکرو عیسی هلته په
 صلیب باندې مېنځ کړ او هغه دوه مجرمان يې هم ورسره په صلیب وځړول، یو يې د هغه ښي لاس ته
 او بل يې د هغه چپ لاس ته. ۳۴ عیسی وویل: «ای پلاره! دوی وبخښه، ځکه دوی نه پوهیږي
 چې څه کوي.» عسکرو د عیسی په کالیو باندې پچه واچوله او په خپل منع کې يې سره وپېشل.
 ۳۵ خلک د سیل دپاره هلته ولاړ وو او د یهودیانو مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل يې:
 «هغه نور خلک ژغورل، که چېرې هغه په رښتیا سره د خدای غوره شوی مسیح وي، نو اوس دې
 خپل ځان وژغوري.» ۳۶ عسکرو هم په هغه باندې ملنډې ووهلې او هغوی د عیسی خواته
 ورنژدې شول او عادي شراب يې ورته ورکړل ۳۷ او ورته وېي ویل: «که چېرې ته د یهودیانو
 پاچا يې، نو خپل ځان دې وژغوره.» ۳۸ د هغه د سر دپاسه یوه تخته لگول شوې وه چې ورباندې
 لیکل شوي وو: «دا د یهودیانو پاچا دی.»

۳۹ یو له هغو مجرمانو څخه چې هلته ځړول شوی ؤ عیسی ته پېغور ورکړ او وېي ویل: «ایا ته
 مسیح نه يې؟ نو بیا خپل ځان او مونږ وژغوره.» ۴۰ خو هغه بل مجرم هغه ورتپلو او ورته وېي
 ویل: «ایا ته له خدایه نه وپېرې؟ ځکه چې په تا باندې هم د هغه په شان د مرگ حکم شوی دی.
 ۴۱ زمونږ سره انصاف شوی دی، ځکه چې مونږ ته د خپلو عملونو سزا راکول کیږي. خو دې
 سړي کوم غلط کار نه دی کړی.» ۴۲ بیا هغه وویل: «ای عیسی! کله چې خپلې پاچاهۍ ته
 ورسېدې، نو ما هم در په یاد کړه.» ۴۳ عیسی هغه ته وویل: «په یقین سره زه تاته وایم چې ته به
 نن زما سره په جنت فردوس کې اوسې.»

د عیسی مړینه

(متي ۲۷: ۴۵ - ۵۶ او مرقوس ۱۵: ۳۳ - ۴۱ او یوحنا ۱۹: ۲۸ - ۳۰)

۴۴ - ۴۵ د غرمې شاوخوا دولس بجې وې چې لمر ورک شو او د ماسپښین تر درې بجو پورې په
 ټوله سیمه کې تیاره خپره شوه او د خدای د کور پرده په منع کې دوه ټوټې شوه. ۴۶ عیسی په لوړ
 اواز چیغه ووهله او وېي ویل: «ای پلاره! زه خپل روح تاته سپارم.» دا يې وویل او ساه يې ورکړه.
 ۴۷ کله چې رومي منصبدار دا هرڅه ولیدل، نو د خدای ثنا يې وویل او وېي ویل: «بې له شکه

چې دا سپری بې گناه ؤ.» (۴۸) هغه خلک چې دې نندارې ته راتول شوي وو، کله یې چې دا پېښه ولیدله، نو له غمه یې خپل ځانونه وهل او بېرته خپلو کورونو ته لاړل. (۴۹) د عیسی ټول اشنايان او هغه ښځې چې د جلیل څخه هغه پسې راغلې وې په لېرې فاصله کې ولاړې وې او دا هرڅه یې لیدل.

د عیسی ښځېدل

(متي ۲۷: ۵۷ - ۶۱ او مرقوس ۱۵: ۴۲ - ۴۷ او یوحنا ۱۹: ۳۸ - ۴۲)

(۵۰) هلته د یوسف په نوم یو سپری ؤ چې په یهودیه کې د رامه د ښار څخه ؤ او د یهودیانو د شورا غړی ؤ. هغه یو نېک او رښتینی سپری ؤ. (۵۱) خو د هغوی د دې پرېکړې او دې کار سره جوړ نه ؤ او د خدای د پاچاهۍ په انتظار ؤ. (۵۲) هغه پیلاتوس ته ورغی او د عیسی مړی یې ترې وغوښت. (۵۳) بیا هغه د صلیب څخه مړی رانښکته کړ او د کتان په کفن کې یې تاو کړ او په تیره کې کیندل شوي قبر کې یې کېښود چې د دې نه مخکې په کې څوک نه ؤ ښخ شوی. (۵۴) دا د جمعې ورځ وه، یعنې سبت ته د تیاري نیولو ورځ وه او د سبت ورځ پیل کېدله.

(۵۵) کومې ښځې چې د جلیل څخه د عیسی سره راغلې وې یوسف پسې روانې وې. هغوی قبر ولید چې د عیسی مړی په کې څنګه ایښودل شوی ؤ. (۵۶) بیا هغوی بېرته د اورشلیم ښار ته لاړې او د مړي دپاره یې خوشبویه مسالې او عطر تیار کړل او د شریعت د حکم له مخې یې د سبت په ورځ ارام وکړ.

د عیسی بیا راژوندي کېدل

(متي ۲۸: ۱ - ۱۰ او مرقوس ۱۶: ۱ - ۸ او یوحنا ۲۰: ۱ - ۱۰)

۲۴ (۱) د یکشنبې په ورځ سهار وختي ښځو هغه تیار کړي خوشبویه تپل د ځان سره واخیستل او قبر ته لاړې. (۲) هغوی ولیدل چې تیره د قبر د خولې نه رغړول شوې وه. (۳) کله چې دننه ورغلې، نو د عیسی مسیح مړی یې هلته پیدا نه کړ. (۴) هغوی لا حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپه دوه سپری چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل. (۵) ښځې ووبرېدلې

او هغوی خپل سر و نه بښکته و نیول، نو هغو سړیو ورته وویل: «تاسو ولې ژوندي په مړو کې لټوئ؟»
 ۶ هغه دلته نشته، هغه راژوندی شوی دی. څه چې هغه درته په جلیل کې ویلي وو، هغه در په یاد
 کړئ، ۷ چې د انسان زوی باید گناهکارانو ته په لاس ورکړل شي، په صلیب به وځړول شي او په
 درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» ۸ بیا هغو بښخو ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې. ۹ کله
 چې هغوی بېرته د قبر څخه راغلې نو یوولس رسولان او نور ټول یې د دې پېښې څخه خبر کړل.
 ۱۰ دا بښخې مریم مجدلیه، یونا او د یعقوب مور مریم وې او نورو بښخو هم چې د هغوی سره وې،
 رسولانو ته دا خبرې وکړې. ۱۱ خو د هغوی خبرې رسولانو ته بې معنی بښکاره شوې او په هغوی
 یې باور ونه کړ. ۱۲ خو پطروس پاڅېده او د قبر خواته یې منډه کړه. کله چې ورتیت شو او دننه
 یې وکتل، نو له کفن پرته یې نور هېڅ هم ونه لیدل. نو په دې شوې پېښې حیران شو او خپل کور ته
 لاړ.

د عماوس په لاره کې د عیسی لیدل

(مرقوس ۱۶: ۱۲-۱۳)

۱۳ په هماغه ورځ د عیسی د پیروانو څخه دوه تنه د عماوس په نوم یو کلي ته چې د اورشلیم
 څخه یوولس کیلومتره لېرې دی روان وو. ۱۴ هغوی له یو بل سره د دې ټولو پېښو په هکله خبرې
 کولې. ۱۵ هغوی لا یو د بل سره خبرې او بحث کاوه چې خپله عیسی راغی او د هغوی سره
 یوځای شو. ۱۶ دوی عیسی ولید، خو د هغوی سترگې داسې شوې لکه چې وټرل شي او هغه یې
 ونه پېژانده. ۱۷ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو په لاره کې د څه شي په هکله یو د بل سره بحث
 کاوه؟» هغوی ودرېدل او غمجن بښکاره کېدل. ۱۸ په دوی کې یو تن چې کلیوپاس نومېده د هغه
 څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته په اورشلیم کې یوازې مسافر یې چې له دې څخه خبر نه یې چې په
 تېرو څو ورځو کې هلته څه پېښ شوي دي؟» ۱۹ عیسی پوښتنه وکړه: «څه شوي دي؟» هغوی
 ځواب ورکړ: «هغه څه چې د عیسی ناصري سره وشول. هغه د خدای او ټولو خلکو په نظر کې په
 وینا او عمل دواړو کې یو زورور پیغمبر ؤ.» ۲۰ خو زمونږ مشرانو کاهنانو او واکمنانو هغه پیلاتوس
 ته وسپاره چې د مرگ سزا ورته ورکړل شي او هغه یې په صلیب ځوړند کړ. ۲۱ مونږ هیله درلوده
 چې همدا سړی به اسراییلو ته خلاصون ورکوي. خو نن درېمه ورځ ده چې دا کار شوی دی. ۲۲
 برسېره پر دې، زمونږ د ډلې څو بښخو مونږ حیران کړو. هغوی نن سهار وختي د هغه قبر ته تللي وې،

٢٣) خو د هغه مری یې پیدا نه کړ. هغوی بېرته راغلې او ویل یې چې په رویا کې یې فرښتې ولیدلې چې دوی ته یې وویل چې هغه ژوندی دی. ٢٤) بیا زمونږ یو څو کسان قبر ته لاړل او څه چې هغو ښځو ویلي وو هغه یې ولیدل، خو عیسی یې ونه لیده.»

٢٥) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو څومره ناپوهه یئ او د پیغمبرانو د ویناوو په منلو کې زړه نا زړه یئ. ٢٦) ایا دا ضروري نه وه چې مسیح دا کړاوونه وویني او بیا دې خپل جلال ته ورسېږي؟» ٢٧) بیا عیسی د موسی د تورات څخه نیولې د ټولو پیغمبرانو تر لیکنو پورې چې د خدای په کلام کې خپله د هغه په هکله لیکل شوي وو، هغوی ته بیان کړل.

٢٨) کله چې دوی هغه کلي ته ورنژدې شول چې ورته روان وو، نو عیسی داسې وکړل چې گوندې هغه نور هم مخکې ځي. ٢٩) خو هغوی ټینگار وکړ او ویې ویل: «زمونږ سره پاتې شه، ځکه چې ورځ په تېرېدو ده او ماښام نژدې دی.» نو عیسی کور ته ننوت چې د هغوی سره پاتې شي. ٣٠) کله چې عیسی د هغوی سره دسترخوان ته کښېناست نو ډوډی یې راواخیستله، شکر یې پرې وویست، ماته یې کړه او هغوی ته یې ورکړه. ٣١) ناڅاپه د هغوی سترگې وغړېدلې او عیسی یې وپېژانده، خو هغه د هغوی د نظر څخه پناه شو. ٣٢) هغوی یو بل ته وویل: «کله چې په لاره کې هغه زمونږ سره خبرې کولې او د خدای کلام یې راته بیانولو، ایا زمونږ زړونه په جوش رانغلل؟»

٣٣) هغوی سمدلاسه راپاڅېدل او بېرته اورشلیم ته لاړل. هلته یې ولیدل چې یوولس رسولان او نور خلک سره راټول شوي وو ٣٤) او ویل یې چې عیسی په رښتیا راژوندی شوی او شمعون ته ښکاره شوی دی. ٣٥) نو په لاره کې چې څه شوي وو هغو دواړو شاگردانو هغوی ته بیان کړل او ورته ویې ویل چې څنگه یې عیسی د ډوډی ماتولو په وخت کې وپېژانده.

عیسی خپلو شاگردانو ته ځان ښکاره کوي

(مرقوس ١٦: ١٤-١٨ او یوحنا ٢٠: ١٩-٢٣ او د رسولانو عملونه ١: ٦-٨)

٣٦) هغوی لا د دې پېښو په هکله خبرې کولې چې ناڅاپه عیسی د هغوی په منځ کې ودرېده او هغوی ته یې وویل: «په تاسو دې سلامتي وي.» ٣٧) هغوی ټکان وخور او سخت ووېرېدل، ځکه

گومان يې کاوه چې د مري ارواح ويني. (٣٨) خو عيسى هغوى ته وويل: «ولې دومره وارخطا يې؟ ستاسو په زړونو کې ولې داسې شکونه پيدا کېږي؟ (٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ او وگورئ چې دا زه خپله يم. په ما لاس کېږدئ نو بيا به پوه شئ، ځکه چې ارواح غوښه او هډوکي نه لري او لکه څنگه چې تاسو يې ويني، زه يې لرم.» (٤٠) کله چې هغه دا وويل نو خپل لاسونه او پښې يې هغوى ته وښودل. (٤١) هغوى د ډېرې خوشحالي او حيرانتيا له امله نه شو کولای چې بيا هم په دې باور وکړي، نو عيسى د هغوى څخه پوښتنه وکړه: «ايا ستاسو سره دلته د خوړلو دپاره څه شته؟» (٤٢) هغوى ورته يوه ټوټه کباب شوى ماهي ورکړ، نو هغه يې واخيست او د هغوى په مخکې يې وخوړ.

(٤٤) بيا عيسى هغوى ته وويل: «دا زما هغه خبرې دي چې کله زه ستاسو سره وم او تاسو ته به مې ويل چې هغه څه چې د موسى په تورات، د پيغمبرانو په ليکنو او د زبور په کتاب کې زما په هکله ليکل شوي دي، بايد رښتيا شي.» (٤٥) بيا يې د هغوى ذهنونه روښانه کړل، ترڅو د خداى په کلام پوه شي (٤٦) او هغوى ته يې وويل: «همدارنگه ليکل شوي دي چې مسيح بايد کړاوونه وويني او مړ شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي، (٤٧) او د هغه په نوم به ټولو قومونو ته دا پيغام ورسول شي چې توبه وباسي او خداى به يې گناهونه وبخښي او پيل به يې له اورشليم څخه وي. (٤٨) تاسو د دې ټولو شيانو شاهدان يئ. (٤٩) او گورئ، هغه څه چې زما پلار يې وعده کړې ده، درلېرم. خو بايد تر هغې پورې په دې ښار کې پاتې شئ، ترڅو په تاسو باندې اسماني قوت نازل شي.»

اسمان ته د عيسى ختل

(مرقوس ١٦: ١٩ - ٢٠ او د رسولانو عملونه ١: ٩ - ١١)

(٥٠) بيا عيسى هغوى د ښار څخه دباندې تر بيت عنيا پورې بوتلل، خپل لاسونه يې پورته کړل او هغوى ته يې برکت ورکړ (٥١) او په داسې حال کې چې هغوى ته يې برکت ورکاوه د هغوى څخه جدا شو او اسمان ته پورته يووړل شو. (٥٢) هغوى ورته سجده وکړه او په ډېرې خوشحالي سره بېرته اورشليم ته راستانه شول. (٥٣) هغوى خپل ټول وخت د خداى په کور کې خداى ته په ثنا ويلو تېر کړ.

